

"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

BS"D • Vo. 3 | Issue 30 | No. 129 • MONSEY: Candle Lighting - 7:27 • Shabbos Ends - 8:59 (72 min past shkiah) • April 24, 2021 • 12 Iyyar, 5781

רס התורה

DIVREI TORAH FREELY PRINTED & DISTRIBUTED BY RAMAPOST

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

PARSHAS ACHAREI MOS-KEDOSHIM

ENGLISH
DIVREI TORAH

ANFEI EREZ • RABBI BLASS • TIV HAKEHILA • SHVILEI PINCHAS • AREIVIM
MIZMOR L'DOVID • PENINIM • PARSHA PSHELTEL • MIGDAL OHR • RAV BRAZIL

THIS SUNDAY MORNING

PLEASE JOIN US FOR A

Breakfast

This Sunday Morning, April 25, 2021 at 9:45 AM at the home of

Yecheiel & Rena Newhouse
34 Deerwood Rd. Wesley Hills, NY

DEAR FRIENDS & NEIGHBORS,

We would like to invite you to our home this Sunday morning, for a breakfast for the benefit of the Kamenitzer Kollel. The Kamenitzer Rosh Yeshiva, **Moreinu Verabeinu Harav Hagaon Rav Levi Krupenia זצ"ל**, was from the Gedolim who came from Europe after the churban. His hasmoda in learning was legendary. Nevertheless, the Rosh Yeshiva זצ"ל devoted so much of his time and energy to be mechanech his talmdimim to strive for and become true **אהבי תורה** and **לומדי תורה**.

My Father, Shlita, and R' Berg זצ"ל, had the zechus of being talmidim of the Rosh Yeshiva זצ"ל when the Yeshiva was in Woodridge, NY in the 60's and early 70's.

The Kollel today is flourishing under the able direction of HaRav Borch Ber Krupenia Shlita, and HaRav Yeruchem Krupenia Shlita. They are striving very successfully to maintain the level of excellence established by their father זצ"ל.

We will be privileged with the honor of hearing Divrei Bracha from

HaRav Yosef Wiener, Shlita

MARA D'ASRA SHA'AR HASHAMAYIM

10:30 AM SHARP

This breakfast is being dedicated **לזכר נשמת** Rabbi Alter Yaakov Dovid Bookson זצ"ל, whose tzedaka and chesed were exemplary, and who was so involved **בלב ובנפש** in many mosdos HaTorah and **צרכי ציבור** of the Monsey community. Rabbi Bookson זצ"ל was a mechuten to the Rosh Yeshiva, HaRav Hagaon Rav Krupenia זצ"ל.

As our friends and neighbors, your participation is a great honor and chesed. Those neighbors with whom we are not so well acquainted, please feel comfortable to come and share in a Dvar Mitzva. There is no better way of becoming friends than through Dvar Mitzva.

Looking forward to seeing you this Sunday,

YECHIEL & RENA NEWHOUSE

Committee:

Efraim Book • Dovid Brecher • Sruly Dahan • Yoel Eisenreich • Ephraim Finkelstein • Shalom Fogel • Akiva Grossman
Dovid Hershkowitz • Shlomo Horowitz • Mayer Lieber • Yitzchok Mashitz • David Minder • Rabbi Menashe Newhouse
Moshe Aron Newhouse • Meir Mordechai Newhouse • Naftoli Silberberg • Moshe Leib Stern • Dr. Shmuel Zentman

TAKE 10% OFF
AN EXTRA
WITH COUPON CODE AD10OFF

ASK ABOUT OUR DIGITAL + SOCIAL MEDIA MARKETING

ענפי ארז

branches of a cedar tree

102

TOD:

י"ב אייר תשפ"א VOL. 1 / ISSUE 82

Let us move ahead to Parsha Emor, where the Mitzvah is repeated again (23:22), where Chazal, quoted by Rashi, understand the repetition of פאה to teach that by failing to leave over that section of the field you have violated TWO לאוין. Rashi continues and quotes a תורת כהנים that notes the unexpected position of this second לאו, in the midst of the Parsha detailing all of our Yamim Tovim and their Korbanos. It begins with (Shabbos) Pesach and Shavuos, interrupts with פאה, and continues with Rosh Hashana, Yom Kippur and Sukkos, prompting Chazal to teach that כל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי מעלין עליו כאילו בנה בית המקדש והקריב. עליו קרבנותיו בתוכו. Wow! Fulfilling these Mitzvos

MOSDOS ZICHRON EREZ was established in 2005 under the leadership of Rav Chaim Zev Levitan and is dedicated to older Bais Medrash bochurim who have chosen to pursue the path of Zevulun while rooted in the tents of Yissochor. B"h they have had great siyata d'shmaya in enabling these bochurim to shteig and face the world as real Bnei Torah. Rav Levitan's reputation in the chinuch field and his warm and caring personality have led to the tremendous hatzlocho of this wonderful mosod.

For more information please visit WWW.ZICHRONEREZ.COM

Days, and that may be the reason why it precedes them in the Parshah.

Let's move on even further ahead to Megilas Rus. Naomi and Rus finally return to Eretz Yisroel, shattered and impoverished. The people of Bais Lechem barely recognize them and wonder in astonishment (2:2) הזאת נעמי? Rav Yehoshua Bachrach (in his book Mother of Royalty) supposes that they did not get a warm welcome and were not offered any help due to Noamis abandoning them during the famine – see Rashi in the beginning of Rus. The words of the Medrash (Rus Rabba 1:4) are שהפיל לבן של ישראל, they discouraged and broke the hearts of Yisroel. Naomi then sends Rus to gather the לקט שכחה ופאה and wanders until she finds Boaz's field. (See Rokeach 2:3 that ותלך is the same letters as כלתו, indicating that she would become his כלה.) There, Boaz tries to make sure that she gets the food that she needs. Rashi (2:16) says that Boaz went as far as to tell his workers to pretend as if they had forgotten some stalks (Halachically questionable if they were even in fact שכחה). It would seem that Boaz wanted to ensure her ability to take the food without being hassled at all. He went out of his way to make her feel that she is just as much a Baaleibos of the field as he. That is the מעלה עליונה of these Mitzvos.

It is worthwhile to learn and ponder the message of Chazal on what Rus said. The Pasuk (2:19) says שם האיש אשר עשיתי עמו היום בועז, the name of the man that I did a Chesed for today was Boaz. Chazal derive from here, מלמד שיותר מאשר בעל הבית עושה עם, the poor recipient does

more for the giver than the giver does for the poor recipient. We need to remind ourselves – about regular Tzedaka – who is really doing who the favor. Sometimes I need to bring someone who is Nebach collecting for a serious need to members of the community. The “REAL” Gutteh Yiden THANK ME for bringing them. They live by this Chazal. We should all be Zocheh.

Among those who are מצפים לישועה.

אמני דאנפיה
חיים טובים ואיתן

Illuminating Man's Inner World

THROUGH THE LENS OF THE PARSHA

Rabbi Yehoshua Blass, Mashgiach Ruchani – Yeshiva University

Parshas Kedoshim: I Guess It Is a Pretty Big Deal

Undoubtedly, there are few people who need convincing how religiously, morally and emotionally harmful it is to hate another human being. With every fiber we understand the poisonous nature of hate and the eternal value of love. In fact, the meforshim emphasize based on the pasuk in this week's parsha:

לֹא־תִשָּׂא אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכֵחַ תוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ
that the prohibition does not need to find an expression in speech or behavior. Just having animus in one's heart suffices to violate the איסור דאורייתא.

Furthermore, while the gemarah in Pesachim 113b learns that there is in fact a mitzvah to hate a רשע, this conclusion is not advocated by the Rambam and, according to many achronim, is rejected out of hand for our day and age. What is clear is that hatred for anyone, perceived רשע or otherwise, has no place in our religious outlook.

What is perhaps not so clear are two questions that I was recently thinking about that emerge from the famous gemarah in Yoma that stands as the single most well-known source concerning the dangers associated with שנאת חנם. The gemarah writes that:

אָבֵל מְקַדֵּשׁ שְׁנֵי שָׂהִי עוֹסְקִין בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת וּגְמִילוּת
חֻסְדִּים, מִפְּנֵי מָה חָרַב? מִפְּנֵי שְׂהִיָּתָהּ בּוֹ שְׂנֵאתָ חָנָם.
לְלַמֶּדְךָ שֶׁשְׂקוּלָה שְׂנֵאתָ חָנָם כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ עֲבִירוֹת: עֲבוּרָה
זָרָה, גְּלוּי עֲרִירוֹת, וְשִׁפְיָכּוֹת דָּמִים.

While the gemarah perhaps needs no explanation, I was struck by the questions of both how and why. The gemarah goes out of its way to say that during bayis sheini there was a conscientiousness about Torah, mitzvos and

gemillas chasadim. Logically, how is it possible for a generation to excel in the above behaviors and at the same time fail so abjectly in the area of ahavas and sin'as chinam. It seems difficult to fathom.

Additionally, while we understand the pernicious nature of שנאת חנם, why does it warrant the destruction of the בית ה'? Is the impact of שנאת חנם truly equivalent to the full societal breakdown reflected by the three big sins? Big deal? Absolutely. Catastrophically and apocalyptically big? On first blush I'm not so sure.

So why in fact does hatred of others as demonstrated by the story of Kamtza and Bar Kamtza rate as a sin of such magnitude. Among other reasonable and plausible explanations let me suggest that a comment by the Chazon Ish (beginning of the 4th perek of Emunah and Bitachon) is instructive. The Chazon Ish argues that all of character development boils down to whether man has the capacity and the desire to impose the רגש חיוני (the refined and elevated feeling) onto the רגש תאוני (the natural and instinctive feeling). All of man's behavior in this world revolves around the one fundamental question of whether man can bring to bear his/her refined instincts instead of just giving free reign to one's baser nature.

In a way שנאת חנם is the ultimate reflection of uncontrolled natural and base instincts. Such and such a person, community, or ideology bothers me, annoys me, triggers me and I just let the natural emotions of dislike carry the day. That behavior demonstrates the same lack of

control evident in the big three sins and in and of itself constitutes some measure of churban. That environment is incompatible with the Beis HaMikdash which emphasizes kedusha and refinement.

There might be another approach as well. The next pasuk in the parsha completes this particular segment of pesukim dealing with interpersonal relationships and feelings by commanding the mitzvah of אהבת ריע and concludes with the words אני ה'. The placement of this statement that 'I am G-d' coming on the heels of the מצוות לחבירו should not be superficially glossed over. Why is it here that we are reminded of G-d's existence and preeminence?

There is no shortage of answers in the meforshim that deal with this issue but I would like to suggest the following. The mitzvos to love another person and to eliminate feelings of hatred extend well beyond the necessity for a social contract or the imperative of tikkun middos. As Rav Kook emphasizes in a number of his writings, ahavas rei'a is at heart the recognition of the אור ה' that burns in every human especially as it is manifest in those who have the same covenantal history as we do. In some, that אור ה' burns fully and deeply and one does not have to struggle to recognize the other's innate G-dliness. In others, the task of identifying their fundamental Elokus poses more of a challenge and then the onus is upon us to probe deeper and marshal the necessary עין טובה and the proper spirit of compassion. (Please see a beautiful Oznam L'Torah on this pasuk Vayikra 19:17)

At heart ahavas rei'a is a mitzvah that recognizes the presence of G-d everywhere, in everything and in everyone. The one who hates others has either consciously rejected the ubiquitous nature of G-d's presence in the world or does not have the capacity of perceiving Elokus. That inability on a personal level is a genuine tragedy, and on

a national level is nothing short of a catastrophe.

I believe that this approach sheds light on the questions that were posed earlier. It is certainly conceivable that a person or a society can excel in fulfilling and maintaining the 'body' of observance - learning, mitzvos, gemillas chassadim etc... - while somehow being disconnected from the 'soul' of observance which is defined by recognizing, connecting with and expanding Elokus in this world. We understand and are often witness to how dichotomous our lives can be and how the body can take front and center while the soul lags far behind. That seemed to be the state of affairs during bayis sheini.

Is that comparable to avodah zarah and gilui ariyos? Should it animate the destruction of the Beis HaMikdash? The answer is clearly yes. The purpose of a Mishkan or Mikdash is to create a structure that brings awareness of G-d's presence in the universe. The existence of that structure cannot co-exist with a lack of Elokus be it in the form of behavioral immorality or in the form of the community's inability to perceive sanctity among their neighbors and friends. These are both forms of rejecting G-d's presence in the world and the destruction of the Batei Mikdashos were less a punishment per se and more of a natural consequence.

The bad news is that we collectively still struggle with the challenges posed by the mitzvos of ahavas and sin'as chinam. The good news is that we have ample opportunities (almost every minute of every day) to address these challenges. IY'H we should have the strength of spirit and the presence of mind to bring our innate desire for sanctity into the domain of human interactions.

Have a good Shabbos
R' Blass

Rabbi Blass can be reached at blass@yu.edu

טיב הקהילה

בס"ד
'לע"ק הילת שבת בבית ד'

בנשיאות מדרגה צד' גמליאל רבינוביץ שליט"א

English Edition

Acharei-Kedoshim

5781

No.

563.462

טיב המערכת

לכהן תחת אביו – To serve in place of his father

R' Shimon ben Yochai said, "I am able to exempt the entire world from the judgment of the World to Come from the day I was born until now. And were my son Elazar with me, we could exempt the world from creation until now. And were Yosam ben Uziyahu with us from the day the world was created until its end. (Succah 45b). Rashi explains why Yosam ben Uziyahu was specifically mentioned. Because he was more righteous and humbler than all the other kings due to the honor he showed his father. During the years when his father (Uziyahu) was a *metzora*, Yosam did not take the title of king although he was a Judge, and any decree that he issued - he issued in his father's name.

'וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו' (16:32) 'לכהן תחת אביו' – 'The Kohen, who has been anointed or who has been given the authority to serve in place of his father', and we can ask, "Why does it mention here 'to serve in place of his father', the Kehuna is not given as an inheritance like kingship, and it is not transmitted from father to son? And why does the Torah refer to the Kohen as 'who has been given the authority to serve in place of his father'? The explanation is that even though it is true that his father was not the Kohen Gadol, still, the Kohen Gadol must keep in mind that all his power in the Kehuna stems from the power of his father who was a Kohen, son after son, until Aharon the Kohen. When he comes to atone for *Bnei Yisroel*, he must remember that it is not his own merit that atones for them, rather, it is the merit of his ancestors the Kohanim and the merit of his forefather, the first Kohen Gadol, Aharon the Kohen, and only in this way is it possible to atone for *Bnei Yisroel*.

Even if you merited to attain a lofty level, and if you merit on Yom Kippur or any other day that you reach a high level, you must remember that it was not your merit that brought you here, but rather, the merit of your ancestors. The very going in the ways of our ancestors testifies that we know that all that we have is in their merit. Even the king Yosam ben Uziyahu, in the merit of honoring his father merited to attain a level where he was able to exempt the entire world from judgment from the day it was created until its end.

This coming week is the *yahrzeit* of R' Shimon ben Yochai, and by learning from his words to go in the paths of our fathers, we can rely on his power to exempt us from judgment, 'and he will advocate goodness for us, our master Bar Yochai'.

- Tiv HaTorah - Acharei

טיב ההשגחה

'מגיד מראש אחרית' – 'He tells the end in advance'

Before Pesach I went into a large store that sells kitchen equipment for restaurants and institutions, which is across from my pizza store. I met a friend there who also owns a pizzeria and was also looking for equipment. It is well known that Erev Pesach is a busy time for pizza and food stores. We saw a special heating bag which was relatively new on the market, that allows you to put a number of trays in it and carry it on your back like a backpack, which also allows someone with an electric bike to make deliveries. Since he bought a number of these bags, he received a very low price, and I also bought one for me.

Erev Pesach was very busy especially for deliveries. I tried to help out with my own car despite that I had to be in the store. Now the *hashgacha* became clear. The worker who worked for me for many years came to lend a hand and what did he come with? A scooter without a basket. He put the new bag on his back and took the deliveries. Had I not met the friend in the store and bought the bag, I would not have been able to make the deliveries.

With thanks to Hashem for thinking ahead for me and taking care of my needs before I even asked for it.

כ.ה.

~*~*~

'אילן אילן במה אברכך' – 'Tree, tree how can I bless you?'

I am a little embarrassed, but it is already Erev Rosh Chodesh Iyar and I still have not yet made the bracha on the trees. I called the Rav to ask how to do this since I was on the road and I was not in a familiar neighborhood like other years when I would go into a friend's garden or something like that.

The Rav explained to me what I should be looking for, and how the tree should look with its blossoms that I can make the bracha.

While I was driving, I kept looking around and in the middle of Highway 6 I saw trees exactly as the Rav described them. I hurried to the side of the road and joyously made the bracha. I had not seen trees to make the bracha on the entire length of the highway.

I thanked Hashem and accepted upon myself that *b'ezras Hashem* next year I would make the bracha on the first day.

נ.כ.

הנסיון ותכליתו The challenge and its purpose

וידבר ה' אך משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני ה' וימתו:
ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בעל עת אל הקדש
מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על
הכפרת: (טז:א-ב)

Hashem spoke to Moshe after the death of the two sons of Aharon, when they approached before Hashem and they died. And Hashem said to Moshe, "Speak to Aharon, your brother, he may not come at all times into the Sanctuary, within the curtain, in front of the cover that is upon the Aron, and he will not die, for with a cloud I appear on the cover of the Aron." (16:1-2)

Rashi explains: Hashem spoke to Moshe after the death of Aharon's two sons – Why did the Torah say this? R' Elazar ben Azaryah would explain it with a parable. It can be compared to a sick person to whom a doctor went into to treat. He said to him, "Do not eat cold food, and do not lie in a damp, chilly place."

Another doctor came to him and said, "Do not eat cold food, and do not lie in a damp, chilly place, so that you will not die the way that So-and-so died." The second doctor roused him more than the first one. This is why it says, "after the death of Aharon's two sons." This teaching comes to warn Aharon not to do as his sons had done, they brought incense that they were not told to bring as the posuk states (10:1) 'ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש' – 'The sons of Aharon, Nadav and Avihu, each took his firepan, they put fire in them and placed incense upon it, and they brought before Hashem a strange fire that He had not commanded them.' This was the day of the inauguration of the Mishkan after Israel merited that Hashem Yisbarach reveal Himself by bringing down fire from Heaven. Then when Nadav and Avihu saw how the glory of Hashem was revealed when the fire came down to the Mizbeach, they were aroused with love and great desire, and they hurried to do something on their own. They took one of the shovels [firepan] and placed glowing coals in it and the powdered incense on top of it, and they brought it into the Inner Sanctum to burn it before Hashem.

These righteous individuals intended for the sake of Heaven as they wanted to awaken additional light for Israel, however, their actions were not the will of Hashem, as it states, 'a strange fire that He had not commanded them', and since this was so, HaKadosh Baruch Hu sanctified His Name with the death of those who came close to Him, even though they were righteous as we have said.

Therefore, immediately after this, HaKadosh Baruch Hu warns Aharon with this command that he is not to come to the Sanctuary at all times to burn incense as his sons did. He adds a reason for this, 'for with a cloud I appear upon the Aron cover'. The plain meaning of the posuk is that HaKadosh Baruch Hu dwells in that holy place and by gazing at the Shechina, he might come to die *Rachmana litzlan*.

However, there is another explanation. The Torah's intent is to hint another reason prohibiting bringing incense at all times, as we have mentioned, Aharon's sons wanted to extend the light to Israel with their service. It is regarding this that HaKadosh Baruch Hu said, "for with a cloud I appear upon the Aron cover", that is, it is true that the holy service in the Sanctuary extends light to Israel and this helps them become acceptable to their Creator and His service. However, the matter needs limits and boundaries for it is not possible to extend boundless light, for then Israel will not be challenged to overpower the *yetzer* which tempts for bad and not for good. Man's purpose in coming to this world is to overpower the *yester*, for only through overpowering the enticement of the *yetzer* can the person merit the satisfaction Above. This is the intent of the posuk 'for with a cloud I appear upon the Aron cover', that even the light that extends through the incense upon the cover must come from 'cloud and fog', that

the light does not extend more than the desired measure, and still be in a cloud.

This awareness – that the purpose of a person's coming to this world is to be strengthened in Hashem even when He is hidden – must be etched on the heart of every Jew. This will enable the person to be strong when things are difficult for him, and he will fulfill his purpose in the world. We will explain: The person must know that HaKadosh Baruch Hu created His world to benefit His creatures. True, HaKadosh Baruch Hu knows that people's minds are not settled by receiving this for free, therefore, He teaches the person to be involved in Torah and mitzvos and then he will benefit in their merit. However, the truth of the matter is that although even the study of Torah and keeping mitzvos enlightens and calms the mind of the person, they themselves are considered good rewards, and were these reasons not hidden or the difficulties associated with being involved with Torah and mitzvos, they would not be considered the rewards for hard work. Again, the person will think his reward is a free gift. Therefore, HaKadosh Baruch Hu did a kindness for the person by implanting the '*yetzer hard*' in his soul, which contrives all sorts of schemes causing difficulties and hindrances to keep the person from fulfilling his obligation in the world. When a person withstands the challenge and overcomes these difficulties, the person feels as if he has worked hard and then he can 'rightfully' take his reward, even though after the challenge the person sees the result is to bring him to this point. He sees that in the merit of withstanding the challenge he has earned a treasure, the Torah and good deeds that make him happy and settle his mind. Still, it seems to him that he has worked hard since during the challenge he had to fend off and vanquish his *yetzer*.

We must know that the truth of the matter is that the person only fulfills his duty in the world through hiddenness, still, HaKadosh Baruch Hu has bestowed kindness on him and has set up Tzaddikim in every generation to light the way for us in times of challenge, and to inform us that all darkness that surrounds the person is only to test him, and this strengthens the person to stand up to the *yetzer* and conquer it. The righteous of the generations light the way for *Bnei Yisroel* and always strengthen and encourage them and aside that their words have an effect now, they leave an impression for the generations, since their words are etched in *seforim* and anyone who wants to can be warmed by their light even today.

We find an example by the 'Degel Machane Ephraim' in the name of his grandfather, the Baal Shem Tov. It states (Devorim 31:18) 'ואנכי הסתר אסתיר פני' – 'I will surely conceal My face'. This is difficult, how is this possible that HaKadosh Baruch Hu will hide Himself from His children? True, this can be compared to a king who walls in his palace from onlookers, and he also blocks out his son. The wise son cannot believe that his beloved father wants to distance himself, so he thinks the wall is merely an illusion, and its purpose is to see how hard his sons will try to see their father. The Baal Shem Tov says it is the same with HaKadosh Baruch Hu Who sits hidden, and it appears that the person cannot see Him, and he wonders why HaKadosh Baruch Hu left. But HaKadosh Baruch Hu said, "I will conceal My face", you should know that I am hidden so that you should look for me. I am watching over you and I will reward everyone accordingly. This also explains the posuk (Bereishis 46:4) 'I will go down with you to Egypt, and I will also come up'. HaKadosh Baruch Hu tells the Jew, "I am with you when you are down in the darkness of Egypt, I see your actions, and if you have faith in me, and withstand all the challenges, I will go up with you." This is the purpose of this world, and one receives reward, but the principle is for the World to Come.

To Commemorate Lag BaOmer

The Magnificent Connection between the Seventy Mitzvos in Parshas Kedoshim and Rashbi's Seventy Tikunim to Perpetuate Torah in Yisrael

In honor of the auspiciously approaching day of Lag BaOmer, the celebration of the divine Tanna Rabbi Shimon bar Yochai, it is fitting that we explore a statement in the Zohar hakadosh (Kedoshim 81a) related to one of the parshiyos we will read this week, parshas Kedoshim. We learn that when Rashbi's holy entourage would reach parshas Kedoshim, they would rejoice: **תנא רבי אבא, פרשה זו היא כללות כל התורה וחזקתה האמת. בפרשה זו נתחדשו סודות עליונים, בעשרה מאמדות וגזירות ועונשים ומצוות עליונות, Rabbi Abba taught: This parsha encompasses the general principles of the entire Torah and the seal of truth—"emes." Exalted secrets are revealed in this parsha related to the ten utterances, decrees and punishments, and heavenly mitzvos. When the colleagues reached this parsha, they were elated.**

G-d Forbid Torah Should Be Forgotten from Yisrael

In this essay, we will present to our esteemed readership a novel idea regarding the joy of Rashbi's entourage associated with parshas Kedoshim. We will begin by referring to the Gemara (Shabbas 138b):

"תנו רבנן כשנכנסו רבותינו לחרם ביבנה אמרו, עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר (עמוס ח-יא) הנה ימים באים נאום ה' אלקים והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה'..." תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר, חס ושלום שתשתכח תורה מישראל, שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו."

The Rabbis taught in a Baraisa: When our Rabbis entered the vineyard in Yavneh, they said, "The Torah will

eventually be forgotten from Yisrael" . . . It was taught in a Baraisa: Rabbi Shimon ben Yochai says, "Chas v'shalom that the Torah should be forgotten from Yisrael; for it is stated (Devarim 31, 21): 'For it shall not be forgotten from the mouth of its offspring.'"

This Gemara deserves further scrutiny. After all, among the sages studying in the vineyard in Yavneh were many holy Tannaim, who illuminated the world with their Torah. They included Rabban Gamliel (the Nasi), Rabbi Elazar ben Azaryah, Rabbi Eliezer ben Hurkenos, Rabbi Yehoshua ben Chananyah, Rabbi Akiva, Rabbi Yehudah the son of Rabbi Ilai, among others. They all lamented the eventuality that **"in the future, the Torah will be forgotten by Yisrael."** Yet, the divine Tanna, Rabbi Shimon bar Yochai, stated explicitly that that would never happen, citing the passuk: **"For it shall not be forgotten from the mouth of its offspring."** We will endeavor to explain what Rashbi knew that none of the other Tannaim knew.

It appears that we can explain the matter based on the fact that this dispute between the sages and Rashbi took place **"when they entered the vineyard in Yavneh."** Now, we have learned elsewhere in the Gemara (Gittin 56b) that Rabban Yochanan ben Zakai requested of Vespasian Caesar: **"תן לי יבנה וחכמיה"—give me Yavneh and her sages.** Thus, it is apparent that he requested that the Roman leader not destroy Yavneh, which was the residence of all the great Torah sages of the time. He sought to preserve the Torah in Yisrael by sparing the Torah sages in Yavneh.

This is the significance of the Gemara's statement: **When our Rabbis entered the vineyard in Yavneh, they said, "The Torah will eventually be forgotten from Yisrael."** They foresaw via their "ruach hakodesh" that ultimately, they would be exiled along with the rest of Yisrael. They realized that the Torah scholars would be dispersed throughout the various countries of exile; and due to the spiritual decline of the Jewish people and the darkness of galus prior to the arrival of the Mashiach, it would be inevitable for the Torah not to be forgotten. Their fears seemed to be substantiated by the prophetic words of the navi (Amos 8, 11): **"הנה ימים באים נאום ה' אלקים והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע."** Behold, days are coming—the word of the Hashem, Elokim—when I will send hunger into the land; not a hunger for bread nor a thirst for water, but to hear the words of Hashem.

Undaunted by their fears, the divine Rashbi proclaimed: **"Chas v'shalom that the Torah should be forgotten from Yisrael."** For, he believed beyond a shadow of a doubt that in the merit of his acumen in the Torah of mysticism, he possessed the ability to prevent that from happening. For, a tzaddik possesses the ability to order a decree which HKB"H is obliged to fulfill, in keeping with the passuk (Iyov 22, 28): **"ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור"**—you would utter a decree and it would be done, and light would shine upon your ways. Thus, he was confident that his Torah and kedushah would prevent the Torah from being forgotten in Yisrael. So, whenever the Torah is in danger, chas v'shalom, of being forgotten due to the pressures and difficulties of galus, Rashbi's voice resonates throughout the world: **"Chas v'shalom that the Torah should be forgotten from Yisrael."**

A Fascinating Allusion in Rashbi's Proclamation

This coincides magnificently with a teaching in the Likutei Moharan, which also appears in the Tiferes Shlomo (Lag BaOmer), which has become widespread throughout the Jewish world. They point out a fascinating allusion inherent in Rashbi's proclamation: **"חס ושלום שתשתכח תורה מישראל שנאמר: כי לא תשכח מפי זרעו."** The last letters of the passuk he cites: **כי לא תשכח מפי זרעו** are an anagram for **יוחאי**. Thus, the passuk alludes to the fact that in the merit of Yochai's offspring, namely Rabbi Shimon, the Torah will not be forgotten from Yisrael.

Now, it gives me great pleasure to present an allusion we presented in the sefer K'dai Hu Rabbi Shimon (9, 2). The opening words of the holy Torah (Bereishis 1, 1): **בראשית** (1,202) possess the exact same numerical value (gematria) as the words of the passuk in Devarim: **כי לא תשכח** (1,202). In his gloss on the Zohar hakadosh, Nitzotzei Oros (Acharei 61b, 1), the Gaon Chida, ztz"l, writes that the word **אור תורת רבי שמעון בן יוחאי**—**the illumination of the Torah of Rabbi Shimon ben Yochai**. This explains very nicely why the fact that Rashbi is the one who will prevent the Torah from being forgotten in Yisrael is alluded to specifically in the first passuk of Bereishis.

Rashbi's Greatness Stems from the Fact that He Berated the Roman Regime

To better comprehend how Rashbi acquired this tremendous capacity, let us refer to the words of Chazal. They describe how he achieved his incredible Torah acumen during the thirteen years that he and his son, Rabbi Eleazar, hid in a cave from the Roman authorities. They had sentenced him to death for his zealous remarks berating the Roman empire. Here is what we are taught in the Gemara (Shabbas 33b):

"כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה, היה שם רבי יהודה ורבי אלעזר ברבי יוסי ורבי שמעון... נענה רבי יהודה ברבי אלעאי ראש המדברים בכל מקום... ואמאי קרו ליה ראש המדברים בכל מקום, דיתבי רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון, ויתבי יהודה בן גרים גביהו. פתח רבי יהודה ואמר, כמה נאים מעשיהן של אומה זו, תיקנו שווקים, תיקנו גשרים, תיקנו מרחצאות. רבי יוסי שתק."

נענה רשב"י ואמר, כל מה שתיקנו לא תיקנו אלא לצורך עצמן, תיקנו שווקין להושיב בהן זונות, מרחצאות לעדן בהן עצמן, גשרים לטול מהן מכס. הלך יהודה בן גרים וסיפר דבריהם וגשמעו למלכות. אמרו, יהודה שעילה יתעלה, יוסי ששתק יגלה לציפורי, שמעון שגינה יהרג."

Rabbi Yehudah, Rabbi Yossi and Rabbi Shimon bar Yochai were sitting together in Kerem b'Yavneh; Yehudah ben Gerim was sitting nearby. Rabbi Yehudah, known as "the first of the speakers," opened the discussion by praising the accomplishments of the Romans in Eretz Yisrael — such as establishing marketplaces, bridges and bathhouses. After hearing Rabbi Yehudah express his admiration for the Roman occupation, Rabbi Yossi remained silent. Rashbi, however, responded by pointing out that everything they established was to serve their own purposes and agenda. For instance, the

marketplaces were established to accommodate prostitutes; the bridges were built to collect tolls and taxes.

Yehudah ben Gerim recounted this discussion to some of his associates, and it ultimately came to the attention of the government. According to Rashi, he recounted the discussion to either students or to his parents, but not directly to the Roman authorities — who became aware of it, nonetheless. The Romans promptly elevated Rabbi Yehudah's status — as a reward for his praise; they exiled Rabbi Yossi to Tzippori for remaining silent; and they sentenced Rabbi Shimon to be executed for his derogatory remarks. Rabbi Shimon and his son went into hiding in a cave; they dwelled in seclusion in the cave for twelve years.

As a result of the Roman decree, Rashbi and Rabbi Elazar studied Torah in that cave day and night until they were informed by Eliyahu HaNavi that the Roman Caesar had died, and the decree had been rescinded. At that point, they exited the cave. Due to their extreme kedushah, however, they could not bear seeing people engaging in daily, mundane chores rather than engaging in Torah-study. Their reaction was so extreme and sensational that according to the Gemara's account (ibid.): **בכל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף**—whatever they gazed upon immediately burst into flames. This prompted a heavenly voice to call out: **"להחריב עולמי יצאתם, חזרו למערתכם"**—**did you exit (the cave) to destroy My world? Return to your cave.** Subsequently, they returned to the cave for one full year; then they left it for good.

The Zohar Chadash (Ki Savo) teaches us that Eliyahu HaNavi came to the cave twice a day to teach them Torah. Attesting to this fact, the divine kabbalist, Rabbi Shimon Lavi, zy"l, writes in the popular, holy song **"בר יוחאי, מושב טוב ישבת, יום נסת, :בר יוחאי"**—**Bar Yochai, you had a good sojourn, one day you ran, one day you fled. In a rocky cave, you stayed, there you acquired your glory and your strength.** Thus, we learn that Rashbi's greatness was achieved as a result of his zealous defense of Hashem, which prompted him to disparage the Roman empire. His remarks forced him to flee and hide in the cave for thirteen years.

It Is a Known Fact that Eisav Hates Yaakov

Let us consider what prompted Rashbi to endanger his life by speaking disparagingly of the Romans. Clearly, he did not

presume that his remarks would remain secret. After all, we have a fundamental principle that anything said in the presence of three people will no longer remain a secret. As we have learned in the Gemara (Arachin 16a): **"כל מילתא דמיתאמרא באפי תלתא, לית בה משום לישנא בישא, מאי טעמא, חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך—anything said in front of three people is not categorized as "lashon hara."** Why? Because your friend has a friend; and your friend's friend has a friend.

So, let us explain Rashbi's profound rationale. As Rashi comments in parshas Vayishlach (Bereishis 33, 4), based on the Sifri (Beha'aloscha 11): **Rabbi Shimon ben Yochai says: It is an established fact that Eisav hates Yaakov.** Now, our holy sefarim teach us that Yisrael's enemies employ two distinct strategies to combat us. They either confront us and battle us openly as the wicked Haman did in his ploy to exterminate the Jews. Or, conversely, they adopt a policy of peace in an attempt to draw us near and cause us to intermingle and assimilate with them. This second tactic is attested to in the following passuk (Tehillim 106, 35): **"ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם"**—**they mingled with the goyim and learned their ways.**

This then is the basis for Rashbi's pronouncement: **"It is an established fact that Eisav hates Yaakov."** In other words, HKB"H instilled in the goyim a hatred of Yisrael, so that Yisrael would not assimilate with them and adopt their ways. It appears that this innate hatred between Eisav and Yaakov was already set in motion by HKB"H when they were twins in Rivka's womb. For, they began quarreling even then, as it is written (Bereishis 25, 22): **"ויתרוצצו הבנים בקרבה"**—**the children clashed within her.** In fact, the Sefer Chassidim writes (1137): **"ולכך נשלחה איבה בין יעקב ועשו בקטנותם, פן ילמד יעקב"**—**therefore, animosity was instilled between Yaakov and Eisav when they were young; so that Yaakov would not learn from Eisav.**

This phenomenon is also described in the Midrash Temurah, attributed to Rabbi Yishmael and Rabbi Akiva: **"Yisrael wish to express a tremendous debt of gratitude to HKB"H for instilling hatred and rivalry (antagonism) between them and the nations of the world. Otherwise, they would mingle with the goyim and adopt their ways. . . Therefore, praise the G-d of the heavens, for His chesed is never-ending."**

We find the following amazing words in Rabeinu Bachayei's commentary on the passuk (Vayikra 20, 26): **"And I have separated you from among the nations to be Mine."** The wisdom of the Torah required us to be separate in our food, our studies and our dress. And because we have been chosen to observe the mitzvos of the Torah, they are jealous of us. Due to their jealousy, they are prone to hate us. This is consistent with Chazal's elucidation (Shabbas 89a): **"Its name is Chorev. So, why is it called Sinai? Because the idolaters' hatred emanated from there."** (Translator's note: The name Sinai is related to the Hebrew word for hatred—"sin'ah.")

With this in mind, we can now suggest the following. When Rashbi heard Rabbi Yehudah ben Ilai praising the Romans for establishing marketplaces and building bridges and bathhouses, which were used and frequented by Yisrael, as well; he grasped their malintent. They did not forbid the Jews from using their facilities, because they intended to corrupt Yisrael by having them assimilate with them.

Therefore, he placed his life in danger by speaking out and disparaging the Romans: **"כל מה שתיקנו לא תקנו אלא לצורך"**—they did all of these things to satisfy their hearts' desires pertaining to all of the meaningless pursuits of Olam HaZeh. This is why they did not prevent Yisrael from using their facilities and joining them; the Romans wanted to encourage them to also delight in the pleasures of Olam HaZeh and assimilate with them. Thus, his disparaging remarks were aimed at distancing Yisrael from the Romans, in keeping with the notion of (Tehillim 97, 10): **"אוהבי ה' שנאו רע שומר נפשות"**—**O lovers of Hashem, despise evil; He protects the lives of His devout ones; He rescues them from the hand of the wicked.** The abhorrence of evil is a magnificent way to safeguard ourselves against falling into the traps and pitfalls of evil. It was in this merit that Rashbi was able to prevent Yisrael from forgetting the Torah; he inculcated in them the power to remain separate from the goyim.

Seventy Tikunim in the Passuk "Bereishis" to Prevent Forgetting the Torah while in the Midst of the Seventy Nations

With this introduction, we will now focus on the joy and elation experienced by the holy disciples of Rashbi associated

with parshas Kedoshim. The parsha opens with the following passuk (Vayikra 19, 1): **"וידבר ה' אל משה לאמור, דבר אל כל עדת בני ישראל—Hashem spoke to Moshe, saying: Speak to the entire assembly of Bnei Yisrael and say to them: You shall be kadosh (holy), for I, Hashem, your G-d, am holy."** Based on the Toras Kohanim, Rashi comments: **This teaches us that this portion of the Torah was said at a gathering of the entire assembly of Yisrael, because the majority of the essentials of the Torah depend upon it.** According to the Sifsei Chachamim, Rashi deduces this fact from the unusual wording employed by the passuk: **"דבר אל כל עדת בני ישראל"**—**speak to the entire assembly of Bnei Yisrael**—rather than the usual wording employed throughout the Torah: **"דבר אל בני ישראל"**—**speak to Bnei Yisrael.**

Let us embellish this thought based on a passuk at the end of the parsha (ibid. 20, 23): **"ולא תלכו בחוקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואיקץ בם... אני ה' אלקיכם אשר הבדלתי אתכם Do not follow the traditions of the nation that I expel from before you; for, they did all of these and I was disgusted with them . . . I am Hashem, your G-d, Who has separated you from the nations."** The Ba'al HaTurim comments: **"Who has separated you"**—seventy mitzvos in parshas Kedoshim corresponding to the seventy nations that I separated you from. For this reason, parshas Kedoshim was said aloud at a gathering of the entire assembly of Yisrael. Since it contains seventy mitzvos that are designed to keep us separate from the seventy nations, it possesses a special status and significance.

It is with great pleasure that we can apply this fact to explain why the divine Tanna Rashbi expounded seventy tikunim in the Tikunei Zohar on the passuk: **"בראשית ברא"** As explained in the Tikunei Zohar (Introduction 1a): **"תיקוני הזוהר דאנון שבעין אנפין לאורייתא, דפריש"**—**the Tikunei Zohar are seventy faces of the Torah that Rabbi Shimon bar Yochai expounded on the word Bereishis concerning the esoterica of the Torah.** Concerning this matter, Rabbi Avraham, the son of the Gra, writes in Beir Mahara: **"ידוע שרעיא מהימנא הוא שלמד עם רשב"י, ועליהם נאמר (תהלים ח-1) ותחסרהו מעט מאלקים. משה רבינו ע"ה זכה למ"ט פנים שבתורה שבכתב, ורשב"י זכה לע' אנפין רזי דאורייתא."** It is known that the "raiya mehemna"

“loyal shepherd”) refers to the one who learned with Rashbi. Of them, it says (Tehillim 8, 6): **“Yet You have made him only a little less than the divine.”** Moshe Rabeinu, a”h, was privileged to perceive 49 faces of Torah she’b’chsav, while Rashbi was privileged to perceive seventy faces of the esoterica of the Torah.

We learn from his sacred remarks that seventy faces of the Torah of mysticism were revealed to Rashbi. This is substantiated from the following excerpt from the Tikunei Zohar (Introduction 17b): **Rabbi Shimon began with the following remark: “In the beginning (“Bereishis”), G-d created.”** (Tehillim 25, 14) **“The secret (סוד) of Hashem is to those who fear Him, and His covenant to inform them.”** These secrets (סוד) refer to the seventy ways the word **“Bereishis”** is expounded in this parsha. (Translator’s note: The gematria of סוד is seventy.) Thus, we learn that there are seventy faces of the Torah of mysticism—the Torah of סוד—that were revealed to Rashbi in association with the word **“בראשית”**. This is alluded to by the passuk: **“סוד ה’ ליראיו ובריתו: עשה שבעים: יקרים מפנינים, בדק תקן העליונים, אדוננו בר יוחאי”**—he made seventy tikunim, more precious than pearls, with which he remedied the upper spheres, our master, Bar Yochai.

With this understanding, we can explain why Rashbi revealed seventy aspects of the word **“Bereishis.”** Let us refer to Rashi’s commentary: **“Bereishis.” This passuk cries out: “Expound me!” As the Rabbis of blessed memory expounded it: For the Torah which is called “the beginning of His way,” and for Yisrael who are called “the first of His crop.”** Now, as we have learned, Rashbi was concerned that when Yisrael would be dispersed among the seventy nations in galus, they would forget the Torah, chas v’shalom. To prevent this eventuality, he made seventy tikunim, revealing the secrets of the Torah based on the word **“בראשית”**. They were designed to separate the neshamos of Yisrael from the seventy nations of the world and prevent Yisrael from forgetting and abandoning the Torah. Thus, the significance of the word **“Bereishis”** would be realized: The Almighty created the world for the Torah and for Yisrael; and if the Torah were to be forgotten from Yisrael, chas v’shalom, there would be no purpose in creating the world.

This coincides magnificently with the allusions mentioned above: The word **בראשית** is an acronym for **אור תורת רבי שמואל בן יוחאי**—the illumination of the Torah of Rabbi Shimon ben Yochai—and the gematria of the words **בראשית** equals **כ”י ל”א תשכ”ח** מפני זרעו—it will not be forgotten from the mouths of his offspring. For, due to the seventy faces of the Torah expounded by Rashbi in association with the word **“Bereishis,”** he ensured that the Torah would not be forgotten by Yisrael while in galus among the seventy nations of the world.

We can now appreciate and participate in the joy experienced by Rashbi’s disciples when they reached parshas Kedoshim. As explained, parshas Kedoshim was read aloud in the presence of the entire assembly, because it contains seventy mitzvos that separate us from the seventy nations of the world. Similarly, Rashbi expounded seventy faces on the word **“Bereishis”** to separate Yisrael from the seventy nations and to prevent Yisrael from forgetting the Torah. Hence, they rejoiced specifically on parshas Kedoshim.

Rashbi a Nitzotz of Moshe Eliminated the Forgetting of the Torah Precipitated by the Breaking of the Luchos

Let us now explore the wonders of HKB”H, the grand Orchestrator, and His rationale for specifically choosing Rashbi to eliminate the forgetting of the Torah from Yisrael. In Likutei HaShas (Shabbas 33b), our teacher, the Arizal, teaches us: **Rashbi, a”h, was a nitzotz** (a spark from the neshamah) **of Moshe Rabeinu, a”h.** Additionally, we have learned in the Gemara (Eiruvim 54a): **לא נשתכחה תורה מן ישראל—had the first luchos not been shattered, the Torah would never have been forgotten by Yisrael.** Thus, we learn that the breaking of the first luchos precipitated the forgetting of the Torah by Yisrael.

Thus, it should be apparent to us that if Moshe Rabeinu caused the eventuality of the Torah being forgotten by Yisrael, it must have been for Yisrael’s benefit—so that they would be judged for the **“cheit ha’eigel”** as single and unattached rather than as a married woman. Therefore, it fell upon Rashbi, a nitzotz of Moshe Rabeinu, to make amends—to eliminate the

possibility of Yisrael forgetting the Torah by providing the illumination of the Torah of mysticism.

This explains very nicely the juxtaposition of the conclusion of the Torah and its beginning. The Torah concludes with the passuk (Devarim 34, 12): "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל"—and for all the strong hand and for all the great awesomeness that Moshe performed before the eyes of all Yisrael. Rashi comments: That his heart inspired him to shatter the luchos before their eyes, as it says (ibid. 9, 17): "And I shattered them before your eyes." And the mind of HKB"H concurred with the mind of Moshe, as it says (Shemos 34, 1): "Which you shattered"—implying "yishar kochacha" for having shattered them. The difficulty, however, is the fear and concern raised by our sages in Kerem b'Yavneh that the Torah would eventually be forgotten by Yisrael.

Therefore, to allay this concern, HKB"H connected the end of the Torah with its beginning with the words: **בראשית ברא** "אלקים את השמים ואת הארץ". As we have learned, the word **בראשית** is an acronym for **ב'ן י'וחאי**—the illumination of the Torah of Rabbi Shimon ben Yochai. Thus, the Torah begins with an allusion to Rashbi who was a nitzotz of Moshe Rabeinu. Hence, it was specifically Rashbi who expounded on the term "**Bereishis**" seventy faces of perception and understanding to prevent Yisrael from forgetting the Torah when in galus among the seventy nations of the world. With this power, he proclaimed confidently: "**G-d forbid that the Torah should be forgotten by Yisrael!**" As we have learned, this is also alluded to by the first passuk of the Torah as follows: The gematria of the words **כ"י ל"א תשכ"ח** equals **בר"א אלהים**—it will not be forgotten from the mouths of his offspring—because Rashbi, the nitzotz of Moshe eliminated the forgetting of the Torah by Yisrael.

Our thanks and blessings are given to those who donated for the publication of our weekly dvar Torah for the merit of **אחינו בני ישראל**

Family Madeb - נשמת
their dear mother
Lea bat Virgini ע"ה

Arthur & Randi Luxenberg לזכות
of their wonderfull parents, children and grandchildren
לעילוי נשמת His Father ר' יצחק יהודה בן ר' אברהם ע"ה

To receive the mamarim by email: mamarim@shvileipinchas.com

To sponsor or dedicate
this publication, please
call the Areivim office:
845-371-2760 or email
info@areivim.com

Areivim

LIFELONG SUCCESS

EMERGENCY HOTLINE
Dial: 845-371-2760
or Text: 914-490-8129
and type the word
"EMERGENCY"

845-371-2760 | INFO@AREIVIM.COM | P.O. BOX 166 HILLBURN, NY 10931 | WWW.AREIVIM.COM

To subscribe to the Weekly Email, please email info@areivim.com
and enter "Subscribe" into the subject line.

Please go to www.TorahAnytime.com to listen to Rabbi Shmuel
Gluck, and other popular speakers, on TorahAnytime.

By Rabbi Shmuel Gluck

People often wonder, and become overly stressed because of their concern, about what they should do when they do Aveiros, especially when they have done a lot of them. Sometimes, and some people have such a tendency, they often complicate the process. The Medrash (21:5) simplifies the process, "If you did a bunch of Aveiros, do a bunch of Mitzvos".

The simple message of the Medrash is to stop the pattern and just make sure to do what's right from here on. This doesn't downplay the need for Teshuva and Viduy. But it does remove the need of Segulas and certainly of Yi'ush, just giving up. Instead, put one foot forward, then the other,

and then repeat. Just start again.

The Medrash continues that people should place a specific focus on doing what's right in the area that they did Aveiros. If they compromised on Shabbos, make Shabbos their project. If they lacked proper speech, they should place significant effort in using their speech to make Shalom between people.

By simplifying the process, it should make it easier for people to bounce back from their mistakes. As always, the Torah isn't complex. It is often people that make it appear so.

Is My Belief Of Relentlessness Just A Cop-out?

By Rabbi Shmuel Gluck

I received the following question from a friend:
How does one walk that line between refusing to be defeated while maintaining a healthy level of guilt so that I may effect change? Refusing to be defeated is very helpful, but not if I'm fooling myself.

This was the best question that I have heard in a while. The answer is individually based. All I can offer are the guidelines to help individuals decide whether they are actually on the road of growth, even if it will take years, or if they are just feeding themselves lies that they are doing their best.

People are fooling themselves when the area of change they seek is easy, requiring nothing more than a commitment yet, still, they keep failing. For example, it should not be too difficult to remember to close cabinet drawers after opening them. If you fail after a few weeks of trying to remember, you are probably fooling yourself. Many of our goals are more difficult than closing drawers in the kitchen. Short term failure doesn't mean that we are fooling ourselves.

I have had, and continue to have, many goals which I am

mindful of every day. In the least, I remember my goals as I watch myself fail. Yet I continue to fight a losing battle. Why do I bother? I have learned that continuing the battle eventually leads to internalized change. Here is why that is often the case.

My negative traits have had free reign inside my head for months, often years. I am up against something which has taken root for a long time; its tentacles reach deep inside my head.

Changing a long-standing norm is difficult. It can become easier when my life is in upheaval, especially when the upheaval is the motivation to change. For example, a person with a temper may find it difficult to change. It should be easier when the change becomes necessary because he or she is facing the possibility of divorce. The urgency should be a motivator. If not, the person may not be serious about changing. Sadly, people's defense mechanisms often downplay the crisis which then downplays the need to change. Denying the crisis doesn't make it go away. Instead, it guarantees it.

LAYOUT BY RAMAPOST.COM

PARSHAS ACHAREI MOS-KEDOSHIM 5781

It is also easier to change people's bad habits when a person is unable to rely on any norms. For example: When a person loses a job and has no schedule or is outside of the home for a while. (That's one of the reasons why teenagers often change so dramatically when they go to a dormitory school.) Patterns don't play a role and each action must be considered instead of living on "automatic".

In the majority of cases, people are attempting to change while all their norms are in place. That makes it much more difficult and the process can be expected to take much longer. The bad habits have been there for years and trying to change them in less time than those habits reigned free is a challenging venture. It takes significant discipline to stop being impatient, lazy, or even something as simple as stopping to bite one's nails, if the reasons for those behaviors remain unchanged.

With some people, the change begins immediately, even if only minimally. First, they succeed 1 out of 100 times, then 1 out of 99, etc. With others, there seems to be no noticeable change and it would seem that the person is not serious about change. But that's not necessarily the truth.

If a person is committed to change, he will change, even if it seems to the person that he is not gaining any ground. Here are some of the steps necessary to create internal change even when it seems like no change is taking place. Those that consistently follow the guidelines below are the ones sincerely "in the game" and will eventually become the person they strive to be.

1) Always go through the motions. Going through the process each time causes negative traits to become worn down. Just as the negative trait was done hundreds of times, you may have to do the opposite hundreds of times for things to change. Just keep doing it. Eventually, it changes not only how you act but how you think. It's difficult to do something which does not seem to make a difference. Therefore, keep in mind that consistency is an important factor. Stopping for a week will set the process back, possibly requiring people to begin from scratch. In addition, even when relentlessly trying to change, approaching it differently each time will have less of an ability to change than precise repetition will.

For example, a person who decides to start Davening with a Minyan will find it easier to become comfortable doing so if they attempt to go to the same Minyan at the same time each day.

2) In addition to going through the motions, you must have confidence that, by going through the motions, eventually it will change your habits. Any time I have consistently fought a habit knowing it will take months, even years, and I stayed consistent, eventually I changed. Acting with confidence reinforces change. Acting without confidence takes the energy out of whatever you are doing.

3) Make sure you stay uncomfortable. There was a Zman I wasn't learning too well and I am being generous with myself with that description. Throughout the Zman, I committed to always show up on time to each Seder. The reason I did so was that, if I come, I'm "in the game". Once I

stop coming, I am not. I realized that being uncomfortable is a statement to myself that this is important to me. Sadly, today, many people feel they have an inherent right not to be inconvenienced. This attitude limits people's opportunities to grow.

4) Keep reminding yourself of the goal and why that goal is important to you. It is not enough to say that you want to stop biting your nails because you should. Add that

it makes you sick to look at it. The same is true for any negative trait. You must appreciate why it is bad and what it is costing you.

To answer the question of whether the person can honestly say about themselves that they are sincerely looking to grow, depends on whether they are giving it their all or not. It is not dependent on whether or not they are succeeding.

People forget that personal growth is a lifetime project and they become discouraged after a few days or weeks. They believe that it should be easier, and once it's not, it means they will never succeed. Realizing that change can take years should allow people to realize that not seeing any change after a few months doesn't mean that they aren't on schedule.

"People forget that personal growth is a lifetime project and they become discouraged after a few days or weeks."

MIZMOR L'DOVID

Divrei Torah Inspired by the Torah Commentaries of
RAV SHIMSHON RAPHAEL HIRSCH ZT"L

A Study of Shabbos #29 **Connecting Lag B'Omer to Rashbi and Moshe Rebeinu** By David Gurwitz

I vividly recall the first and only time that I went to Meron, in the north of *eretz Yisrael*, for *Lag B'Omer*, in 5764.

The structure of the calendar was just like this year, 5774, in that *Lag B'Omer* fell out on *motzei Shabbos*. I was part of a Lakewood Mission. We were fortunate – “*ashrecha*” – to be spending *Shabbos* in *Sefas*, which is very close to Meron. Our bus brought us to the *kever* of “*Rashbi*” – Rabbi Shimon Bar Yochai zt”l – ahead of the massive crowd which followed – to be at the *kever* of a *tzadik* on his *yarzeit*.

I remember speaking to our distinguished group before we left, at *shalosh seudas*, the mystical third meal on *Shabbos*. I mentioned, post *Pesach*, being in *Sefas*, that I felt a sense of order, of being *beseder*. Then, I reminded the *olam* that Rav Shimon Raphael Hirsch zt”l brilliantly teaches us about the connection among the similar sounding words *Shabbos*, *shofat* (judge), *sfas* (lips), *sfas* (sea shore), *shevet* (tribe and stick), *tzifun* (north), *sefas* (tongs created before *Shabbos*). What do they have in common linguistically? They all put things in order. It made sense, then, that *Sefas* the city would act like its phonetic cousins. Of course, *Shabbos* always does that to us.

We are, as we say in “observant” English, “holding by *Shabbos*, *parshas Bechukosai*”, and *Lag B'Omer* begins this *motzei Shabbos*. One can get quite excited about the prospects of spiritual enhancements on the holy day of *Lag B'Omer* – and forget to stay connected to *Shabbos*. However, we are not supposed to think about or discuss most things on *Shabbos* which follow *Shabbos*. Every bit of Torah that we learn or say on *Shabbos* is considered a thousand times more valuable than what we learn during the week – perhaps because we were given the Torah on *Shabbos*, at Har Sinai, on *Shavuot*, which we are counting up to at this time as well.

Therefore, as we work towards the tremendous revelations of *Lag B'Omer* in a similar fashion this year,

I’d like to focus on some rather deep connections among *Lag B'Omer*, *Rashbi*, and *Moshe Rebeinu* to *Shabbos Kodesh* that we might want to consider in order to maximize the benefits that *Lag B'Omer* can provide us. We see some amazing things.

First, the value of the words “*Shimon Bar Yochai*” is *begematria Shabbos*. Also, *Yismach Moshe* is *begematria Shabbos*! The *Arizal* tells us that Rabbi Shimon was a *gilgul* or reincarnation of *Moshe Rebeinu*.

Second, *Lag B'Omer* is also *begematria Moshe*, with the *kollel*. Besides going on *Lag B'Omer* to Meron, where Rabbi Shimon is buried, many also go to Meron on 7 Adar, the *yartzeit* of *Moshe Rebeinu*. That is one of the reasons given for the great joy and celebration of *Lag B'Omer* – that *Moshe Rebeinu* was buried in *eretz Yisrael*, via Rabbi Shimon!

Third, let’s apply the “*at bash*” transformation method of the *alef beis* to “*Rashbi*”. *Aleph* switches with *saf*, *beis* with *shin*, etc. We find that the combined value of the replacement “*at bash*” letters – *gimmel* (3), *beis* (2), *shin* (300), and *mem* (40), together, is 345, exactly the value of...Moshe!

Fourth, there is a famous song that many sing every *Shabbos* (now we can understand why!): *Bar Yochai nishmachata ashrecha shemen sasson michaberecha - Bar Yochai! You were anointed - you are fortunate - with oil of fields from your fellows.* It is fascinating that the first letters of this expression “*Bar Yochai...michaberecha*” also adds up to the value of *Shabbos*!

Fifth, *Parshas Bechukosai* is the 33rd *parsha* in the Torah and is always read on *Shabbos* around *Lag Ba'omer*, which literally refers to the 33rd day of the *Omer* count. It is interesting that the first *aliyah* has 33 letters – and that *shin* is the 21st letter, *bais* is the second, and *yud* is the 10th of the *Alef-Bais*, adding up to 33. Also, this *parsha* discusses *brachos* and *tochachos*. Another word with three letters whose position in the *Alef-Bais* adds up to 33 is *beirach*,

blessing. It is also quite fascinating that the 33rd word of the 50 word *kapitel Tehillim* that we say before *bentching* – *shir hama'alos* – is *sheviseinu* – which begins with the first letters of *Shimon Bar Yochai*!

It is amazing that the 33rd mention of Rabbi Shimon in all of the Talmud appears on the 33rd page or *daf* of the Gemara in *mesechta Shabbos* ! What makes this even more incredible is that we must keep in mind that the *gemara* or *Talmud*, which was passed down father to son for over one thousand years before being written down over a several hundred year period, was redacted on scrolls long before they were written down into page numbered "*dafs*". Rabbi Shimon also has the unique distinction of being mentioned in every chapter in the Talmud.

Sixth, this 33rd day of the Omer count is a combination of the *midos* of *hod shebe'had*, following 32 days – *be'gematria cavod* (honor). As we wrote last week, the lack of *cavod* of the students of Rabbi Akiva led to their deaths – and the starting over with five students, one of whom was *Rashbi*.

However, the 33rd word in the Torah is *tov*, and a great teaching of Rabbi Shimon throughout the entire Talmud is to see the good in others. This was the hallmark of Aaron Hakohen, and is articulated in *pirkei avos 1/12: be like students of Aharon - love peace and pursue peace.*"

Seventh, the word "Moshe" spelled out has a value of 446, the same as "*vayinafash*. – and the world was refreshed "- which we say on *Shabbos*. We also called say in *Shabbos davening* "*korei oneg*" – it is called a *delight*.

It hit me that the value of *korei oneg* is also 446. Perhaps that is another reason to feel the essence of Moshe in our soul every *Shabbos*!

Eighth, it is interesting that the spelled-out letters of *LaG* – *lamud and gimme* – also mystically refer us to the two spiritual giants Rabi Akiva and Rav Shimon. How?

Lamud spelled out – *lamud, mem, daled* – has a *gematria* of 74. 74 is the value of *ayin daled*, which are the two enlarged letters in the *Shema*, the last words uttered by *Rabbi Akiva*.

Gimmel spelled out – *gimmel, mem, lamud* – has a value of 73. 73 is the value of *chochmah*. As we have written before, the first sentence in the Torah has a value of 2,701, which is the value of adding 1 and 2 and 3 up to 73, the value of *chochmah*. This is *keneged* Rabbi Shimon, who authored the *Tikkunei Zohar* analyzing the 72 combinations of the 6 letters of the word *Bereishis*. In fact, the letters in the word *Bereishis* can be rearranged to spell the two words "*es Rashbi*", meaning it is Rav Shimon bar Yochai.

Ninth, connected to this idea of constancy is the fact that when the letters of the word *leiv* – *lamid (mem, daled)* and *bais (yud, sof)* – are spelled out, the inner letters reveal another astounding fact: *sof, mem, yud, and daled* form the word *tomid*, meaning constant.

The Torah begins and ends with the letters *Bais* and *Lamid*, forming the word *leiv*. The entire Torah is really one heart, and it is a lifetime job to try and engrave its words and meanings on our hearts. The light of *Rashbi* is considered to shine below each year on the anniversary of his *petirah*, and affects the heart of EVERY type Jew. This partially explains the vast numbers of simple, non observant Jews who gather in *Meron* on *Lag B'Omer*.

Rabbi Shimon is best known as the author of the mystical *Zohar*, yet he also is a giant in the revealed aspects of Torah and Talmud. In fact, the Talmud states that "the opinion of Rabbi Shimon can be relied upon in a pinch" – even when the *halachic* ruling is not according to his opinion!

The fires of *Meron* and the fire of the revelation of the mystical tradition represent the fires in our soul searching for Torah. Rabbi Shimon revealed the teachings of his *Rebbi*, Rabbi Akiva. Therefore, *Lag B'Omer* is also a celebration of the life of *Rabbi Akiva*, whose life the Romans who murdered him would not allow to be celebrated.

Rabbi Shimon revealed great secrets to his students, which were recorded in the *Idra Rabba* section of the *Zohar* in the last few hours before he passed away. They represented the teachings of his *rebbe*, Rabbi Akiva. Since the *Zohar* was physically introduced into the world on *Lag B'Omer* – and then hidden from much of the world for over a thousand years. Therefore, it, too, shines on that day.

We can possibly exalt Hashem by taking on the work ethic of Moshe Rebeinu and *Rashbi*, and of Rabbi Akiva. *Rashi* says that *im Bechuchosai* – if you follow – refers to *ameilus* – work – in Torah. We said at the splitting of the sea "*zeh kali v'anvehu* – this is my Hashem and I will exalt him." The letters of the word *kali* form the first letters of the expression – *adam le'amel yolad* – man was born to toil." The *Arizal* also says of *parshas Bechuchosai* that the reward for our work is seen in the level of soul in *gilgulim*!

Clearly, while the depths that they reached are beyond us, via the ability to *amal* – to work – we can attain great heights and depths. By doing so, Hashem should bless us to reach some level of understanding of our great teachers Moshe Rebeinu and *Rashbi* and Rabbi Akiva and the *Arizal*, all *zt"l*.

David

Parashas Acharei Mos-Kedoshim

תשפ"א

פרשת אחרי מות-קדושים

ACHAREI MOS

זאת יבוא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה ...
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים.

With this shall Aharon come into the Sanctuary: with a young bull for a sin-offering and a ram for an elevation offering... from the assembly of Bnei Yisrael he shall take two he-goats. (16:3,5)

Chazal (Midrash Rabbah, Vayikra 21:11) state that the three *korbanos*, offerings, that were brought on Yom Kippur represented the three *Avos*, Patriarchs. The young bull that served as a *korban chatas*, sin-offering, represented Avraham Avinu. The ram that was used as a *korban olah*, elevation-offering, symbolised Yitzchak Avinu. The two he-goats denoted Yaakov Avinu. When the *Kohen Gadol* entered the Sanctuary, he did so *b'z'chus*, in the merit of, the three *korbanos* that he brought.

Avraham Avinu sacrificed himself, manifesting extreme devotion, for the purpose of bringing a pagan world closer to Hashem. His love for people and his constant acts of *chesed*, lovingkindness, distinguished him in a world that spawned paganism and immorality, a society in which people were devoted to themselves. Yitzchak Avinu exemplified *mesiras nefesh*, self-sacrifice, for Hashem and His honour. Yaakov Avinu's *korban* was different. It demonstrated that one is able to forgo and defer his personal proclivities, to overcome his sense of self, in order to fulfil Hashem's commands or that of the greater good. Yaakov was the epitome of *emes*, truth. He could not tolerate any vestige of falsehood. Yet, when his mother instructed him to act in a less than honest manner in his pursuit of Yitzchak's blessings, he listened to her. Some people would sooner throw themselves into fiery cauldrons than to carry out parental requests, than happily and lovingly accept what their parents have to say and execute what they have asked of them.

Horav Yechiel Weinberg, zl, posits that Yaakov's *korban* is critical to the atonement *Klal Yisrael* seeks on Yom Kippur. The first two *korbanos* represent the *middos*, attributes, evinced by Avraham and Yitzchak and are insufficient to effect atonement. To sacrifice oneself for the Creator or for people is important, but inadequate. Avraham's *middah* was *ahavah*, intense love of Hashem. Yitzchak's *middah* was *yiraah*, intense fear and awe of Hashem. Thus, what Avraham and Yitzchak did, their ability to sacrifice, was actually intrinsic to who/what they were. Avraham loved; Yitzchak feared. They acted in accordance with their *middos*, their standards of living, their values. They always were afraid, however, that when they had to live outside the box, when Hashem would demand that they exit their comfort zones, so that they were compelled to fear or love not in consonance with their natural tendencies, they would not be able to continue to serve Hashem with such devotion. Avraham and Yitzchak each acted within the parameters of his inherent character. Yaakov was called upon to act out of character.

Nonetheless, notes the *Rosh Yeshivah*, Yaakov's *korban* is third in sequence, because this is not the correct progression of service. A child is not taught to walk backwards, because he will surely stumble and fall. He must follow a sequence that prioritises what is habitual and conventional and, only then, focus on the iconoclastic. The *Kohen Gadol* enters the *Kodesh Hakodoshim*, Holy of Holies, facing forward. Once the chamber is filled with smoke from the *Ketores*, Incense, he backs out, never turning his face from the *Aron HaKodesh*.

Acting against deep-rooted character requires strength; the more innate the character, the greater the need for inner strength to overcome one's inveterate predilection towards acting in a specific manner. We are confronted with a situation to which we, based upon our nature, would respond in what is probably an acceptable manner. Yet, we go against our grain and act in an unexpected manner, just because "something" told us it was the right thing to do. That one decision can forever alter our approach to life and living. Yaakov Avinu was the essence of *emes*; yet, when it was necessary (based upon his mother's instructions), he acted out of character. He did not prevaricate. He did what had to be done, but this is not the way in which he usually acted. The following story is about a man who acted out of character. It is not an "out of this world" dynamite story, but it imparts a powerful lesson which might (should) cause us to think twice when we must make a decision to do something which we consider irregular or even idiosyncratic, but, if it makes a difference in someone's life, we will do it.

The author of the story used to drive a taxi for a living. He had a pickup at 2:30 A.M. in an area not known for its security. He pulled up to a building that was entirely dark except for one light in the window on the first floor. Under such circumstances, most cabbies would honk once and give the fare two minutes to acknowledge his presence, then drive away. This driver was different. Many of his regular fares were very poor and relied on taxis as their only means of transportation. Therefore, he always got out of the taxi and walked to the door. The passenger might be a person in need. He went to the door of the apartment, knocked, and heard, "Just a minute," expressed by someone with a frail voice. He heard something being dragged across the floor.

The cabbie waited for a few minutes until the door opened. A small woman in her mid-80's stood there, dressed in a simple print dress, wearing a pill box hat on her head with a veil over her eyes, like someone from the 1940's. She had a small, nylon suitcase by her side. Her apartment did not appear lived in, as all the furniture was covered in sheets. No clocks, pictures, mirrors or knick-knacks were on the walls. In the corner was a cardboard box filled with photos and glassware.

The woman looked up at the driver and asked, "Would you be so kind as to carry my bag out to the car?" The cabbie took the bag and returned to assist the woman. During this entire time, she kept on thanking him for assisting her. "It is

Hebrew Academy of Cleveland

Dedicated to the memory of Ellis Goldberg z"l publisher and distributor of the worldwide edition of Peninim

nothing," he said. "I always help my passengers. I like to treat my passengers the way I would want my mother to be treated."

Once they entered the cab, she gave him the address. She then asked, "Can you drive me through downtown?" "Sure," he said, "but it is not the shortest route. I can make it much quicker if I take the regular route."

The elderly woman said, "I am not in a rush. I am on my way to a hospice." She continued speaking. Meanwhile, the cabbie looked in the rear-view mirror and noticed that her eyes were glistening. "I no longer have any family left. The doctor says I do not have much longer to live."

At that moment, the cabbie reached over, shut the meter, and asked, "What route would you like me to take?" For the next two hours, they drove all over the city as she reminisced about growing up, getting married, all the while pointing to the various neighbourhoods in which she had once lived. Then she said, "I am tired. It is time. Let us go to the hospice." He pulled up at the door and two orderlies greeted her. She was expected.

"How much do I owe you?" she asked. "Nothing," he answered. "If anything, I owe you."

"You gave an old woman a moment of joy. Thank you."

Now: Had that woman been picked up by an angry driver, one who wanted to hurry and pick up another fare, it would have ended much differently for her. The driver was within his rights to pick her up, drive her to her destination via the shortest route and move on. He did not, because he overcame his natural tendency. It was probably one of the most important decisions he had ever made in his life, because he gave an old woman the opportunity to feel some comfort and joy during one of the most difficult times of her life. It is not necessary to underscore the need for each of us to mull over the story and ask what we would have done, how we would have acted. Hashem grants us challenges which are actually opportunities for improving ourselves. The next time such an opportunity arises, remember this story.

KEDOSHIM

לא תשנא את אחיך בלבבך

You shall not hate your brother in your heart. (19:17)

The Torah alludes to one reason why one should not hate a fellow Jew: he is your brother; brothers do not hate. Clearly, this is a prohibitive *mitzvah* which, for "some reason," people have difficulty observing. Chazal (*Talmud Yoma* 9:B) teach that Hashem destroyed the *Bais HaMikdash Rishon*, First Temple, because people transgressed the three cardinal sins of murder, adultery and idol worship. During the period of the Second Temple, the generation studied Torah diligently, observed *mitzvos*, and performed *gemilus chasadim*, acts of loving kindness; yet, because they fell short in their interpersonal relationships, due to *sinaas chinam*, baseless hatred, Hashem destroyed the Temple. In his commentary to *Yerushalmi Yoma* 1:1, the *Pnei Moshe* adds: *Kol middah tovah hayah lahem*, "They possessed every good character trait." They exemplified character refinement, but they loved money, and, as a result, hated anyone who infringed upon them. This idea that *sinaas chinam* is possible, even in the best of people, is underscored by the *Maharsha* (commentary to *Yoma* 9b).

Horav A. Henach Leibowitz, zl, derives from here that even one who has achieved *talmid chacham*, Torah scholar,

status, possesses refined character traits and is involved in acts of *chesed* is not spared from the sin of baseless hatred. We think that one who studies Torah is protected from such a sin, that a person who devotes himself to *gemilus chasadim* could never be a victim of such egregious sin, but, we see from here, that it is not true. The only way to save oneself from falling into the abyss of hatred is awareness that no one is protected from this sin. Therefore, one must always be on guard to see to it that he does not become one of the victims of this sin.

While the above is apparently true, we still require (some form of) a rationale to make sense of this anomaly. Why do Torah and *chesed* not transform and protect a person from this scourge? I think the answer lies in the invariable response when one is questioned about why he hates: "I do not hate, and anyone whom I hate really deserves being hated." In other words, we deny hating. It is always the other fellow who hates – for a reason which he cannot fathom. So, two people refuse to speak to one another. Why? Because the other fellow hates him. He has no problem with him. The other fellow seems to have the problem. When we ask the same question of the "antagonist," the response will invariably be the same: "I do not hate him. He hates me."

We justify our personal animus towards others whom we feel are deserving of this ignominious "honour." For many, the sin of *sinaas chinam* is the "other guy's" fault. "If you want to end *sinaas chinam* – agree with me!" has become the clarion call of all the purveyors of hate. We are quick to point out the flaws of others whom we blame for the needless, baseless, unwarranted strife, but, until we are willing to accept or share in the blame, the reason that Hashem destroyed the Second *Bais HaMikdash* will sadly prevail.

We find another form of *chinam* in *Midrashic* literature: *bechayah shel chinam*. *Klal Yisrael* wept the night the *meraglim* returned with a slanted report concerning *Eretz Yisrael*. *Klal Yisrael* became stricken with fear and cried their hearts out. Hashem said, "You cried a *bechayah shel chinam*, unwarranted weeping; I will give you a *bechayah l'doros*, weeping for generations." Hashem was alluding to *Tisha B'Av*, our national day of mourning, when we cry over the destruction of the *Batei Mikdash* and all of the grief that resulted from it. Why were their tears considered a *bechayah shel chinam*? They certainly thought they were crying for a valid reason. This was their mistake. Hashem had promised to protect them. He had "proven" Himself time and again – and now they had the temerity to cry? This is what is meant by *chinam*. Just because *you* think it is bad – does not mean that it is bad. Likewise, just because *I* think that someone deserves my hatred does not justify my actions. Hashem determines everything that occurs in our lives. If someone hurt us – it is because Hashem used him as His agent. That is all he is: Hashem's agent. If you have an issue, take it up with Hashem. To blame a person is baseless and unwarranted.

ואהבת לרעך כמוך

You shall love your fellow as yourself. (19:18)

To love a fellow Jew as one loves himself is the fundamental rule of the Torah. According to *Ramban*, this *mitzvah* enjoins us to want others to have the same measure of success and prosperity that we want for ourselves. Obviously, this is not in consonance with human nature, whereby one's ego always wants a little more or a little better for himself. He does not begrudge his fellow's success – as long as *he* has more. How

do we define love? How do we understand loving our fellow on the same level as we love ourselves? We find the word love used in describing Yitzchak Avinu's love for Rivkah *Imeinu*. The Torah writes: "And Yitzchak brought her (Rivkah) into his mother, Sarah's, tent, and he took Rivkah, and she became his wife, and he loved her" (*Bereishis* 24:67). The Torah narrative makes it clear: their love was the result of their relationship – not the precursor. Yitzchak Avinu beheld Rivkah's character, her sanctity, her ability to bring back what had been lost when his mother had passed away. Once he understood her greatness, he loved her. Cognition led to love.

To love one's fellow as one loves himself means: Just as I love myself, i.e., I find every reason to rationalise my behaviour and ameliorate it positively, so, too, should I act toward my fellow. One does not find fault in oneself, because one always finds a way to make sense out of his own behaviour. Do the same for your fellow. Understand him as you understand yourself – that is love.

The love that one should maintain towards his fellow Jew is crucial to one's ability to positively influence a brother who has strayed from religious observance. In other words, outreach is not only about a deep-rooted love and sense of responsibility for Judaism, but rather, about innate brotherly love for each and every Jew. In his commentary to *Parashas Chukas*, the *Me'Or Einayim* (cited by *Imrei Shammai*) writes: "Even if one observes an evil trait or activity committed by his fellow, he should hate only the evil within him, but the portion of him which still retains his *kedushah*, holiness, he should love with his entire heart and soul. Our Master, the holy *Baal Shem Tov*, teaches: 'A true *tzaddik gamur*, complete, perfectly righteous Jew, who does not possess evil within himself, will not see/perceive any evil within any man. However, one who notices evil within others is looking at a mirror. If his face is filthy, he sees a filthy face; if his face is pristine, he sees only clean.'" Likewise, when we look at our fellow – *kamocha* – as yourself. Your brother is the mirror image of yourself. What you see in him is actually a reflection of yourself. One does not hate himself (unless he has deeper issues which he refuses to acknowledge), likewise, he should find every reason to love his brother. This is how we reach out to our estranged brothers and sisters: with pure love for them.

The *Seret-Vishnitzer Rebbe, zl*, the *Mekor Baruch*, was known for his extraordinary *ahavas Yisrael*, welcoming each and every Jew as if he were his own son. He showed the greatest care and concern for his *chassidim*, sharing in their moments of joy, and grieving with them during their times of pain. The *Rebbe* reached out to the unaffiliated and estranged as a friend, as a brother, never condescendingly, never demanding, only with genuine love. A wealth of stories abound which demonstrate his passion for Jews and Judaism. I have selected one that demonstrates his unique method of outreach: non-judgmental, brotherly love.

The following signature story was related by a distinguished Israeli physician, who, as a youth, was an orphan taken in by the Diskin orphanage, which was the only religiously observant facility of its kind. Unfortunately, this orphan, as so many others, carried so much pathological baggage on his shoulders that many of them could not sustain the demands that come with religious observance. As a result, he went out into the world as a secular-oriented Jew. This physician hailed from a family which was attached to the Karlin-Stolin *Chassidic* community, but, when one is an orphan with little to no direction, history means very little. At the age of eighteen, he left

the orphanage and returned to Haifa from where his family had originated and soon became a totally secular Jew. He did not *hate*, he just did not care; he had interest in neither Judaism nor its people. His free-fall to complete secularism was quick – descending into the abyss is much quicker than climbing out of it.

One Friday night he was bored, which is not novel when one's life has no spiritual purpose, such that materialism and fun become one's mainstay and focus. He heard that a *Rebbe* was in town – the *Seret-Vishnitz Rebbe*. He got into his car and drove to where the *Rebbe* was conducting his Friday night *tish*, meal. When he arrived at the *shul* and saw the many *chassidim* crowding around the *Rebbe*, he began to have pangs of guilt. After all, he did hail from a fine *Chassidic* family, and here he was coming to the *Rebbe* by car – desecrating *Shabbos* without shame, without impunity. He was extremely upset and decided to work his way up to the *Rebbe* and share his guilt with him.

"*Rebbe*, I am miserable. I came here by car. I was blatantly *mechalel Shabbos*, desecrated *Shabbos*. I cannot stop myself."

The *Rebbe* embraced him with both hands and declared loudly, "My child, come *when* you want and *how* you want. You are always welcome here."

The doctor remembered those words. The *Rebbe* told him that he could come whenever and however. This meant that he accepted him, even as a *mechalel Shabbos*. The *Rebbe* was doing exactly what the doctor least expected him to do. He thought that the *Rebbe* would reject him and curse him for desecrating *Shabbos*. Instead, he embraced him and invited him to return. How did the *Rebbe* prevent his continued *chillul Shabbos*? He hugged him. He treated him like his child. *Kamocha*. Love each Jew as yourself. Today, the doctor and all of the doctor's descendants are fully observant, wholly committed to *Yiddishkeit*, as a result of his being treated not as a subject, but as family.

Va'ani Tefillah

כי באור פניך נתת לנו

Ki b'Or Panecha nasata lanu.

For with the light of Your Countenance You gave us ...

Salvation, redemption, is meaningful only if one has the intellectual capacity to understand its meaning and purpose and the role that he plays in it. Redemption that just passes over one's head is not lasting and obviously not meaningful. Peace filled with confusion has little effect. Life, for that matter, without direction, goals and purpose is mere existence. We pray that Hashem enlighten us and allow for us to recognise what He wants from us and the role we individually play in the larger scheme. Intellectual enlightenment can be achieved only through intense Torah study, an endeavour that expands one's mind. Through Torah, Hashem illuminates our mind and gives us the means to see through life's ambiguities and maintain clarity amid confusion. *Horav S.R. Hirsch, zl*, explains that when Hashem "shines the light of His countenance upon us," He endows us with the ability to understand His ways and to recognise our *personal* mission in achieving His goals for the world.

To sponsor a mazaltov, simcha or yartzeit, email:

peninim@dvar.info

This publication is available worldwide via email and e-readers.

For info call: ISRAEL 02 532 6058 / USA (216) 371-7609 / e-mail: peninim@dvar.info

The Main Partner

**דבר אל כל עדת "19:2
בני ישראל ואמרת
אלהם קדשים תהיו, כי
קדוש אני ד' אלקיכם"**

"Speak to the entire assembly of the B'nei Yisroel and say to them: You shall be holy for I, Hashem your G-d, am holy." Rashi says that this portion of the Torah was said at a gathering of the entire assembly of Klal Yisroel because the majority of the essentials of the Torah depend on it. Why was this Parshah of **קדושים תהיו** specifically done with gathering the entire assembly of Klal Yisroel?

The Medrash says that this Parshah of **קדושים תהיו** was said at Hakhel, to the entire Klal Yisroel at one time. Why was this Mitzvah said at Hakhel as opposed to many other Mitzvos which apply to the entire Klal Yisroel, just as this one does? While this Parshah was said to Klal Yisroel at one time, each person needs to be Mekadesh himself on his own level, because the observance of most of the basic laws of the Torah depends on it. The Torah needs one to have a pure Nefesh, one that is Tahor and Kodosh. Being that this is such an essential Mitzvah, it was said to all of Klal Yisroel at once. (אשד הנחלים)

The Torah tells us that we must be holy. It says in Bamidbar 15:40 **ועשיתם את "כל מצותי והייתם קדושים לאלקיכם"** – "And perform all My commandments and be holy to your G-d". Aside from the simple meaning of the Posuk that performing the Mitzvos of the Torah renders one holy, the Posuk is telling us something else by stressing, **"כל"** – "all" the Mitzvos. No single individual can actually perform all of the Mitzvos of the Torah, for some Mitzvos only apply to some in Klal Yisroel and not others. Certain Mitzvos only apply to Kohanim, others only to Leviyim, and yet others only to Yisra'eilim. If so, how can one ever be Mekayem the Taryag Mitzvos of the Torah? The way to have a connection to all of the Mitzvos of the Torah is by connecting oneself to the unit called Klal Yisroel. If one is truly connected to all others of Klal Yisroel, then he can benefit from the Kedusha that comes from others performing Mitzvos. Thus, in order to be completely holy, to have a connection to all of the Mitzvos of the Torah, it can only be done through Achdus, as the Posuk tells us, **"all"** – in order to attach to all the Mitzvos, one must be connected to all of Klal Yisroel. The Mitzvah of **קדושים תהיו** was given to all of Klal Yisroel as a whole, for the only way to become completely Kodosh is through unifying oneself with the rest of Klal Yisroel so that they are one unit. (שם משמול)

The following Posuk says, **"איש אמו"**. What is the connection between making ourselves Kodosh and fearing our parents? If one sees another person who is a Tzaddik and a Kodosh, one can possibly think that the reason that this person is a Tzaddik and Kodosh is because his parents are Kedoshim and Tehorim. However, if one does not have parents who are holy and righteous, one might say that they have no chance of being a Tzaddik and a Kodosh. However, this is incorrect, for as Chazal tell us in Nidah 31a that there are three partners in the creation of a person: father, mother, and Hakodosh Boruch Hu. Hakodosh Boruch Hu is the main partner. Thus, even if one's parents are not Kedoshim and Tehorim, one can attach himself to the third and main partner, Hakodosh Boruch Hu, and then he can become a Tzaddik and a Kodosh. The proof that Hakodosh Boruch Hu is the main one is that if one's father or mother ask him to be Mechalel Shabbos, he is not allowed to listen to them, for the father and mother are also required to honor Hakodosh Boruch Hu, for He is the main partner in all, as the Gemara in Bava Metzia 32a tells us. The Posuk says, **"קדושים תהיו"** – all of you should be Kodosh, **"כי קדוש אני ד' אלקיכם"** – for I Hashem your G-d and Kodosh – and all can attach themselves to Me, for I am the main partner in the creation of everyone. (אך פרי תבואה)

Rashi tells us that this Parshah of **קדושים תהיו** was taught to Klal Yisroel all at once – at Hakhel. It says in Meseches Avos 4:11 **"כל כנסיה שהיא לשם שמים, סופה להתקים"** – "Every assembly that is dedicated to the sake of Heaven will have an enduring effect, but one that is not for the sake of Heaven will not have an enduring effect". This says that only a gathering L'shem Shomayim will have endurance. It says in Bereishis Rabbah 4:7 that the **שמים**, the Heavens, are made up of **אש – מים**, fire and water. Hakodosh Boruch Hu took fire and water, and put them together to make the Heavens, even though they are inherently opposite forces. So too, if Klal Yisroel get together L'shem Shomayim, they all seek to become Kodosh, then they will all meld together and their efforts will have a Kiyum. (ישא ברכה)

כל כנסיה שהיא לשם שמים, "סופה להתקים" – Just as if a structure has a strong foundation, it will last for a long time, and if it does not, it will fall apart pretty quickly, so too everything goes after the Ikar. Therefore, a gathering of people done for the sake of Shomayim, that is in order to teach Torah or to set up guidelines

to help people in their Avodas Hashem, it will endure. However, if the gathering is done for people's honor and other selfish reasons, then it will not have endurance. Hakodosh Boruch Hu allows in a spirit of jealousy amongst the people and they will end up fighting like the Dor Haflagah. (ב"ר שלמה)

The Tanna is warning that one should never seek to create Machlokes with others. When he gets together with others to resolve any issues, it should always be with the mindset of achieving the truth, and not for one's own self-aggrandizement. The Mishna tells us that if there is a gathering for the sake of Shomayim, meaning that it is done to seek the truth – that which seeks the truth will have endurance. However, if it is done for one's honor and their own benefit, it will not have a Kiyum. (מאיר)

"יראת שמים" – What does Yiras Shomayim mean? One who is a Yarei Shomayim is one who fulfills **"סור מרע ועשה טוב"** – turn aside from evil and do good." Not only does he turn aside from evil and pursue good in everyday situations, but he even accomplishes this in situations where he has a strong desire to perform that which is counter to the will of the Ribbono Shel Olam. The word **"שמים"** is made of **"אש"** and **"מים"**, fire and water. Naturally, these are two substances that are diametrically opposed and should not be able to coexist as a unit. It is only because of the Yiras Hashem that the fire and water stay together. Similarly, one who attains this higher level of Yiras Shomayim and follows the Rotzon Hashem – even when it goes against the very grain of his nature – receives the title of Yarei Shomayim. (חסדי אבות)

How is one to become Kodosh? The Nefesh and the Guf are two opposites, where the Guf desires Gashmiyos, and the Nefesh desires Ruchniyos. Ruchniyos and Gashmiyos are two opposing forces. If one recognizes that Hakodosh Boruch Hu runs this world, and that we have an obligation to fulfill His words, then one can have his Nefesh and his Guf work in tandem all for Avodas Hashem. How does one become a Yarei Shomayim? One can only become a true Yarei Shomayim by attaching himself to others in Klal Yisroel. True Achdus amongst Klal Yisroel, helps bring each other up. One must seek to work together with others in Klal Yisroel, and to seek to elevate each other. By doing so, one will be able to meld together his Nefesh and Guf, so that together they become a true servant of Hakodosh Boruch Hu, and become a true Kodosh. May we be Zoche to be true Kedoshim.

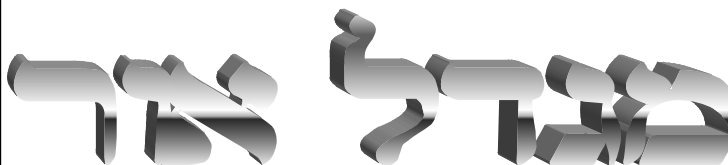
**Want to do something nice
for someone else? Of
course you do!**

Print, e-mail, and share Migdal Ohr
with others.

You'll be glad you did.

E-mail 'Subscribe' to
info@JewishSpeechWriter.com

©2021 – J. Gewirtz

A publication dedicated to Harbotzas Torah

This week's issue sponsored

L'illuy Nishmas

R' Moshe David

Ben Harav Yerucham

V'Yocheved Miriam z"l

Moshe David Katz ob"m

Yahrtzeit 13 Iyar

Zmanim for שבת

Wesley Hills, NY

7:27 - הדלקת נרות שבת
7:45 - שקיעה
8:44 - זק"ש מ"א
9:28 - זק"ש גר"א
10:37 - סוף זמן תפילה
7:46 - שקיעה
8:31* - צאת הכוכבים
8:58 - צאת 72

Times courtesy of MyZmanim.com

Now You Know!

This week it is customary to learn the third chapter of Pirkei Avos, the Mishnayos which deal primarily with character traits and ideal human behavior.

The second Mishna begins with a statement from R' Chanina Sgan HaKohanim, saying that "One should always pray for the welfare of the government for if not for fear (of legal punishment) man would eat his fellow alive." Indeed, these days his words ring truer than ever.

But how can one pray for a government that is corrupt or worse? Why not pray for a better government? The simple answer is that anything is better than anarchy. But there's more.

The Sgan Kohain was the deputy of the Kohain Gadol and if the Kohain Gadol became disqualified, the Sgan would be there to step into the role. Yet, in R' Chanina's time, the government sold the role of Kohain Gadol to the highest bidders and R' Chanina remained just a deputy. But he didn't get upset or quit.

What he recognized was that his role was to serve Hashem however He determined it should be. If he were passed over, that was Hashem's wish and R' Chanina was fine with that.

Similarly, the government in power is not a result of the people's choices, but of Hashem's will, even in a democracy with elections.

Therefore, says R' Chanina, accept what Hashem chooses and pray that it be successful in achieving what it needs to, and let there be peace.

Thought of the week:
Altruism is innate, but not instinctive. Everybody is wired for it, but a switch has to be flipped.

"והיתה... לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה ה' את משה." (ויקרא טז:לד)

"This shall be to you a law for all time: to make atonement... from all their sins once per year, and [Aharon] did as Hashem commanded Moshe." (Vayikra 16:34)

The laws of the Kohain Gadol's service on Yom Kippur were given months before they were needed, in Nissan, shortly after the demise of Aharon's two sons, Nadav and Avihu. We read Parshas Achrei Mos now, relatively closely after Pesach, and again on Yom Kippur itself. This posuk is actually the last verse read as part of the kriah on Yom Kippur at Shacharis.

Rashi teaches us that though going into the Holy of Holies and wearing special vestments would be a source of glory for Aharon, he fulfilled this service solely to fulfill Hashem's command, as stated in the posuk. He put aside his own feelings and focused solely on Hashem.

There is a beautiful Chasam Sofer here. He makes a play on words, and says that the sins were atoned for and made into "as Hashem commanded Moshe." The Jews' sins were transformed into Mitzvos through Teshuva Mai'Ahava, repentance born of love of Hashem. The question is, why only once per year? Why not repent every day as it says in Pirkei Avos? Secondly, how can we know they will repent from love?

We can answer these with another comment of the Chasam Sofer on this posuk. On the eighth day of the inauguration, when Aharon began to do the Avoda, he brought the same offerings as the Yom Kippur service, and one might say that he had already "done" Yom Kippur that year, and when Yom Kippur came around, he would not be able to do the service since the Torah limits it to once per year. In fact, we learn the laws of separating the Kohain from his wife seven days before Yom Kippur from the Miluim, so they appear to be parallel.

The Chasam Sofer therefore quotes the Ramban that the bull Aharon offered on Yom HaShmini was one to atone for a Kohain Gadol who had worshiped Avoda Zara, and it was part of his purification for his involvement in the Golden Calf.

Nevertheless, though this would be embarrassing for Aharon, that he was guilty for his role there, when Yom Kippur came around, Aharon did the Yom Kippur service properly as commanded, despite the fact that it would highlight his previous wrongdoing. The Chasam Sofer elaborates further, but the point is that Aharon was willing to acknowledge his errors publicly in the service of Hashem, and we see this specifically because of the command for once per year.

Now to our other question, of how we would know the Jews would repent from love and have their sins turned to mitzvos. Regarding the korban of a leader who sinned, the Torah (Vayikra 4:22) says, "Asher nasi yecheteh, when a prince sins." Chazal darshan the word "asher, when" to be similar to "ashrei, fortunate." R' Yochanan ben Zakkai says (Horayos 10b), "Fortunate is the generation whose leader brings an offering for his sin. If the leader atones for his sin, do you need to articulate that a commoner will do so as well? If he atones for his unwitting sins, do you need mention that he will atone for his intentional ones?"

We now understand that when the people saw Aharon, their spiritual leader, able and willing to acknowledge his wrongdoings and focus on making Hashem happy, they were able to follow suit. Just as Aharon performed the Avoda out of love, solely for the sake of Hashem and with no ulterior motives, they were inspired each year to repent from love, and Aharon thereby turned their sins into mitzvos, through the example he set.

Once, when the Satmar Rebbe z"l was leaving the hospital after an illness, a very pushy fellow "insisted" on helping him put on his coat. The Rav told him he didn't need any help, even though he really did. When he was later asked why, he told the questioner:

"I didn't let him help me because that man wasn't interested in helping a weak old Jew. Instead, he was focused on **his** mitzvah of Bikur Cholim, and I am not simply a "cheifetz shel mitzvah," (an object to be used for a good deed.)"

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

PARSHAS ACHAREI MOS KEDOSHIM

WIGGLING YOUR TOES THROUGH LIFE

Evolutionists have a very difficult time explaining the origin of the instinct called "the will to live". Even if they claim that there is a DNA that was passed on from one organism to another, they cannot account for the origin of that first DNA. In contrast Am Yisrael not only has the answer to this query but this "will to live" is a major *avodah* and concern within itself. We say in the *Shemoneh Esrai* of the *Aseres Yemei Teshuvah* בחיים מלך חפץ בחיים Remember us for life, King who desires life. Hashem created life into existence from nothingness and sustains it 24/7. He is therefore a King who wants life. It is also written (Yechezkail 33,11) חי אני נאום אדני I swear to you that I do not desire the death of the wicked but rather that he should do *teshuvah* and live.

Since everything in existence is sustained by the רצון and desire of Hashem, everything possesses an instinct for life. This could be yet another interpretation to the *passuk* פותח את ידך לכל חפץ חיים Hashem opens up His hand and fills everything with חפץ חיים a will for living. We as humans who created in the Tzelem Elokim must not only be aware of this instinct but we must also choose to emulate Hashem with the same desire of wanting life's existence thereby fulfilling the mitzvah of בדרכיו.

The Chofetz Chaim was quoted saying that this means that we must do things that portray to Hashem our desire to sustain our lives. Rav Shlomo Bloch ztl a *talmid* of the Chofetz Chaim said that there is a *segulah* for one to have prepared provisions for a short period as a survival kit. By doing so, one shows Hashem that he wants to live which activates Hashem's desire that He too wants you to live as He is a חפץ בחיים מלך. Rav Shlomo Bloch said he himself is the beneficiary of this *segulah*. Right before World War one he prepared even a small amount of provisions in case of a war remained alive. Likewise, the Rebbe from Radashitz said to an individual during World War 1 that he should always be thinking of the word חיים and this alone will save you.

With this explanation we can understand the Rabbeinu Yona in Shaarei Teshuvah who writes (3,17) דוד כי המעלות העליונות

נמסרו במצות עשה כמו מעלת הבחירה as the *passuk* says (Devarim 30,19) ובחרת בחיים. Here he states that every mitzvah that one fulfills carries with it also a fulfillment of the mitzvah ובחרת בחיים to choose life. What is the nature of this mitzvah ובחרת בחיים? According to the above we can say that it is coupled with the mitzvah of והלכת בדרכיו. That just like Hashem who's desire is to want life, choosing the life that Hashem desires, is the foundation of all the mitzvos.

This is what the Torah is also saying in our *parsha* when it writes ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי that by keeping Hashem's mitzvos we demonstrated that we want and desire life like Hashem. For instance, by being careful in *Hilchos Lashon Harah* we show that we want life as the *passuk* says מן האיש החפץ חיים נצור לשונך מרע. A person who wants life will refrain from speaking *Lashon Harah*. One who fails to do so, is sending the message to Hashem that they don't really appreciate this incredible gift of life.

Another way to show Hashem that you want life is by keeping the Shabbos. The Ohr Chayim explains on the *passuk* כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש That Hashem gave the Six days of creation enough life force for only those six days, after which the universe would automatically expire. In order for the universe to continue for the following six days, on Shabbos Hashem gave an infusion of more *nefesh*. This process of התחדשות occurs every Shabbos. Note that the word used in the *passuk* וינפש which also means רצון desire as it is written (Rashi, Bereishis 23,8) אם יש את נפשכם Shabbos conveys Hashem's desire for life to exist on our planet earth and in the entire cosmos. Therefore Shabbos is a grand opportunity to demonstrate one's appreciation and *simcha* for the day of Shabbos, not only resulting from a recess of working but rather that Shabbos renews for the existence of another six days in the world. Shabbos thereby demonstrates simultaneously to Hashem one's personal desire for the gift of life as well. If we are lax in our preserving the sanctity of Shabbos we are telling Hashem I really don't appreciate me being part of the creation process.

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

Furthermore when we recite the **יהי רצון** on the occasion when we announce the new moon, we mention eleven times the word *chayim* life. We beseech Hashem to grant us all the aspects of a life with good fortune. Eleven times the word **חיים** with the *kollel* equaling 69, add up to 759 the same as **יום שבת** with the *kollel*. This teaches us that by keeping Shabbos and being in a state of enhanced *simcha* and **עונג**, we thereby demonstrate to Hashem that we desire the life that Hashem created.

Working on and fixing one's *middos* is another means to show Hashem one's desire for life. As Shlomo Hamelech writes Mishlei 4,13 **חייך כי היא נצרה אל תרף נצרה כי היא חייך** and the Vilna Gaon writes

כי מה שהאדם חי הוא כדי לשבור המדה שלא שבר עד הנה ולכן צריך תמיד להתחזק כי אם לא יתחזק למה לו חיים

The reason why a person is alive is in order to break the *middos* that still need fixing. Therefore, one must constantly strengthen his resolve for fulfilling this mission for if he doesn't, then for what purpose is he alive!

But how are we supposed to show we want life during the days when we are compromised physically, mentally or emotionally? Let me relate to you two stories of how deep in a Yid does the desire for life run. When the Chazon Ish ztl got sick, the doctors prescribed him not to speak for six weeks. He nevertheless hinted to his *talmid* to write some words down on a paper. He spoke only three words and then stopped for he had no strength for even one word

more. For six weeks every day he went through this ritual and spoke three words to his *talmid* who would write them down. These six weeks of three words a session once a day, later became a paragraph in his *sefer* on *Hillchos Shabbos*. For a moment, let us think this conduct through. All this time, the Chazon Ish knew he would be physical stronger in six weeks and he wouldn't have to "mutter" and pain himself to get three words written every day. So why did he do so? The reason was to show Hashem that even in such a compromised predicament when one would normally "throw in the towel" with the excuse saying what could Hashem expect from me now, one must nevertheless show Hashem even with even a tiny token of appreciation, he deeply values the spirit of life that was gifted to him.

The Klausenberger Rebbe ztl was once taken into custody by the Gestapo. From their office one could hear the screams and groans of pain coming from the merciless beating of the Rebbe. When the anguish cries ceased, one of the Gestapo members came in to the rest of the prisoners and said now you can take your battered *Rabbiner* back, whatever is left of him. As they carried the bloody Rebbe back to the barracks they noticed that even though his holy tortured body was listless, nevertheless he was wiggling his toes backwards and forwards. Days later when they inquired about the peculiar movement of his toes at that time, he responded, that day that I was picked up by the Gestapo was Simchas Torah. Even though my entire body was broken and in terrible pain, how could I not dance to Hashem in appreciation for giving us the Torah which is our lives.

Did you ever have the scenario of *davening* the *Shemoneh Esrai* and when you came to the last *beracha* **שום שלום** you wake up from your "**astronitis**" (astronaut) and realize for the last five minutes you have been "spacing out" instead of *davening*. What should be the reaction to this sudden discovery? One has two choices, either to throw in the towel or to salvage what one can now do properly with correct focus. The individuals who decide to make this last *beracha* count, are the courageous warriors against their *yetzer hara*. Even though they have lost 18 battles until now, the 19th battle at the very end defeated the enemy and won for them the war! This ability for a Yid to do as much as he can during a state of compromise even though he will attain only a mere fraction of the *shelimus* required by the *mitzvah*, is what I coin as of this writing, "**Wigglelitis**" inspired by the example of the Klausenberger Rebbe. Even when a Yid is physically or emotionally not capable of demonstrating his full love to Hashem with the fulfillment of *mitzvos*, he must do the best he can do to show Hashem that he still has the deep desire to live the life that Hashem wants him to live. Every minute of life is beyond the precious of the precious.

Gut Shabbos - Rav Brazil

דיבורים מתוך סיעורו השבועי של הרב

הרב שלום ארוש שליט"א

בשלוש

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

בא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העליון מוקדש לזכורו של מורנו הרב / שד"ר בן ימנה שיזיה ויגדל ימים בבור יאות איתנה עד מואה ועשרים שנה

אז מי שעכשיו יזכה להקשיב לנו וילמד לעבוד, שידע שהוא יכול לצאת מכל הגהינום הזה.

העיקר הראשון זה לימוד התורה! כמו שכתוב בגמרא הקדושה 'בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין'. למה? הזוהר הקדוש מסביר שהיצר הרע הוא זקן וכסיל, לכן על מי הוא יכול להשפיע? רק על מי שכסיל. אדם שיש לו דעת הוא לא מושפע מהיצר הרע הזה. לימוד התורה הקדושה, דיברנו על זה בשבוע שעבר, הוא הדעת, אדם מקבל דעת ומפשיט מעליו את כל הבגדים הצואים. בדיק איזו אישה סיפרה לי שבעלה השתכר בשבת... לא צריכים להגיד מה שהוא עשה..

כי הרבה יש להם את היצר הרע שהם חושבים 'מה! לכבוד שבת!' – מחפשים היתר לתאוות הרעות שלהם. וגם אלו שלוקחים סמים, אפילו הסמים הקלים, זה איסור גמור וחמור מאוד.

פעם אמרתי למישהו שהסמים הקלים זה עוון חמור מאוד, ויותר גרוע מעבודה זרה.

והוא התפלל 'מה! יותר מגרוע מעבודה זרה?! איפה זה כתוב?!' אמרתי לו 'זה כתוב בגן האמונה'.

ולספר הזה מו"ר רבי עובדיה יוסף שהיה גדול הפוסקים, ענק שבענקים, והוא אמר לי במילים האלו: 'קראתי את הספר שלך, בגן האמונה, מכריכה עד כריכה, ואני בידיים שלי אכתוב לך את ההסכמה לספר'.

כי יש כאלו שהוא היה אומר לשמש שלו, תכתוב להם מכתב 'ברכה', אבל אני כתבתי לך הסכמה.

ככה אמר לי. ו'בגן האמונה' כתבתי שמי שמשמש בסמים הכי קלים זה נקרא עבודה זרה.

אז הוא שאל אותי 'מה זה שייך? למה זה עבודה זרה?!' שאלתי אותו 'אם עצוב לך, אתה הולך לה' או לסמים? אם קשה לך להתמודד עם משהו אתה הולך לה' או לסמים? אתה מבין טוב מאוד איך אתה חי. אין לך כח להתמודד כי אתה ישר בורח מהמצאות'.

הזוהר הקדוש כותב דברים נוראים על העניין של השתיה חריפה: "אמר רבי יצחק אין היצר הרע מתעורר להחטיא את האדם אלא על ידי שמחת היין, אז שולט הוא באדם'.

ופה מביא הזוהר הקדוש את העניין של לוט שהשקו אותו הבנות שלו יין, הוא כותב פה ממש דברים נוראים. הוא כותב שעל ידי שתיית אלכוהול מתעורר כח הגוף להרבות תאוותו בעולם הזה.

כשאדם נופל לשתייה חריפה, זה לא נגמר בזה שהוא שתה את השתייה החריפה.

'דאמר רבי אבהו שעה שניכנסים הרשעים בגהינום מכניסים ליצר הרע לראות בהם...' אומרים ליצר הרע 'בא בא, אתה מכיר את החבר'ה האלו?'

והיצר הרע יוצא מהגהינום מחוזק ללכת להחטיא עוד יותר את הבריות.

אנחנו נמצאים בעיצומם של ימי הספירה. ימים יקרים מאוד, וחשובים.

כל אחד צריך לדעת שימי הספירה אלו ימים של תשובה. ימים שאנחנו מכינים את עצמנו לקבל את התורה.

אנחנו אומרים 'ברוך אתה השם נותן התורה', כי ה' נותן את התורה, אבל לקבל, כל אחד מקבל כפי הכלים שלו, מה שהוא הכין במשך החמישים יום הללו.

בחמישים יום הללו כל אחד מכין את עצמו, מכין עוד כלים ועוד כלים בשביל לקבל את התורה מחדש. כל יום ויום יש לו את האורות המיוחדים, את הקדושה שמויחדת ליום הזה.

וכל תלוי בכיסופים ובגעגועים לקבל את התורה מחדש, בעזרת ה'.

כל אחד שסופר עוד יום זה פירושו שהוא בנה עוד כלים לקבלת התורה.

לכן סופרים לפי סדר עולה.

בדרך כלל, להבדיל, כשאדם נמצא במקום לא טוב כמו בית סוהר, ונשאר לו עוד חמישים יום לצאת אז הוא עושה טבלה, ובכל יום הוא סופר 'נשאר לי עוד שלושים וחמש יום', וכו', בסדר יורד. כי הימים האלו הם לא טובים בשבילי, אז הוא סופר 'הנה, עוד יום אחד לא טוב עבר לי, נשאר לי רק 20 יום'.

אבל אצלנו לא, סופרים 1, 2, בסדר עולה, כי כל יום הוא טוב, כל יום יש בו קדושה, ומקבלים בו אור מיוחד. ואז סופרים 'יש לנו כבר כך וכך ימים, שכבר התקרבו לתורה, קיבלנו את הקדושה של הימים הללו שחלפו, תיקנו את הספירות של כל יום ויום, והכנו כלים לקבלת התורה'!

לכן לא שייך שאדם שחי את ימי הספירה בצורה נכונה שהוא ישכח איזה יום הוא אוחז, לא שייך כזה דבר.

מי ששוכח את היום של הספירה, ואפילו אם הוא לא שוכח ממש, רק שהוא לא חי את הספירה, רחוק מהספירה, אז ודאי שהוא רחוק מקבלת התורה, הוא מגיע ליום קבלת התורה עם המספרים שהוא ספר.

אשרינו שיש לנו עוד יום ועוד יום שניתנת לנו בו האפשרות להתגעגע לתורה ולבנות כלים לקבלת התורה הקדושה ביום מתן תורה.

רוב העולם, אין אחד שאין לו יצר הרע, השאלה איזה סוג יצר הרע יש לו.

יש יצר הרע שהוא שווה אצל כולם, יצר הרע של אכילה, של שינה וכבוד, כל מיני סוגים של יצר הרע. אבל מה פירושו שווה אצל כולם, יש כאלו שכבר זכו והכניעו ויצאו מסוג של יצר הרע מסוים. ויש כאלו שעדיין מתמודדים. אבל יש כאלו שיש להם יצר הרע מיוחד מאוד, וקשה מאוד. פשוט אני פוגש את הבחורים הצעירים, וכל אחד מכיר איזה קרוב שלו שנפל לדברים הלא טובים. כמו סמים, אינטרנט, שכרות, הימורים, וכו', הדברים הלא טובים.

דיבורים מתוך סיעורו השבועי של הרב

הרב שלום ארוש שליט"א

בשלוש

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

בא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העלון מוקדש לזכרותו של מורנו הרב
שליט"א בן ימנות שיזיה ויגדל ימים בבור יאות איתנה עד מואה ועשרים שנה

אז מי שעכשיו יזכה להקשיב לנו וילמד לעבוד, שידע שהוא יכול לצאת מכל הגהינום הזה.

העיקר הראשון זה לימוד התורה! כמו שכתוב בגמרא הקדושה 'בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין'. למה? הזוהר הקדוש מסביר שהיצר הרע הוא זקן וכסיל, לכן על מי הוא יכול להשפיע? רק על מי שכסיל. אדם שיש לו דעת הוא לא מושפע מהיצר הרע הזה. לימוד התורה הקדושה, דיברנו על זה בשבוע שעבר, הוא הדעת, אדם מקבל דעת ומפשיט מעליו את כל הבגדים הצואים. בדיק איזו אישה סיפרה לי שבעלה השתכר בשבת... לא צריכים להגיד מה שהוא עשה..

כי הרבה יש להם את היצר הרע שהם חושבים 'מה! לכבוד שבת!' – מחפשים היתר לתאוות הרעות שלהם. וגם אלו שלוקחים סמים, אפילו הסמים הקלים, זה איסור גמור וחמור מאוד.

פעם אמרתי למישהו שהסמים הקלים זה עוון חמור מאוד, ויותר גרוע מעבודה זרה.

והוא התפלל 'מה! יותר מגרוע מעבודה זרה?! איפה זה כתוב?!' אמרתי לו 'זה כתוב בגן האמונה'.

ולספר הזה מו"ר רבי עובדיה יוסף שהיה גדול הפוסקים, ענק שבענקים, והוא אמר לי במילים האלו: 'קראתי את הספר שלך, בגן האמונה, מכריכה עד כריכה, ואני בידיים שלי אכתוב לך את ההסכמה לספר'.

כי יש כאלו שהוא היה אומר לשמש שלו, תכתוב להם מכתב 'ברכה', אבל אני כתבתי לך הסכמה.

ככה אמר לי. ו'בגן האמונה' כתבתי שמי שמשתמש בסמים הכי קלים זה נקרא עבודה זרה.

אז הוא שאל אותי 'מה זה שייך? למה זה עבודה זרה?!' שאלתי אותו 'אם עצוב לך, אתה הולך לה' או לסמים? אם קשה לך להתמודד עם משהו אתה הולך לה' או לסמים? אתה מבין טוב מאוד איך אתה חי. אין לך כח להתמודד כי אתה ישר בורח מהמציאות'.

הזוהר הקדוש כותב דברים נוראים על העניין של השתיה חריפה: "אמר רבי יצחק אין היצר הרע מתעורר להחטיא את האדם אלא על ידי שמחת היין, אז שולט הוא באדם'.

ופה מביא הזוהר הקדוש את העניין של לוט שהשקו אותו הבנות שלו יין, הוא כותב פה ממש דברים נוראים. הוא כותב שעל ידי שתיית אלכוהול מתעורר כח הגוף להרבות תאוותו בעולם הזה.

כשאדם נופל לשתייה חריפה, זה לא נגמר בזה שהוא שתה את השתייה החריפה.

'דאמר רבי אבהו שעה שניכנסים הרשעים בגהינום מכניסים ליצר הרע לראות בהם...' אומרים ליצר הרע 'בא בא, אתה מכיר את החבר'ה האלו?'

והיצר הרע יוצא מהגהינום מחוזק ללכת להחטיא עוד יותר את הבריות.

המבור את עמו ישראל

אנחנו נמצאים בעיצומם של ימי הספירה. ימים יקרים מאוד, וחשובים.

כל אחד צריך לדעת שימי הספירה אלו ימים של תשובה. ימים שאנחנו מכינים את עצמנו לקבל את התורה.

אנחנו אומרים 'ברוך אתה השם נותן התורה', כי ה' נותן את התורה, אבל לקבל, כל אחד מקבל כפי הכלים שלו, מה שהוא הכין במשך החמישים יום הללו.

בחמישים יום הללו כל אחד מכין את עצמו, מכין עוד כלים ועוד כלים בשביל לקבל את התורה מחדש. כל יום ויום יש לו את האורות המיוחדים, את הקדושה שמויחדת ליום הזה.

וכל תלוי בכיסופים ובגעגועים לקבל את התורה מחדש, בעזרת ה'.

כל אחד שסופר עוד יום זה פירושו שהוא בנה עוד כלים לקבלת התורה.

לכן סופרים לפי סדר עולה.

בדרך כלל, להבדיל, כשאדם נמצא במקום לא טוב כמו בית סוהר, ונשאר לו עוד חמישים יום לצאת אז הוא עושה טבלה, ובכל יום הוא סופר 'נשאר לי עוד שלושים וחמש יום', וכו', בסדר יורד. כי הימים האלו הם לא טובים בשבילי, אז הוא סופר 'הנה, עוד יום אחד לא טוב עבר לי, נשאר לי רק 20 יום'.

אבל אצלנו לא, סופרים 1, 2, בסדר עולה, כי כל יום הוא טוב, כל יום יש בו קדושה, ומקבלים בו אור מיוחד. ואז סופרים 'יש לנו כבר כך וכך ימים, שכבר התקרבו לתורה, קיבלנו את הקדושה של הימים הללו שחלפו, תיקנו את הספירות של כל יום ויום, והכנו כלים לקבלת התורה'!

לכן לא שייך שאדם שחי את ימי הספירה בצורה נכונה שהוא ישכח איזה יום הוא אוחז, לא שייך כזה דבר.

מי ששוכח את היום של הספירה, ואפילו אם הוא לא שוכח ממש, רק שהוא לא חי את הספירה, רחוק מהספירה, אז ודאי שהוא רחוק מקבלת התורה, הוא מגיע ליום קבלת התורה עם המספרים שהוא ספר.

אשרינו שיש לנו עוד יום ועוד יום שניתנת לנו בו האפשרות להתגעגע לתורה ולבנות כלים לקבלת התורה הקדושה ביום מתן תורה.

רוב העולם, אין אחד שאין לו יצר הרע, השאלה איזה סוג יצר הרע יש לו.

יש יצר הרע שהוא שווה אצל כולם, יצר הרע של אכילה, של שינה וכבוד, כל מיני סוגים של יצר הרע. אבל מה פירושו שווה אצל כולם, יש כאלו שכבר זכו והכניעו ויצאו מסוג של יצר הרע מסוים. ויש כאלו שעדיין מתמודדים. אבל יש כאלו שיש להם יצר הרע מיוחד מאוד, וקשה מאוד. פשוט אני פוגש את הבחורים הצעירים, וכל אחד מכיר איזה קרוב שלו שנפל לדברים הלא טובים. כמו סמים, אינטרנט, שכרות, הימורים, וכו', הדברים הלא טובים.

רבי אבא אמר יצר הרע נולד עם האדם, מיד כשהוא נולד, ולכן הוא נקרא זקן.
 אדם נולד ישר עם תאוות, עם יצרים רעים, עם קנאה, ילד קטן שרק נולד כבר יש לו קנאה וכעס, ילד קטנציק! הזוהר הקדוש כותב 'דרך הרשעים לטעות אחרי היין!' כל אלו שחושבים שזו מצווה, הנה בבקשה, זו דרך הרשעים.
 'לפנק ליצר הרע שלהם ולעוררו. ועד שהוא שמח בשכרותו...' הבנאדם, נופל למה שנופל.
 הזוהר הקדוש אומר שזו דרך הרשעים, זו לא דרך הצדיקים.
 הצדיקים שותים טיפה, איזו חצי כוס.
 בכלל יש להם שמחה, מה הם צריכים איזה חומר בשביל לשמוח?
 עוד כותב הזוהר 'אמר רבי יצחק, משל למה הדבר דומה? לכת ליסטים שהיו אורבים בדרכים לגזול ולהרוג לבני אדם. ומפרישים מהם אחד שיודע להסית לבני אדם ולשונו רך...' לוקחים מישהו שיש לו לשון רכה והוא יכול לפתות בני אדם.
 'מה עבדתי?' – מה עושה אותו אחד שהוא המסית?
 'מקדים והולך לקבלם, ונעשה כעבד לפניהם עד שמאמינים הטיפשים בו...' – אומר הזוהר הקדוש, מי זה ששומע ליצר הרע? הטיפשים!
 'ובוטחים באהבתו... ושמים עימו...' הנה, בבקשה, אלכוהול וסמים זה היינו הך, הזוהר הקדוש כותב מפורש, ברוך שכיוונתי לדעתו.
 'ומוליכם... לדרך שהליסטים שם...' הוא לוקח אותם במתק לשון ומשכנע אותם, ומזמין אותם למקום שבו אורבים הליסטים.
 'כיוון שמגיע עמם לשם הוא הראשון שהורג בס...' – ז"א אותו אחד ששכנע אותם לבוא הוא בעצמו הורג אותם. כמו שכתוב שיצר הרע הוא מלאך המוות.
 'ונותנם ביד הליסטים להורגם ולקחת ממנום...' 'אבל הפיקחים שרואים לזה שיוצא לקראתם ומפתה להם, מכירים בו שהוא שונא את נפשם...' הפיקחים לא שומעים בקולו מה שהוא אומר להם, בא תשתה, בא תקח סמים, תלך להימורים, וכו', הם ישר יודעים שזה יצר הרע שבא לצוד את הנפש שלהם.
 'הורגים אותו והולכים בדרך אחרת...' – הצדיקים הורגים את היצר הרע.
 ככה הזוהר הקדוש כותב שהטיפשים היצר הרע לוקח אותם עד שהורג אותם אבל הפיקחים הם הורגים את היצר הרע.
 לכן אדם צריך לעסוק בתורה, ללמוד ולדעת, ולחיות, ולהתפלל לקיים כל דיבור של התורה הקדושה.
 עכשיו, הרבה פעמים אמרתי לאנשים שכבר נפלו והיצר הרע כבר עבד עליהם ולקח אותם, והם כבר מכורים לסמים ולשתיה וכו'.
 אמרתי להם: אתם רוצים עכשיו לצאת מזה? כל אחד שיש לו איזה יצר הרע הדרך לצאת מזה היא להתפלל, לבקש מה'.
 איפה זה כתוב? בגמרא הקדושה 'אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו'.
 כל יצר הרע! כל שכן אלו שכבר נפלו ונהיו מכורים ומשועבדים ליצר הרע ולכל מיני תאוות.
 בדיוק דיברתי עם איזה בחור השבוע, שהוא נפל ליצר הרע של הסמים, והוא כבר מבין שזה לא טוב מה שקרה איתו. ואני אמרתי לו 'עוד לא ראיתי בנאדם אחד, בכל העשרות שנים שאני עובד לקרב רחוקים, עוד לא ראיתי בנאדם אחד שנוגע בסמים הקלים שלא נהרסו לו החיים שלו – אחד!'

אמר לי שאני צודק והתחיל לספר לי איך החיים שלו הרוסים.
 לכן אמרתי לו 'אתה לא צריך לעבוד על שום דבר עכשיו, רק על זה! כל השעה התבודדות, 60 דקות, תבקש רק על זה: תרחם עליי תעזור לי! תן לי את הדעת...' וככה כל אחד שיש לו איזה סוג של יצר הרע, הוא צריך לדעת לבקש מה' יתברך שיציל אותו, הרי כתוב בגמרא שאם הקב"ה לא יעזור לנו אנחנו לא יכולים ליצר הרע. ודאי שכשנאדם לומד על הנושא שהוא נכשל בו, כמו כעס או עצבות או קנאה, או אחד שיש לו יצר הרע לא לקום בבוקר בזמן, כל סוג של יצר הרע צריך ללמוד על הנושא הזה ולהתפלל על זה, לדוגמה על השינה יש לנו ספר 'אור חדש', על תיקון הברית יש לנו ספר 'ברית שלום'.
 'וידעת היום והשבות אל לבבך', הידיעה זה הלימוד ולהשיב ללב זה על ידי התפילה.
 ואז זה פשוט גן עדן! לחיות חיים של אמונה! לימוד התורה הקדושה, התבודדות, קיום המצוות.

העלון

לכבוד נשמתו הטהורה והקדושה של הצדיק הקדוש אדוננו מורנו ורבנו נחמן בן פיגא זצ"ל.

וכן לעילוי נשמת הצדיק הקדוש רבי יהודה זאב בן רבי יחיאל צבי ע"ה
וכן לעילוי נשמת חברינו היקרים ארז בן דליה ע"ה ובעז בן חומיה ע"ה. וכן לעילוי נשמת פערל בת ר' מאיר ע"ה. וכן לעילוי נשמת שלמה בן נעמה ע"ה בתוך שאר כל נפטרי ישראל

ולהבדיל לרפואה שלמה של משה בן אידה שיחיה וכן לרפואה שלמה והצלחה של בת שבע בת ימימה שתחיה וכן לרפואה שלמה וחזרה בתשובה שלמה בלי ייסורים של כל בני ובנות ישראל בארץ ובעולם

וכן להצלחת כל התורמים והתורמות ברוחניות ובגשמיות.

להצלחה ושמירה וכל הישועות בחסד וברחמים בלי שום ייסורים של **עדי בת אסתר** וב"ב.

להצלחה ושמירה וכל הישועות בחסד וברחמים בלי שום ייסורים של **נתן בן אריאלה** וב"ב.

לתרומות: 0527161619
 לקבלת העלון במייל: elitzur424@gmail.com

לעילוי נשמת יפה בת גולסטאן ע"ה.

וכן לעילוי נשמת ימנה בת אסתר ע"ה
 לעילוי נשמת נסים בן אלגרה ע"ה. לעילוי נשמת שרה בת יהודית אדית.
 לעילוי נשמת יוסף חיים בן אברהם ע"ה.

להזמנת הספרים, חוברות ודיסקים של מורנו הרב שלום ארוש שליט"א:
 0522240696

לשמיעת שידור זה בשידור חוזר
ושיעורים נוספים
בקו האמונה [שלוחה 4]:
026444250

להרשמה לקבלת צינתוק בכל פעם משתתפים שידור חי יש להקיש על המקש 9 בכניסה לקו

דיבורים מתוך סיעורו השבועי של הרב

הרב שלום ארוש שליט"א

בשלוש

יתכנו טעויות בשל מרוצת הכתיבה

בא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה / העלון מוקדש לזכרותו של מורנו הרב שלום ארוש שליט"א ימנו בברכות איתנה עד מאד ועשרים שנה

אז מי שעכשיו יזכה להקשיב לנו וילמד לעבוד, שידע שהוא יכול לצאת מכל הגהינום הזה.

העיקר הראשון זה לימוד התורה! כמו שכתוב בגמרא הקדושה 'בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין'. למה? הזוהר הקדוש מסביר שהיצר הרע הוא זקן וכסיל, לכן על מי הוא יכול להשפיע? רק על מי שכסיל. אדם שיש לו דעת הוא לא מושפע מהיצר הרע הזה. לימוד התורה הקדושה, דיברנו על זה בשבוע שעבר, הוא הדעת, אדם מקבל דעת ומפשיט מעליו את כל הבגדים הצואים. בדיק איזו אישה סיפרה לי שבעלה השתכר בשבת... לא צריכים להגיד מה שהוא עשה..

כי הרבה יש להם את היצר הרע שהם חושבים 'מה! לכבוד שבת!' – מחפשים היתר לתאוות הרעות שלהם. וגם אלו שלוקחים סמים, אפילו הסמים הקלים, זה איסור גמור וחמור מאוד.

פעם אמרתי למישהו שהסמים הקלים זה עוון חמור מאוד, ויותר גרוע מעבודה זרה.

והוא התפלא 'מה! יותר מגרוע מעבודה זרה?! איפה זה כתוב?!' אמרתי לו 'זה כתוב בגן האמונה'.

ולספר הזה מו"ר רבי עובדיה יוסף שהיה גדול הפוסקים, ענק שבענקים, והוא אמר לי במילים האלו: 'קראתי את הספר שלך, בגן האמונה, מכריכה עד כריכה, ואני בידיים שלי אכתוב לך את ההסכמה לספר'.

כי יש כאלו שהוא היה אומר לשמש שלו, תכתוב להם מכתב 'ברכה', אבל אני כתבתי לך הסכמה. ככה אמר לי.

ו'בגן האמונה' כתבתי שמי שמשתמש בסמים הכי קלים זה נקרא עבודה זרה.

אז הוא שאל אותי 'מה זה שייך? למה זה עבודה זרה?!' שאלתי אותו 'אם עצוב לך, אתה הולך לה' או לסמים? אם קשה לך להתמודד עם משהו אתה הולך לה' או לסמים? אתה מבין טוב מאוד איך אתה חי. אין לך כח להתמודד כי אתה ישר בורח מהמצאות'.

הזוהר הקדוש כותב דברים נוראים על העניין של השתיה חריפה: "אמר רבי יצחק אין היצר הרע מתעורר להחטיא את האדם אלא על ידי שמחת היין, אז שולט הוא באדם'.

ופה מביא הזוהר הקדוש את העניין של לוט שהשקו אותו הבנות שלו יין, הוא כותב פה ממש דברים נוראים. הוא כותב שעל ידי שתיית אלכוהול מתעורר כח הגוף להרבות תאוותו בעולם הזה.

כשאדם נופל לשתייה חריפה, זה לא נגמר בזה שהוא שתה את השתייה החריפה.

'דאמר רבי אבהו שעה שניכנסים הרשעים בגהינום מכניסים ליצר הרע לראות בהם...', אומרים ליצר הרע 'בא בא, אתה מכיר את החבר'ה האלו?'

והיצר הרע יוצא מהגהינום מחוזק ללכת להחטיא עוד יותר את הבריות.

המבור את עמו ישראל

אנחנו נמצאים בעיצומם של ימי הספירה. ימים יקרים מאוד, וחשובים.

כל אחד צריך לדעת שימי הספירה אלו ימים של תשובה. ימים שאנחנו מכינים את עצמנו לקבל את התורה.

אנחנו אומרים 'ברוך אתה השם נותן התורה', כי ה' נותן את התורה, אבל לקבל, כל אחד מקבל כפי הכלים שלו, מה שהוא הכין במשך החמישים יום הללו.

בחמישים יום הללו כל אחד מכין את עצמו, מכין עוד כלים ועוד כלים בשביל לקבל את התורה מחדש. כל יום ויום יש לו את האורות המיוחדים, את הקדושה שמויחדת ליום הזה.

וכל תלוי בכיסופים ובגעגועים לקבל את התורה מחדש, בעזרת ה'.

כל אחד שסופר עוד יום זה פירושו שהוא בנה עוד כלים לקבלת התורה.

לכן סופרים לפי סדר עולה.

בדרך כלל, להבדיל, כשאדם נמצא במקום לא טוב כמו בית סוהר, ונשאר לו עוד חמישים יום לצאת אז הוא עושה טבלה, ובכל יום הוא סופר 'נשאר לי עוד שלושים וחמש יום', וכו', בסדר יורד. כי הימים האלו הם לא טובים בשבילי, אז הוא סופר 'הנה, עוד יום אחד לא טוב עבר לי, נשאר לי רק 20 יום'.

אבל אצלנו לא, סופרים 1, 2, בסדר עולה, כי כל יום הוא טוב, כל יום יש בו קדושה, ומקבלים בו אור מיוחד. ואז סופרים 'יש לנו כבר כך וכך ימים, שכבר התקרבו לתורה, קיבלנו את הקדושה של הימים הללו שחלפו, תיקנו את הספירות של כל יום ויום, והכנו כלים לקבלת התורה'!

לכן לא שייך שאדם שחי את ימי הספירה בצורה נכונה שהוא ישכח איזה יום הוא אוחז, לא שייך כזה דבר.

מי ששוכח את היום של הספירה, ואפילו אם הוא לא שוכח ממש, רק שהוא לא חי את הספירה, רחוק מהספירה, אז ודאי שהוא רחוק מקבלת התורה, הוא מגיע ליום קבלת התורה עם המספרים שהוא ספר.

אשרינו שיש לנו עוד יום ועוד יום שניתנת לנו בו האפשרות להתגעגע לתורה ולבנות כלים לקבלת התורה הקדושה ביום מתן תורה.

רוב העולם, אין אחד שאין לו יצר הרע, השאלה איזה סוג יצר הרע יש לו.

יש יצר הרע שהוא שווה אצל כולם, יצר הרע של אכילה, של שינה וכבוד, כל מיני סוגים של יצר הרע. אבל מה פירושו שווה אצל כולם, יש כאלו שכבר זכו והכניעו ויצאו מסוג של יצר הרע מסוים. ויש כאלו שעדיין מתמודדים. אבל יש כאלו שיש להם יצר הרע מיוחד מאוד, וקשה מאוד. פשוט אני פוגש את הבחורים הצעירים, וכל אחד מכיר איזה קרוב שלו שנפל לדברים הלא טובים. כמו סמים, אינטרנט, שכרות, הימורים, וכו', הדברים הלא טובים.

בדיחות הדעת

שלושה גנבים רצו להתגנב לאוניה בלי לשלם. לקחו שלושה שקים גדולים והתחבאו בתוכם. הגיע השומר של האוניה רואה 3 שקים מלאים. השומר בעט בראשון שומע מההה מההה, כנראה שיש פה כבש, אמר לעצמו...

בעט בשק השני שומע קוקוריקו, כנראה שיש פה תרנגולות, אמר לעצמו... בעט בשק השלישי, פעם פעמיים שלוש וכלום אין תגובה. נתן בעיטה חזקה במיוחד. לפתע הגנב נשמע צועק מתוך השק: אורז, אורז, אורז.

העלון מוקדש לחזרה בתשובה שלמה אהוד ניסים בן קלודין יקוט

להקדשת העלון: 02-5308000

שבעות בגילאי 4-8 יעדיפו מכיון שזה גיל שבו בעת רוצות לחקות כל דבר שאמא שלהן עושה. ננסה "לנצל" את זה ולגרות אותן לחקות אותנו גם בניקיון, "אבא", תראה איזה נקי הבית, אתה יודע מי שטף אותו היום? פרגון טוב, יעזור לנו לשמור על עבודת "העוזרת" לטווח ארוך.

סידור ארונות ומגירות- נותנים לילדים להחליט לפי מה לסדר? צבעים, גדלים, סוגים וכדומה. עדיף להתחיל מסידור מגירות שקשורות לילדים- כך הם מרגישים שהם מסדרים משהו שחשוב להם. כביסה- ניתן למיין את הכביסה יחד ותוך כדי ללמד את הילד שצבע מסוים עלול להכתיים את האחר ולכן מפרידים צבעים בכביסה. אופציה נוספת למשחק - הילד מעביר להורה בגד מסוים ובכל פעם הוא אומר למי מבני הבית שייך הבגד. ריפוי בעיסוק- מומחים טוענים כי פעולת תליית הכביסה עם אטבי הכביסה דורשת מוטוריקה עדינה- "הפרדת אגודל ואצבע" פעולה זו תעזור בע"ה בעתיד בכתיבה נכונה (אחיזת עפרון). אפשר גם לנסות ולפתוח את אטב הכביסה כל פעם עם אצבע אחרת משולבת עם האגודל (קמיצה ואגודל או זרת ואגודל וכן הלאה), כך יתחזקו בע"ה כל שרירי האצבעות. הורים יקרים! בכדי ליישם ולהצליח ברעיונות הנ"ל דרושה כמובן הרבה סבלנות ואכפתיות והכי חשוב- תפילה לה' יתברך שתשרה השכינה במעשה ידינו, אמן.

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק י'

השבוע, נמשיך בע"ה עם אחד הפתרונות החינוכיים "לריפוי" מחלת הילדים בגיל הרך. הסברנו בעבר, שחלק ניכר ממחלת ה"עקשנות בגיל הרך" אפשר לרפא באמצעות לימוד ותרגול עצמאות. הרעיון הוא: שההתנהגות העיקשת של הילד, נובעת מתוך רצונו לגלות את עצמאותו, אז הפתרון הוא לעזור לו לגלות עצמאות בדרך יצירתית ובטוחה, ע"י סמלות ועבודות הבית.

מטלות הבית כחלק מהסדר-יום

אצל הילדים הגדולים, נכניס את מטלות הבית לסדר היום. ניתן לילד לבחור מה המטלה אותה הוא אוהב לבצע (פינוי הכלים מהשולחן, עריכת השולחן, החלפת מצעים, הכנסת כבסים למכונת הכביסה, תלייתם וכו') ונקבע ביחד שהוא יבצע אותה אחת לשבוע.

רעיונות לחווית סדר וניקיון:

מגירות נעליים- אלה תמיד מתלכלכות וזה מעניין למיין ולנקות, מה גם שתמיד ישנם כמה זוגות נעליים שחסרות להם בן זוג וזה פרויקט מעניין לחפש להן שידוך. ישנן גם נעליים ישנות שניתן למסור לגמ"ח או לזרוק.

מזווה/ארונות- מקום שהילדים מאוד אוהבים לסדר כי זה קשור באוכל, וניתן לסדרו יחדיו ולתת לילד לחשוב ולהחליט היכן להניח כל דבר, הסדר גם קשור למיין והכללה, לדוגמא: מיין תבלינים לחוד, מוצרי אפייה לחוד, קופסאות שימורים לחוד וכו'. שטיפת כלים- את הילדים הקטנים, בגילאי שנתיים בערך, כדאי להושיב על הרצפה עם גיגית מים ומעט סבון כלים, ולתת להם לשטוף את הבקבוקים שלהם, או צלחות הפלסטיק שלהם לבד (ניתן לבצע גם בחצר או במרפסת) נאפשר להם להירטב ולהתלכלך לא נצטק כשהמים ישפכו ולא נפריע להם במהלך הניקיון, זה לא יקרה כל יום ועלינו לאפשר את הלכלוך מידי פעם, כי רק כך הם יאהבו לעזור ולנקות. הכנת עוגה- ילדים בדרך כלל אוהבים לעזור לאמא בזמן הכנת עוגות. הם מערבים, מלקקים את הקרם, מגישים את החומרים וכו'. ניתן לשלב את ניקיון הכלים בזמן הכנת העוגה, כשאת הכלים רוצים בזמן שהעוגה נאפית בתנור. ניקיון הרצפה- לרוב, מדובר בפעילות

ככל שהילדים מתבגרים, חלות עליהם יותר "משימות בסיס", אותן יש לבצע בתדירות גבוהה יותר.

חשוב לזכור, המשימות הביתיות עלולות לגרום לקנאה "חיובית" בין אחים. הגדול יקנה בקטן משום שמשימתו קלה יותר, ולכן יבקש להתחלף אותו בפעם הבאה, תהיו גמישים ותזרמו. אצל ילדים קטנים, בגיל שנתיים, משפיעה בעיקר פעולת החיקוי, ולכן צריך להראות לילד את הפעולה מספר פעמים, ואח"כ, קרוב לוודאי שהוא ירצה לחקות את המבוגר.

עבודת צוות

אין כזה מושג שיש ילדים בבית שפטורים ממשימות. יש לחלק בין כולם את העבודות.

לדוגמא: הילד שופך מים ומקרצף וההורה גורף. הילד מביא את הכביסה מהמכונה ואח גדול תולה. הילד מפנה את הכלים והאחות שוטפת. הכול בהתחשב בגיל הילד, על פי חלוקה מראש או לפי התנדבות (אם יהיו שבחים ופרסים למתנדבים, בסוף יהיו מספיק כאלו).

אם שמנו לב במהלך העבודה, שילד יש קושי לבצע את המשימה- כדאי לעודד אותו, להראות לו ששמנו לב שאע"פ שקשה לו הוא מתאמץ.

תפתח את הדלת

אנחנו נעלה את כל פלאי...

חוגי בית

ממבחר תלמידי הרב שלום ארוש

אזכרות, חנוכת בית, הרצאות וערבי התחזקות

נושא על פי בחירתכם- שלום בית, אמונה, סדנאות, העצמה אישית, ליקוטי מוהרן וכו'

058-4180994

ילדון חידודון

איזו מילה בת 3 אותיות מופיעה בפרשתנו ארבע פעמים בפסוק אחד?

תשובה פרשת צו: במכת כינים המצרים סטרו לעצמם (בעל הטורים), ובסמיכות למכת בכורות כתוב "ויצא מעם פרעה בחרי אפי" (יא, ח) אמר ריש לקיש (זבחים קב) סטרו ויצא. כלומר משה רבינו היכה את פרעה על לחיו ויצא!

זוכה: משפחת חזן, ירושלים.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש שור
- רפואה -

אייר

הרופאים והרופאות הם רק שליחים של הקדוש ברוך הוא.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

הצהבת הנעלמת

אימי גם כבר התחילה לדאוג וגם רצתה לחזור לבית.

ואז עלה בי הרעיון- אני אגיד תודה כמו שאני יודעת ושלמדנו שהרבה נושעו ממנה, ואכן התחלתי לומר תודה, והסברתי לאחים הקטנים שלי כמה חשוב לומר תודה אפילו שאמא לא בבית.

ובאמת כולנו כל המשפחה התחזקנו בתודה, אמרנו תודה על כל הטוב וגם על הקושי שאמא לא מגיעה, שהקטנה עם צהבת והרגשתי שהתודה מאוד עוזרת להתמודד כי הבנתי שהכל לטובה, וזה בטוח טוב גם אם לא נראה.

ואז הבלתי יאומן קרה

כבר יום למחרת הצהבת ירדה ממש ויום לאחר מכן- אמא שלי חזרה הביתה עם אחותי התינוקת המתוקה. שניהם בריאות ושלמות ברוך השם.

אמרת תודה, התינוקת נרפאה ואמא הביתה חזרה.

שמי אורה ואני בת 15, רציתי לספר לכם על הנס העצום שקרה לנו בזכות התודה:

אימי ילדה בת במזל טוב לפני מספר שבועות, עכשיו אנחנו משפחה של תשעה ילדים ברוך השם. התרגשנו מאוד וחיכינו מתי אימי תוכל לחזור הבייתה- כרגיל אחרי שלושה ימים.

אבל למחרת הולדת התינוקת מצאו לה צהבת, זה לא היה במספר גבוה, אבל היא הייתה זקוקה למעקב, הרופאים עקבו אחרי אחותי לראות אם הצהבת יורדת.

אבל הצהבת רק עלתה מיום ליום והגיע כבר למספר גבוה.

ידענו שאמא שלי לא תוכל לחזור הביתה כשהתינוקת עם צהבת, התאכזבתי מאוד...

ואכן- הרופאים המליצו להישאר בבית החולים למעקב, כדי לראות שהכל בסדר.

מדור ילדים שעשועון מגוון

רז מרמז

פתרו את הרמזים וכיתבו את התשובות בקווים לפי כמות האותיות אם פתרתם נכונה יצא לכם מילים הקשורות לפרשה הנוכחית

התוצאה:

זוכה פרשת צו: משפחת ליזרוביץ, ירושלים.

עלון "חוט של חסד" | 7

שו"ת אקטואלי השאלות שלכם, התשובות של הרב

איך אומרים תודה באמת?

ומה עושים כשיש ניגוד בין דעתי לדעת הורי?

שאלה: אני בחור מארצות הברית שמעוניין לעשות עליה, ההורים שלי מתנגדים לזה מאוד. הם רוצים שאשר בחו"ל, אלמד כאן ואתחתן. מה עליי לעשות?

תשובה: חז"ל למדו אותנו, שבמקרה שאבא שלך אמר לך להדליק אש בשבת, אזי אע"פ שהתורה צוהתה אתך לכבד הורים, במקרה כזה אסור לך לשמוע בקולו. ולמה? כי הקב"ה ציווה אותך לא להדליק אש בשבת. הקב"ה הוא הרב, וכולנו תלמידים, גם ההורים שלך. ודברי הרב ודברי התלמיד, דברי מי ששומעים? דברי הרב. ומכיוון שמצוות ישיבת ארץ ישראל מוטל גם על הורך לכן איך מחוייב לשמוע להם בדבר זה (ענין בשו"ת מהר"ם מטרונבורג סימן ס, ובשו"ת מבי"ט ח"א סי' קלג, בשו"ת בית יהודה יו"ד סי' נד, והפאת השולחן ב) לכן איך צריך לשמוע בקולם כשהם אומרים לעבור על רצונו של הקב"ה. אתה בחור צעיר, אתה יכול לעלות לארץ, להתחיל להשתלב פה, אולי באיזו ישיבה או באיזה מקום עבודה, ולהתחיל לחיות חיים יפים!

תגיד להורים שלך: "הורים יקרים אני אוהב אתכם אהבת עולם, אני ממש אוהב אתכם, אבל אני רק רוצה לבקר בארץ, איזה חודש חודשיים, רק לנסות ללמוד משהו", בחכמה תגיד להם. ואז ברנע שתעלה לארץ ותשתלב פה, בכל יום תשתדל להתקשר אליהם, לא בכל שבוע אלא ממש מידי יום. תגיד להם: "שלום הורים יקרים, אני אוהב אתכם ומתפלל עליכם. היום הייתי בכותל המערבי... אצל רבי שמעון בר יוחאי... היום הייתי אצל רבי מאיר בעל הנס...", כל פעם תספר להם על מקום אחר שהיית בו, "...התפללתי עליכם. ברוך השם, אני ממש מרגיש שהחיים שלי מאושרים! ישתבח שמו!".

תעשה הכל בחכמה. אל תגיד להם שאתה מתכוון לעלות לארץ לצמיתות, רק תגיד להם שאתה רוצה לבוא לבקר בארץ, קצת להתחזק בארץ ישראל. גם תעשה תפילות שתצליח פה בארץ ותתעלה.

שאלה: הבת שלנו חלתה במחלת נפש קשה ה"י. אנו עושים את החוק של התורה אבל לא מצליחים לעשות אותו באופן אמיתי ועמוק. כבוד הרב, איך זוכים באמת להודות מכל הלב גם על הקושי?

תשובה: מצד אחד הניסיון שאתם עוברים הוא קשה עד למאוד, אדם שלא חווה את הניסיון הזה לא יוכל להבין את הייסורים של אבא או אמא שרוואים את הילדה שלהם חולה בנפש, ה' ישמר ויציל.

מצד שני אנחנו צריכים לדעת, שאפילו כשקשה לנו, ה' עושה איתנו רק, ואף ורק טוב.

דיברתי עם איזה יהודי, שסיפר לי שיש לו כאבים באיזה איבר בגוף, והוא כמעט יוצא מדעתו מזה! הוא לא יכול לעשות כלום, הוא עצוב ומיואש. אמרתי לו: "אני מבין

אותך, כואב לך ואתה סובל, "ואי! כמה שאתה סובל! אתה צודק שאתה ביאוש! תמשיך להיות ביאוש!.. זה מה שאתה רוצה לשמוע? שאני אצדיק אותך?"

אמרתי לו שיש כאלו אנשים בעלי ייסורים בדור שלנו שהיו מוכנים לתת כל כסף בעולם שיהיו להם את הייסורים שלו, והם היו 24 שעות ביום רק רוקדים שאלו הייסורים שיש להם.

אתה מבין שיש אנשים שסובלים ייסורים שהם פי מאה מהייסורים שאתה סובל והם מקבלים את זה באהבה וחיים ושמים, ואתה לא רוצה לקבל את הייסורים שלך באהבה וסתם מפסיד את החיים.

אבל אתה יודע שיש אנשים, לא על אף אחד מישראל שחולים במחלות קשות מאוד ויש להם ייסורים קשים מאוד, ואפילו אני, מידי פעם הקב"ה משגיח שיש לי כאבים קשים מאוד, ישתבח שמו לעד, בסדר, אנחנו אומרים תודה, לא מבינים, לא תמיד מבינים למה זה טוב, אנחנו רק מאמינים שמי עושה לי את הכלל אבא שאוהב אותי, ואבא לא עושה רע לילדים שלו, לכן ודאי שזה לטובתי, ותודה! אנחנו ב"ה שמחים וחיים ועושים טוב. ומה קורה איתך? אתה לא מוכן לקבל את הייסורים שה' יתברך עושה איתך ולכן אתה משותק, מיואש, עצוב, ולא עושה כלום. יש אנשים שעוברים כאלו ייסורים לא באיבר אחד, ה' יציל אותנו, בכמה וכמה איברים.

נכון, אתה לא מבין, אבל אתה צריך להאמין שמי עושה את הכלל הקב"ה, שהוא אוהב אותך, והכל טוב!".

וברוך ה' שזיכה אותנו לשכנע אותו שיקבל את הייסורים באהבה ויילמד את החוק של התורה וכו'. ואני בטוח שאם הוא יתחזק באמונה וישמח, קודם כל הוא יתחיל לחיות, וגם בוודאי שאם אדם יקבל את הייסורים באהבה בוודאי גם יעזבו אותו הייסורים. אבל כשאדם בועט בייסורים, הייסורים רק מתגברים ומתכפלים.

וגם בניסיון שאתם עוברים עם הבת, מצד אחד כמו שפתחנו זה אכן ניסיון מאוד קשה לראות את הבת שלכם במצב כזה, יש מי שיגיד שלא? זה קשה! אבל אם בורא עולם החליט שזה מה שהאדם צריך לעבור - גמרנו! דבר ראשון - הקב"ה אוהב אותך! אוהב אותך ועושה את הכי טוב בשבילך. למרות שאנחנו לא מבינים אבל מאמינים! ואתם צריכים לקבל את הייסורים באהבה! כי זו האמת! למרות שהאמת קשה להבנה.

לכן קודם כל כבר צריך להתחיל לשמוח ולחיות, ורק בצורה כזו אפשר לפעול ישועה בעזרת השם.

כי עד שאדם לא מקבל את הייסורים באהבה הוא לא יכול לפעול ישועה.

לכן המלצתי אליכם ללמוד עוד פעם את החוברת 'חוק התורה', שמה כתבתי את השכלים איך לקבל את הייסורים באהבה. ובעזרת השם תזכו לעבוד עם החוברת הזו בצורה נכונה, להגיד תודה מכל הלב ולראות ישועה שלמה בקרבך ממש אמן כן יהי רצון.

שידור חי

על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
בכל יום שלישי, בשעה 20:00

שאלות ותשובות

ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד:
052-6672221

ערוך: חנוך של חסד | 5

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

תפילת חנה

כאמור במאמר הקודם, מתפילתה של חנה למדו חז"ל הרבה מהלכות התפילה, ובוודאי זהו חיזוק גדול לכל הנשים, לראות לאחזו מדרגה זכתה אישה בכח תפילתה - ללמד את כל עם ישראל הלכות תפילה, וללמדם כיצד להתפלל ולטעון טענות לה' ועוד כמה צרכים להתעקש ולא להתייאש - שהרי חנה נפקדה בבית מאה ושלושים, ועוד זכתה שעד עצם היום הזה חלק גדול מעם ישראל אומרים את תפילתה: "ותאמר עלץ ליבי וכו'" בכל בוקר בתפילת השחרית, ושפותית בדובבות בקבר.

ועיקר העיקרים - יצא ממנה בן השקול כמשה ואהרן ביחד, והוא שפט את כל עם ישראל וסלך עליהם, והוא היה בעצמו בעל תפילה שמעיד עליו הכתוב בכמה מקומות שעמד בתפילה לילות שלמים, ובכך הכניע את כל אויבי עם ישראל, והוא לימד את עם ישראל ללכת בדרך זו של תפילה ותשובה, וכל זה רק בכוח תפילותיה של אמו. להלן כמה דוגמאות מן הסעודות של חנה, שעל ידן ניצחה את ה' יתברך וזכתה שתתקבל תפילתה: "ותאמר ה' צבאות..." - ריבונו של עולם! מכל צבאי צבאות שבראת בעולמך

קשה בעיניך שתתן לי בן אחד? "וחנה היא מדברת על לבה" - על עסקי לבה. אמרה: ריבונו של עולם! כל מה שבראת באשה לא בראת דבר אחד לבטלה. עיניים לראות, חוטם להריח, פה לדבר, ידיים לעשות בהן מלאכה, רגליים להלך בהן, דדים להניק בהם... דדים הללו שנתת על לבי למה? לא להניק בהם? תן לי בן ואיניק בהם... חנה גם היתה דבוקה כל כך בדרך של התפילה, עד שלא רצתה לקבל שום דבר בלי תפילה, אפילו הדבר הטוב ביותר. את זה ראינו, כאשר שמואל גדל קצת, ועשה טעות שהתחייב עליה מיתה, ואז באה חנה וצווחה לפני עלי שהכיר אותה: "אני האשה הנצבת עימך בזה להתפלל אל ה'", אני האשה שניצבתי עמך כאן והתפללתי כל כך הרבה עד שזכיתי לבן הזה - אל תעניש אותי. אמר לה עלי: הניחי לי להענישו ואתן לך בן אחר גדול ממני.

אמרה לו: "אל הנער הזה התפללתי ויתן ה' לי את שאלתי אשר שאלתי מעמך", על הילד הזה אני התפללתי... אני רוצה דווקא את הילד הזה שקיבלתי על ידי תפילתי אף שאתה יכול לתת לי בן טוב וגדול ממני, אך מאחר והוא לא יבוא עלי ידי תפילה אני רוצה בו, אלא אני רוצה בבן הזה שהתייגעתי והתאמצתי

בתפילה בשביל לקבלו! מובא (שש"ק א) מעשה מגודל כוחה של תפילת הנשים: פעם נחלה מאד בנו של רבי שמעון, שהיה השמש של רבינו נחמן מברסלב, ובצרתו נכנס לרבינו שיבקש רחמים על החולה, אולם רבינו הקדוש לא ענה לו כלום. הבין רבי שמעון שמצבו של בנו הוא כבי רע, וכשבא לביתו אמר לזוגתו: "אם את רוצה בן חי וקים, אל תישני הלילה!". נעמדה אשתו ליד עריסת בנה החולה ובכתה כל הלילה לרפואתו. למחרת, כשנכנס רבי שמעון לפני רבינו לשמשו, פנה אליו רבינו ואמר: "לא ידעתי שתפילת הנשים חשובה כל כך אצל ה' יתברך! היא פעלה בתפילה גם רפואה לבן וגם אריכות ימים ושנים..." ראו והביטו מהו הכוח שנתן בידן של הנשים, שהרי אפילו רבינו הקדוש לא יכול היה לעזור לאותו חולה, ובוודאי הוא ראה במקום שראה שכבר נגזרה גזרה שאי אפשר לבטלה, ולמרות זאת, אמו של החולה - בתפילה הזכה היוצאת מעומק הלב - ביטלה את הגזרה ואף הוסיפה לבנה שנות חיים רבות וארוכות...

לכן, כל אשה שתלך בדרך של האמהות הקדושות, ושל כל הנשים הצדקניות שהיו בכל הדורות - להרבות בתפילה, ולהתעקש בתפילה, ולנצח את ה' יתברך בכל מיני אמתלאות וטענות והפצרות - תזכה בוודאי גם היא לדברים גדולים ואף לבנים כשמואל הנביא שניהגו וידריכו את עם ישראל בדרך הנכונה.

הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ זיע"א י"א אייר

לאורם נלך הילולא דצדיקאי

היתה זו מדרגתו העצומה של ר' נפתלי מרופשיץ, לא לדבר שום דבר ריק, אף עם אשתו ובני ביתו. שאף כאשר היה נזקק לדבר עמהם במילי דעלמא, דיבר בנוסח כזה שיבין הם את מה שהם צריכים, ואילו הוא כשלעצמו ייחד בזה יחודים עליונים.

כשחלה פעם לעת זקנתו פסק מלדבר, והיה כאלם ממש. בני הבית נבהלו, ולא ידעו מה היה לו. הדבר גם הקשה עליהם מאד. חלפה תקופה ניכרת, ועדיין בשתיקתו הוא עומד, נכנס אליו בנו ר' אברהם חיים זצ"ל ואמר לו: "אבי לפי ראות עיני יכול אתה לדבר, אלא שאינך רוצה לדבר מכל מקום אמור לי עתה לפחות מה סיבת הדבר". פתח פיו הקדוש ואמר: "בני, מיום עמדי על דעתי לא דיברתי דבר וחצי דבר בלי יחוד, אולם עכשיו נחלש מוחי מחמת זקנה, ואין בי כח לנהוג כך, אמרתי אפוא בלבי, אבלום פי מלדבר כל עיקר".

פטירתו

טרם פטירתו קרא אליו את הצדיק ר' שלום מבעלז והעביר לו דברים נסתרים שקיבל מאת האוהב ישראל מאפסה. וכך היה סימן בידם כי יום פטירתו קרב ובא. ואכן לאחר תקופה חלה ר' נפתלי ומחלי זה לא קם. וביום י"א אייר שנת תקפ"ז, נצחו אראלים את מצוקים ונשבה ארון הקודש ונצחו אראלים את מצוקים. ונסתגר ר' נפתלי לעולם שכולו טוב. ומנוחתו כבוד בפולין עיר לאנצ'וט הסמוכה לריישא. זכות הצדיק הקדוש תהא מן וציונה עליו ועל כל ישראל אמן!

הרה"ק רבי נפתלי נולד לאביו הגאון ר' מנחם מענדל רובין זיע"א, בחג השבועות תק"כ, ביום פטירת הבעש"ט הקדוש, ותקיים בו הפסוק "זרח השמש ובא השמש" - עד שלא שקעה שמשו של זה (הבעש"ט) זרח שמשו של זה (ר' נפתלי).

בני המשפחה, שעוד בשנות נעוריו הראשונות שמו ליבם לכשרונותיו המזהירים של ר' נפתלי, עודדוהו להתמסר ללימוד התורה, והוא למד אצל דודו גאון הגאונים, ר' משולם איגרא שלבו היה מבעית בתורה. למד עמו ר' נפתלי הצעיר זמן זמנים טובים, מילא כריסו בש"ס ופוסקים, ועם התבגרו היה אף הוא לתלמיד חכם מופלג, הגבוה משכמו ומעלה מכל בני גילו.

רבי נפתלי הרגיש בלבו בחיסרון בדבקות בהש"ת, ומשום כך נמשך לבו לדרך החסידות ועל אף שאביו היה נמנה עם המתנגדים לחסידות אדר ר' נפתלי הצעיר אומץ, ושם פעמיו לליזנסק, מקום שם קיוו להתקבל כתלמיד אצל רבי אלימלך. ואכן לאחר מאמץ גדול קבלו הרבי ר' אלימלך מליזנסק להיות כתלמיד.

מעמו עבר אל החוזה מלובלין, שקירבו אל לבו ואהבו כבן. ביחוד מתפעל היה מחכמתו העצומה שיראה היתה קודמת לה.

היה הוא, ר' נפתלי, מאותם סוג צדיקים של רוב חכמים העליונה אין לו בהם השגה כלל, כך, שאם באנו לספר אודות עבודתו בקדושה, יהיו אלה פרטים אחדים, שרק בקושי הרי הן עובדות התואמות להשגתו. לילה לילה היה מתעורר בחצות ועורך תיקון חצות בבכי ויללה. מסתגר היה בחדרו, ובפישוט ידיים ורגליים שופך לבו כמים נוח פני ה'.

קו האמונה
02-6444250

שניים עשר אלף זוגים תלמידים
היו לו לרבי עקיבא...
וכולן מתו בפרק אחד
שלא נהגו כבוד זה בזה

מפני

לאת
לכבוד
לאהוב

אני אוהב כל יהודי

לרכישת מוצרי "אני אוהב כל יהודי":
050-9931931
*נא להתקשר בין השעות: 9:00-15:00

4 | עלון "חוט של חסד"

"יכול לפטור העולם אדונו בר יוחאי"

ברובם היו ערביי המקום, עניו שוטו אחר הדמות שהורתה לו הרבי בחלום. לפתע צדו עניו את אותה הדמות. יחף רגליים חגורה עבה במותניו ורץ ריצה

החגור

קלה.

"סליחה אדוני עצור נא מריצתך" דלק אחריו השליח מארץ ישראל. וכשזה עצר בפתאומיות. סיפר לו על שליחותו במקום ועל הוראת רבו הרבי מקוריץ כי הוא זה שיוכל להיות השליח לסייע בעדם. "מה רצונך ממני?" שאל ההלך הנראה בדמות ערבי. "מה לי ולכם? הנח לי ואלך לדרכי." אך ר' יעקב שמשון לא הרפה ועמד על שלו כי הוא הוא השליח להצלת יהודי טבריה. נכנע האיש והורה לר' יעקב שמשון לבוא בעקבותיו. עלו השניים על גבי חמורים ויצאו לדרך אל הלוא נודע...

***

מרחוק נראה באופק ההר מירון בו טמון התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי. ליבו של ר' יעקב שמשון פעם בחזקה. "המתן כאן" פנה האלמוני אל ר' יעקב שמשון. שעה תמימה המתין לו לאלמוני מחוץ למערה. הוא לא העז להסרות את פיו ולהרהר אחריו. הרגשת מה החלה משתחלת בליבו של ר' יעקב שמשון. "לא מדובר בו בערבי או בסתם אלמוני, כנראה מדובר באחד מל" צדיקים נסתרים". הרהר ביו לבין עצמו. בתום השעה יצא האלמוני מפתח המערה, עניו אדומות מבכי ואור קורן מעל פניו. "הוא מת". הודיע חגיגתי לר' יעקב שמשון. "הוא מת וגזרותיו בטלו". הגיע בשורת הישועה. כעת החל מגולל שיחה עם ר' יעקב שמשון וסיפר כי לומד הוא את ספר הזוהר בעיון וכשנתקל בשאלה פונה אל ציון התנא ומבקש תשובה ברורה. גם הפעם לאחר ששאל לרשבי את שאלתו וקיבל מענה החל מתחנן על נפשו של יהודי טבריה. תוך כדי תפילתו שמע את התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי מתפלל עימו: "הא רעוא, שהמושל ימות במיתה משונה, ותתבטל הגזירה." וכך היה. נפרד ר' יעקב שמשון מהצדיק נסתר במילות תודה. ומהתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, וחזר אל בני עירו השמחים והרגשים עם הפדות והישועה. בזכות התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי הישועה היתה כ"כ קרובה, וסמוכה אל העיר טבריה. אך כדי לקבלה היה עלינו לנדוד רחוק. הן ר' שמעון בעצמו העיד כי "יכול הוא לפטור העולם מן הדין", ומה זה בשבילו לפטור בני עיר אחת? על אחת כמה וכמה...

גזרה קשה ונוראה נחתה על יהודי העיר טבריה- מושל העיר שהיה שונא ישראל ותאב בצע חיפש עילה להעליל על היהודים ולמצוץ מהם את כספם. משלא מצא עילה, החליט לגזור עליהם גזירה ללא כל סיבה. כרוזים ומודעות ענק פורסמו בכל העיר כולה בשם המושל, כי על יהודי העיר טבריה לאסוף לקופתו סכום עתק, תוך זמן קצר. ואם לא, יגורשו כל יהודי העיר טבריה מעירם, ובהשאירים אחריהם את כל אשר להם. גזירת גרוש קשה לצד גזירת איסוף המסום הרב ניצבה כעת לנגד עיניהם של היהודים, ידעו הם כי גזירתו של המושל גזירה היא, ועומד הוא בדיבוריו. אך ידעו, כי גם אם ימכרו את כל רכושם של כל יושבי העיר, לא יצליחו להגיע לסכום אדיר זה. ישבו ראשי העיר לטכס עצה- כיצד להשיג את הסכום הרב, והחליטו כי הברירה היחידה היא ליכזת את יהודי התפוצות במצוות "פדיון שבויים". כשליח דרבנן הוחלט לשלוח את רבי יעקב שמשון משפיטיבא, תלמידו של ר' פנחס מקוריץ זצ"ל שנפטר זמן מועט לפני המעשה. ר' יעקב שמשון שם את פעמיו הישר אל עבר בירות שם מתקיימת קהילה יהודית. לבירות הגיע עם ערב שבת, ומיד התכונן לקבל את פני השבת. יהודי הקהילה קבלוהו בסבר פנים יפות ומאירות, 'אורח מארץ ישראל' זהו דבר יקר. הוא הוזמן אחר כבוד להתארח בבית המרא דאתרא. וזה תוך זמן קצר נוכח לדעת כי האורח מארץ ישראל מיוחד במינו, צדיק ובעל כישרונות. השניים נהנו זה במחיצתו של זה. וכך התגלגלו הדיבורים על סיבת בואו של ר' יעקב שמשון מארץ ישראל. כשאך נזכר בסיבת בואו, למרות ששבת הייתה החל ממחר בבכי על עדת קהילתו. הצטער הרב צער גדול, ויותר מכך הצטער על שלא היה ביכולתו וביכולת קהילתו לעזור בעניין. "בני קהילתי הם עניים אשר בקושי רב מקיימים את מחיתם היומית חודשית וק"ו שלא יהא בידינו לעזור אפילו מחלק מזער מהסכום הדרוש". ותוך כדי כך געו שניהם בבכיה על רוע הגזירה. נראה היה כי כלתה אליהם הרעה שכן זמן נוסף לעבור דרך קהילות נוספות לא היה לו, ישבו ובכו... תוך כדי בכיה נרדם ר' יעקב שמשון והנה חולם חלום ולפניו ניצב מורו ורבו ר' פנחס מקוריץ ז"ע ומושיט לו יד: "שלום עליכם, מדוע בוכה אתה ביום שבת קודש?" סיפר לו תלמידו על הצרה ועל אי פתרון לבעיה. "ובכל זאת אין להיעצב ביום שבת קודש, הרבה שלוחים למקום. אתן לך עצה לפתרון הבעיה". האזין ר' יעקב שמשון לדברי רבו בקשב רב והקלה גדולה הרגיש מיד. התעורר ר' יעקב שמשון משנתו ושמחה רבה הציפה את ליבו.

***

יום ראשון עם שחר השקים קום ר' יעקב שמשון התפלל שחרית בדבקות עילאית. מיד אחר כך יצא אל רחוב העיר בחשאי ועקב אחרי העוברים ושבים אשר

כי רבי שמעון בר יוחאי הוא אחד מיחדי הדורות ענק עצום בדור של ענקים, שהעיד על עצמו שאם יש בעולם רק שני בני עלייה - אלה הוא ובנו.

ורבי שמעון בר יוחאי הגן על כל דורו שלא נראתה קשת בימיו, ובכוחו היה למנוע צרות ומגיפות. והוא מעיד על עצמו שהוא יכול לפטור את כל העולם מן הדין, ומסביר רש"י: "בזכותי. אני סובל כל עונותיהם ופוטרי מן הדין".

אבל החידוש הגדול הוא שכוחו אז כן כוחו עתה ואפילו עוד יותר ויותר כי צדיקים במיתתם גדולים מבחיים והם ממשיכים לעלות מעלה מעלה - וככל שהם מתעלים יותר, כך אהבתם לעם ישראל גדלה והולכת והם מוסיפים תפילות והשפעות לעם ישראל.

ולכן גם היום בכוחו של רבי שמעון להגן על כולנו ולפטור אותנו מכל הדינים ומכל הצרות.

ואם בשנה שעברה בגלל מגבלות הקורונה לא זכינו לעלייה המונית לקברו. השנה צריכים להגיע בכפל כפליים בגעגועים גדולים ובאהבה גדולה אנחנו ונשינו וספינו.

"בבנינו ובבנותינו נלך כי חג ה' לנו", וניסע כולנו לצדיק הגדול שכל כך אוהב אותנו ורוצה בהצלחתנו ובישועתנו האמתית כדי לשמוח בשמחתו הגדולה וכדי להתפלל ולפעול ישועות גדולות בכל התחומים ובפרט ישועות הנפש להיצל מהיצר הרע ולהתקרב לה' באמת שזו הישועה האמתית.

נותנים כוח לרבי שמעון

וחשוב מאוד שנדע לפחות כטיפה מן הים לאן ולמי אנחנו נוסעים ולפני מי אנחנו עומדים לכן ראוי ללמוד את המקורות ולהתבונן בגדולת הצדיק ולדעת באמת שרבי שמעון אוהב אותנו ומתפלל עלינו ומחכה לנו כמו אבא אוהב שרק רוצה שנבוא ונשמח בשמחתו ונבקש כל משאלות לבנו והוא כבר יפעל עבורנו את כל הישועות.

בני ישראל היקרים, אנחנו כבר מרגישים את הגאולה בפתח. ואנחנו מכירים את הנבואות הקשות על הגאולה העתידה.

אבל אנחנו גם יודעים שהצדיקים לא יוותרו על שום יהודי, ושהם רוצים להביא את הגאולה ברחמים; כידוע המעשה מהחזה מלובלין שאמר באחת מדרשותיו שהוא יכול להביא את הגאולה אבל הוא מעכב זאת כדי שיהיה תיקון לכל הנשמות הנידחות; וכן אמר ר' יהודה זאב לביבויץ זיע"א שהוא מעכב את הגאולה כדי שלא תהיה עוד שואה חלילה ושהגאולה תבוא ברחמים.

נבוא בהמונינו לרבי שמעון, כי ככל שיש יותר יהודים אצל הצדיק כך יש לו יותר כוח לפעול בשמים, ונבקש ממנו גאולה ברחמים גדולים בלי לוותר על שום יהודי ונבקש ממנו שגם לא יוותר עלינו ועל כל קרובי משפחתנו ונפעל ישועות גדולות בפרטיות ובכלליות בגשמיות וברוחניות לנו ולכל עם ישראל, אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

כנינים חסידות ברסלב

אָמַר: דִּיקָא רַבֵּנּוּ הַקָּדוֹשׁ בְּגָלָה תּוֹרוֹתָיו, עֲצוּתָיו, חֲדָרָיו הֵם הָאֵל הַאֲשֶׁר יָכוֹל הָיָה לְגַלּוֹת וְלִסְמַר הַלְצָאוֹת "אֵין שׁוֹם יֵאָשֶׁר בְּעוֹלָם כָּלָל", כִּי גָלָה בְּדִבְרֵי תּוֹרוֹתָיו אֵיךְ בְּאֶמֶת אֵין שׁוֹם יֵאָשֶׁר בְּעוֹלָם כָּלָל, וְהֵאָה הֵאָה אֲשֶׁר יָכוֹל לִסְמַר כֵּן. (שיש"ק ו' - שם)

אָמַר אֲנִי שְׁלוֹמֵנו: כָּל דְּבָר יֵאָשֶׁר מִרְבֵּנּוּ הַקָּדוֹשׁ וְאֶמְרָה בְּרִיבִים הֵרִי שְׁהִיא שְׂכִית לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְאֵין כִּי שְׂכִית לְפָטֵר עֲצָמוֹ מִסְּפָה, לִמְרָה: עֲצָה זֹאת אֵינָה שְׂכִית לִי, כִּי בְּדָאִי שְׂכִית לְכָל אֶדָם וְאֶדָם בְּכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם. (שם ו' - שםא)

אָמַר לְעֵינֵי בְּחִינַת הָאֶמֶת: שֵׁם הָאֶדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׂכָלוֹ אֶפְלֵי כְּשֶׁהוֹלֵךְ בְּדָרְכֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִזּוֹכָה דְּרָפֶם לְקַבֵּל וְלִגְדֵל כְּפִי שְׁעָר שְׂכָלוֹ הֵאָה, אֲוֵלֶם כְּשֶׁהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד אֶת ה' מִסְּמַת מִדַּת אֶמֶת וְהִתְקַיְּמַת אִזּוֹכָה לְקַבֵּל בְּכָלִים שְׁהִינֵן דַּעַת גְּדוֹל כְּזֶה כְּפִי שְׁהֵאָה בְּאֶמֶת, שְׁהֵאָה דַּעַת נֶשֶׁל אֵין סוֹף וְאֵין תְּכָלִית. וְהֵאָה נְבִין מַעֲלֵל יֵאָה ה' הִתְקַיְּמַת. (שם ו' - שנה)

הַשְׁתַּדְּלוּת וְסוֹפּוֹ מִתְּנָה, וְהֵינֵן שְׁתַּחֲלִילוֹת הֵאָה מִה שְׂאָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ וְסוֹפּוֹ מִה שְׁתַּחֲלִימוֹת אוֹתוֹ. כְּלוֹמַר אֶדָם יִשְׁתַּדֵּל וְיִתְאָמֵץ מִבְּחִינָתוֹ בְּמֵה שֶׁאִפְשָׁר בְּסוֹפוֹ יִקְבֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁה כְּמִתְנָה, וְזֶה הַמְצוּפָה מֵאִיתוֹ שֶׁכָּל אֶחָד יַעֲשֶׂה כִּיכּוּלָתוֹ וְהַעֲיָקֵר עַל יְדֵי עֲבוֹדַת הַתַּפִּילָה שֶׁזֶה חֵלֶק הַעֲיָקֵר בְּמִצְוֹת קְדוּשִׁים תְּהִי שְׂמִיכָה הַתַּפִּילָה אִי אִפְשָׁר לַהֲגִיעַ לְשׁוֹם דְּרָגָה בְּקְדוּשָׁה, וְדָבָר זֶה נִרְשָׁה מְצוּפָה מִכָּל יְהוּדִי בְּאִשְׁרֵהּ הֵאָה.

ועוד צריך להבין הרי לפי דבר רש"י לא יוצא שום פעולה במצוות עשה של קדושים תהיו, אלא מצווה זו מתקיימת על ידי "שב ואל תעשה", ומפשט דברי התורה נראה שיש כאן מצווה בקום ועשה, "קדושים תהיו" בדווקא? ועוד צריך להבין מה רצתה התורה ללמדנו שפרשה נאמרה בהקהל לכל עדת בני ישראל? ומה נשתנתה מצווה זו מכל מצוות התורה שלא נאמרו בהקהל. ועוד צריך להבין מדוע נאמר שבפרשה זו תליין רוב גופי תורה כמבואר ברש"י והרי מצווה זו היא רק אחת מכל תרי"ג מצוות. ונראה לבאר דרש"י ראה במצוות עריות ציווי מיוחד ושונה מה שאין בכלל המצוות. שהרי בענין העריות בלבד מציוו שחיבה תורה מה שלא חיבה בייתר המצוות. בענין העריות האדם מצווה ומחוייב להשמר בכל הבחינות אם במעשה העבירה זה הרי פשוט ומבואר בתורה עריות האסורות, וכמו כן במחשבה ודיבור שהם בכלל האיסור "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" שדרשו זאת על הרהורי עבירה, ובודאי כולל הדבר דיבור דלא יתכן דיבור ללא הרהור, והרי לא מציוו בשום איסור שיהא כרוך בכל כך גדרים וסייגים כעריות, ולכן בודאי במצווה זו יש בה הרבה קום ועשה, ולא רק לפרוש מן העריות, ובודאי רוב גופי תורה תלויים בה, כי בלי קדושה אין אפשרות ראוייה לקיום כל מצוות התורה בלב טהור ושלם, ופרשה זו נאמרה בהקהל, שלא יאמר אדם דבר זה נשגב מביתי וגדול עלי ואין לי אפשרות להגיע אליה לכן נאמרה פרשה זו בהקהל, וצריך לזכור בענין הקדושה את המבואר במסילת ישרים (שם) וזה לשונו: עֵינֵי הַקְּדוּשָׁה כְּפֹאֵל הֵאָה, דְּהֵינֵן מִתְּחַלְתּוֹ עֲבֹדָה וְסוֹפּוֹ מְגָל, מִתְּחַלְתּוֹ

קדושים תהיו

בפרשת קדושים אנו קוראים (יט, ב) "דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם". (יט, ב) רש"י פירש - "דבר אל כל עדת בני ישראל" - מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה. "קדושים תהיו" - הוּו פרושים מן העריות ומן העבירה. וראוי להתבונן בפירוש רש"י דהיאך יקרא "קדוש" מי שנזהר מאיסורי התורה, והלא תואר "קדוש" הינו תואר עליון ומכובד, כענין שנאמר (במדבר טז, טז): "והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש". לא כל אחד ראוי ויכול לזכות למדרגת הקדושה, ואילו לפי פירושו אין כאן שום הקרבה מיוחדת לזכות לתואר זה אלא רק באם יקיים המחוייבות שלו לפרוש מהאיסור, שזה בעצם שייך בכל אחד ואחד, ואם כן מי הוא "הקדוש" באמת אחר שבמילא חייבת להיות מידה זו בכל יהודי כשר הנזהר מהאסור עליו? ומאידך יש להבין, הרמב"ל במסילת ישרים (פכ"ו) בשער "הקדושה" מבאר תנאים רבים הנצרכים כדי להיכלל במידת הקדושה שהיא בסוף מעלות דרכי פנחס בן יאיר (כמבואר במסכת סוטה פרק ט), וכמעט שהקדושה נמצאת במעלה הגדולה ביותר, והיא המביאה לידי רוח הקודש עיי"ש בדבריו. ובכן אם נאמר שכוונת התורה בציווי "קדושים תהיו" לאותם תנאים שכתבה המשנה, היאך יתכן לבקש זאת מכל אחד כפי הנשמע מפשט ציווי התורה "קדושים תהיו", שהוא ציווי לכל אחד ואחד. ואם נאמר שלא לזה נתכוונה תורה בציווי "קדושים תהיו", אז למה כן נתכוונה תורה לדבריו בציווי זה.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030 *

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

נהגו להזהר לכתחילה שלא לגזוז את חוטי הציצית על ידי סכין או מספרים של ברזל, משום שנאמר לגבי אבני המזבח "לא תניף עליהם ברזל" ולכן נזהרים גם בברזל. לכן ראוי להקפיד לחתוך רק במספרים קרמיים, או לחתוך בפיו אבל לא לחתוך בסכין או מספרים של ברזל. כף החיים (פלאגי סימן י' אות ב')

אני רוצה לקנות שמן זית שמייצרים בכפר ערבי או דרוזי, האם צריך שתהיה על זה כשרות או שאפשר לקנות גם ללא הכשר?

בזמננו שישנה תעשייה עניפה וישנם גם הרבה שיטות לרמאות את הלקוח, אין להקל בכך אלא צריך כשרות או שיראה בעיניו את התהליך כגון שיטחט הגוי בפניו את הזתים. מכיון שכיום ישנו חומר שממזג בין שמנים, יתכן ומיזגו בשמן זה בצורה בלתי חוקית שמן מן החי ואין על כך פיקוח ועל כן חייב כשרות.

שכחתי לברך ברכות השחר בבוקר עד מתי אני יכול לברך ברכות השחר?

מי שנאנס ולא בירך ברכות השחר בבוקר יכול לברך את כולו במשך כל היום. ויש אומרים שיכול לברך אותם גם בלילה אחר צאת הכוכבים עד שילך לישון, ואף שיש חולקים המברך יש לו על מה לסמוך. (עי' יחזקאל חלק ד' סימן ד' וילקוט יוסף סימן מ"ז סעיף כ"ה) משנה ברורה סימן נ"ב סעיף קטן י'.

אכלתי בשרי ולאחר כמה שעות לפני שעברו שש שעות בירכתי על מאכל חלבי, מה אעשה, האם אטעם מהמאכל החלבי כדי שלא תהיה ברכתי לבטלה, או שלא אטעם כדי להינצל מאיסור בשר וחלב?

עדיף לטעום מהמאכל ולא תהיה ברכתו לבטלה, משום שאיסור ברכה לבטלה הינו איסור מן התורה ואילו איסור אכילת חלב לאחר בשר אסור מדרבנן. (הליכות עולם חלק ד' עמ' ל').

לאחר שטעמתי מהחלבי האם אני יכול להמשיך ולאכול כעת את המאכל?

לאחר אכילת בשר יש להסתין שש שעות שלישות, ולכן אף אם טעם בטעות מהתבשיל החלבי, עדיין חל עליו האיסור להמשיך לאכול, כי עדיין יש חשש של איסור בשר בחלב, שאם נשאר בשר בין השיניים ואוכלים יחד יעבור איסור, לכן רק יטעם ויפסיק.

חוטי הציצית שלי ארוכים מאד, האם אני יכול לגזוז אותם במספרים של ברזל?

אדם שאכל כזית בלחם ביותר משיעור של כדי אכילת פרס (כלומר שאכל 27 גרם ביותר מל דקות) האם יברך ברכת המזון?

נחלקו בזה הפוסקים האם צריך לברך ברכת המזון או לא, ולהלכה אם ישנה אפשרות בידו לאכול כעת כזית בתוך השיעור הנ"ל יאכל כעת ויברך ברכת המזון. כך דעת סרן הרב אלישיב זצ"ל (אשרי האיש פרק ל"ד סעיף קטן ד'). ואם אין לו עוד כזית באופן שאינו יכול לאכול עוד, לא יברך בפיו אלא ירהר את הברכה בליבו כפי החיים (סימן ר"י סעיף קטן ד', ובן איש חי פרשת מטעי אות ו').

מה מברכים על לחם שנעשה מקמח "טף"?

קמח הטף הינו קמח שנעשה מקטנית המצויה באתיופיה, ובני העדה נהגים לעשות ממנו לחם, ומומחי התזונה משבחים אותו שיש בו ערך תזונתי רב, וקטנית זו הנקראת טף אינה נאכלת אלא בצורה זו בלבד, ומגדלים קטנית זו על מנת לעשות ממנה עיסה ולאפות אותה, ועל כן ברכת לחם זה בורא פרי האדמה. (על פי דברי הילקוט יוסף סימן ר"ד אות ו').

ר"ת	יציאה	כניסה	
20:30	19:52	18:38	ירושלים
20:28	19:54	18:55	תל אביב
20:31	19:55	18:48	חיפה
20:30	19:53	18:55	באר שבע

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת אחרי מות קדושים • י"ב אייר תשפ"א • גיליון 718

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

מהמציצים באו למשה ותקפו אותו במילים קשות ואמרו לו: "המבלי אין קברים במצרים..." והטיחו בו האשמות: "למה לקחת אותנו למות במדבר?" והם למעשה כפרו בטובתו של משה ולא האמינו בישועת ה'. ומשה חשש שמא אותם יהודים לא יזכו לעבור בים סוף לכן עמד משה וצעק והתפלל במסירות נפש על אותם חוטאים כי לא רצה ששמו יהודי לא יישאר מאחור חלילה.

כמו שאומר רבי נחמן שמשו רבינו קישר את עצמו אפילו עם הפחות שבפחותים, וגם עם מי שהיה "נסוג מכול וכול", כלומר אפילו היהודי הרחוק ביותר משה היה אתו ביחד ובאהבה.

להתרפק על הצדיקים

לכל אדם יש צורך בסיסי להרגיש אהוב. אדם מתרפק על זכרונות מאימו כל החיים כי כל המהות של האימא היא לתת חום ואהבה לילדים והחום הזה מלווה אותם ובווה אותם כל החיים. ואומר רבי נחמן ש"הצדיק נקרא גם שמניק לישראל באור תורתו" (ל"ם ד).

הצדיקים אוהבים אותנו מאוד. כאשר יהודי זוכה להרגיש את אהבת הצדיק הוא מתקשר לצדיק, הוא מרגיש אהוב ומחזיר אהבה, וזו מהות ההתקשרות לצדיק בבחינת "נפשו קשורה בנפשו". שנאמר על האהבה הגדולה של יעקב לבנימין בן הזקונים שלו.

וככל שהצדיק גדול יותר, כך הוא אוהב את עם ישראל יותר, כך הוא יכול לסבול יותר את החטאים והפשעים ולהתפלל עליהם ולהחזירם בתשובה. כמו רבי מאיר בעל הנס שבשבע הקרוב יחול יום ההילולא שלו, ששמע לעצת אשתו ולא התפלל על החטאים שציערו אותו שימותו, אלא התפלל שיחזרו בתשובה.

הגעגועים פורצים

ולכן אחד הימים המיוחדים ביותר בשנה הוא יום ל"ג בעומר שגם הוא יחול בסוף השבוע הבעל"ט.

מאמר ראש הישיבה

אש של אהבה

עבודה גדולה, האהבה נמדדת דווקא ברגעים הקשים.

אבל מי מסוגל לכך? אבא ואימא אוהבים את ילדיהם גם כשהם לא מתנהגים כראוי, אבל לא כל הורה מסוגל להראות אהבה לבנו כאשר הוא לא מתנהג כראוי, וכל שכן בנוגע לאנשים זרים.

רק הצדיקים הגדולים אוהבים את עם ישראל באמת ובתמים. גם כשהם חוטאים ופושעים. אדרבא, כשעם ישראל חוטאים - יש לצדיקים רחמנות גדולה הרבה יותר. כואב להם שעם ישראל טועים ושרויים בחושך והם מרבים עליהם בתפילה ועושים הכול כדי לקרובם.

הראשון הוא אברהם אבינו שהתפלל על אנשי סדום! אבל הדוגמה הבולטת ביותר היא משה רבינו שלא הפסיק להתפלל על עם ישראל גם לאחר החטאים החמורים ביותר והיה מוכן שימחה שמו בעבורם.

בעקבותיו צעד שמואל הנביא שגם לאחר שהוא מוכיח את העם בחומרה ואומר להם: "אתם עשיתם את כל הרעה הזאת..." באותה נשימה הוא גם מוסיף ומדגיש: "גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה..."

לא מוותר על אף אחד

ובעניין זה שמעתי דבר נפלא בשם הרב אהרן לוי מערכים שהסביר על מה התפלל משה רבינו לפני קריעת ים סוף. הרי ה' הבטיח לו שיושיע את עם ישראל והם לא יראו את המצרים עוד לעולם, והוא בעצמו אומר לבני ישראל שאין צורך להתפלל כי 'ה' יילחם לכם ואתם תחרישון', אז מדוע משה עומד וצועק לה' עד שה' אומר לו "מה תצעק אלי?"

הסביר הרב שמכיוון שהיו כאלה שבשעת הלחץ והפחד

מוסר לחיים

הצדיק הירושלמי המפורסם, הרב אריה לוי, היה משגיח בתלמוד התורה "עץ חיים" בירושלים. בתלמוד התורה היו מוגשות ארוחות, למרות שהייתה זו תקופה קשה מאוד של מחסור.

באחת הארוחות הגוש פודינג כקינוח. אחד הילדים ביקש מנה נוספת וקיבל. משיבש מנה שלישית ובקשתו סורבה, הוא התעצבן ושפך את כל הסיר. המחנכים העבירו אותו לטיפולו של הרב אריה לוי, שתפקידו כמשגיח היה לתת לילד עונש מלווה בשיתוף מוסר נוקבת.

למרות שרבי אריה היה חם ואבהי, הייך ושופע אהבה, בכל זאת הילד ידע שהוא כבר עבר את הגבול ולכן הגיע לחדרו של הרב בשעה היעודה מלא בפחד ובחשש מאימת המשגיח.

כשנכנס לחדר ניגש אליו רבי אריה בחום והגיש בפניו מנת פודינג, תוך כדי שהוא אומר לילד ב'ר'ך: "שמעתי שאתה אוהב פודינג אז הכנתי עבורך מנה נוספת..." הילד התרגש מאוד מהמחווה הנדירה, מהחום ומהרגישות, לבו התמלא ברגשות חרטה, והמעשה האצילי והאהבה הגדולה של רבי אריה לוי השפיעו על הילד יותר משעות של שיחות מוסר, עונשים, גערות וצעקות. המעשה הזה נחרט בלבו והשפיע עליו לכל החיים והוא נעשה מחנך דגול ואהוב.

המדד לאהבה

מתי אתה יודע שמישהו אוהב אותך? כשהוא אוהב אותך למרות שאתה לא מתנהג כראוי. אם הוא נשאר באהבתו ועוד דואג לך יותר - זה סימן שהוא אוהב אותך באמת. כי לאהוב בן אדם שמתנהג כראוי זו לא

המשך בעמ' 3

חוזרים ובגדול

השיעורים העוצמתיים של הרב שלום ארוש שליט"א

ניתן להזמין שיעורים בטל: 052-8985551

עלון "חוט של חסד" | 1

ומה נפלאים הם דברי רבינו בחיי בפרשת קדושים על הפסוק (ויקרא כ-ו): "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. חכמת התורה חיבה לנו להיותנו מובדלים במאכלנו ובמשנתנו ובמלבושנו, ומתוך שאנו מסוגלים במצוות התורה הם מקנאים בנו, ומתוך קנאתם ישנאו אותנו, וכענין שדרשו חז"ל (שבת פט.) הר חורב שמו, ולמה נקרא שמו סיני, שמשם יצאה שנה לעובדי גילולים".

מעתה יש לומר כי כאשר שמע רשב"י שרבי יהודה ברבי אלעאי שיבח את הרומיים, שבנו שווקים גשרים ומרחצאות שגם ישראל משתמשים בהם, הגם שכוונתו היתה לשם שמים, לרמז בכך שהקב"ה שומר על ישראל גם בגלות, ומסבב שהגויים יבנו בשביל עצמם כדי שגם ישראל יהנו מזה, אולם רשב"י הבין כי מה שלא מנעו הרומיים מישראל להשתמש בהם, הוא מפאת מחשבתם הרעה לקלקל את ישראל על ידי שיתחברו עמם.

לכן פתח את פיו לדבר במסירות נפש בגנות הרומיים: "כל מה שתיקנו לא תיקנו אלא לצורך עצמן", למלא תאוות לבם, ומה שלא מנעו מישראל להשתמש בהם הוא כדי שיתחברו עמם ויתקלקלו. נמצא כי מה שדיבר בגנותם הוא כדי להרחיק את ישראל מהם, על דרך שכתוב (תהלים צ-י): "אוהבי ה' שנאו רע שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם". מבואר מזה כי השנאה לרע היא סגולה לשמירה שלא ליפול ברשת הרע.

נמצינו למדים מזה כי רשב"י זכה להשגתו הגדולה בתורת הסוד, משום שמסר נפשו לדבר בגנותם של מלכות רומי, כדי שלא יתקרבו אליהם ישראל ויתבדלו מהם, לכן זכה לעשות שבעים תיקונים כדי לשמור על ישראל, שלא תשתכח תורה מהם בהיותם בגלות אצל שבעים אומות העולם, ובזכות תורתו וקדושתו לא נשתכחה תורה מישראל, כי בכל עת שיש סכנה ח"ו שתשתכח התורה, קולו של רשב"י מהדהד מסוף העולם ועד סופו: "חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל".

ואין לומר שחשב כי מה שאמר בגנותה של מלכות רומי ישאר בסוד, שהרי כלל גדול הוא שכל דבר שנאמר בפני שלשה שוב אינו בגדר סוד, כמו ששינו בגמרא (ערכין טז.): "כל מילתא דמיתאמרא באפי תלתא, לית בה משום לישנא בישא, מאי טעמא, חברך חבא אית ליה, וחבא דחברך חבא אית ליה".

ונראה לבאר כוונתו העמוקה של רשב"י, שהוא הולך לשיטתו כפי שמביא רשב"י בפרשת וישלח (בראשית לג-ד) ומקור הדבר בספרי (פרשת בהעלותך אות יא): "רבי שמעון בן יוחאי אומר, הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב". ויש לומר הענין בזה על פי המבואר בספרים הקדושים, כי שונאי ישראל יש להם ב' דרכים איך להילחם עם ישראל, או בדרך של מלחמה כפי שעשה המן שביקש להשמיד את כל היהודים, או בדרך של שלום לקרב אותם כדי שיתערבו עמם, כמו שכתוב: "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם".

הנה כי כן זהו שאמר רשב"י: "הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב", כלומר שהשריש הקב"ה שנהא בגוים כנגד ישראל, כדי שלא יתערבו בגוים וילמדו ממעשיהם. ונראה להוסיף שהשריש הקב"ה שנהא זו בין עשו ליעקב כאשר היו תאומים בבטן רבקה, אשר כבר אז התחילו להתרוץ ולרוב ביניהם, כמו שכתוב (בראשית כה-כב): "ויתרוצצו הבנים בקרבה". דבר זה למדתי מממה שכתב ב"ספר חסידים" (סימן תתשל"ז): "ולכך נשלחה איבה בין יעקב ועשו בקטנותם, פן ילמד יעקב מעשו".

וכן מבואר במדרש תמורה [המיוחס לרבי ישמעאל ורבי עקיבא] שנדפס בספר "פרדס הגדול" לרשב"י (פרק ה תמורה כו): "הודיה גדולה מבקשין ישראל להודות להקב"ה, שהטיל ביניהם ובין אומות העולם שנהא ותחרות, שאילולי כן היו מתערבין בגוים ולמדים ממעשיהם, כמו שנאמר ויתערבו בגוים וילמדו ממעשיהם, לפיכך הודו לאל השמים כי לעולם חסדו".

"רבי שמעון בן יוחאי אזל וערק למדברא דלוד, ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש לון ניסא ונפק להו חד חרובא וחד מעיינא דמייא, והו אכלי מההוא חרוב ושתן מאינון מיי, והוה אליהו זכור לטוב אתי לון בכל יומא תרי זמני ואוליף לון, ולא ידע אינש בהו". פירוש: "רשב"י הלך וברח למדבר של לוד, והתחבא במערה אחת הוא ורבי אלעזר בנו, נעשה להם נס ויצא להם עץ חרוב אחד ומעייני מים אחד, והיו אוכלים מאותו חרוב ושתו מאותם המים, והיה אליהו הנביא זכור לטוב בא אליהם בכל יום שתי פעמים ולימד אותם, ולא ידע אדם בהם".

וכן מבואר (שם טור ד) שבכה רשב"י על ענין שנתקשה בו: "אדהכי אתא אליהו ז"ל וחמי דבכי, אמר בשליחותא אחרא הוינא זמין השתא, ושרדני קוב"ה לשכא דמעין". פירוש, ביני לביני בא אליהו ז"ל וראה שבכה רשב"י, אמר [אליהו] בשליחות אחרת הייתי זמין עכשיו, ושלחני הקב"ה לשכך את דמעתיך. וכן מצינו בזהוה הקדוש (הקדמה א): שאמר רשב"י לרבי אלעזר בנו, שנתייגע להבין סוד הפסוק (ישעיה מ-כו): "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה", עד שבא אליהו וגילה לו הסוד: "אלא רוא דא לא אתגליא בר יומא חדא דהוינא על כף ימא, ואתא אליהו ואמר לי רבי ידעת מה הוא מי ברא אלה".

וזהו שייסד המקובל האלקי רבי שמעון לביא זי"ע, בשיר הקדוש "בר יוחאי" שנתקבל בכל תפוצות ישראל: "בר יוחאי, מושב טוב ישבת, יום נסת, יום אשר ברחת, במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך והדרך". נמצינו למדים מזה כי השורש של גדולת רשב"י הוא במה שקינא קנאת ה' צבאות לדבר כנגד מלכות רומי, ועל ידי זה הוכרח לברוח ולהתחבא במערה י"ג שנים.

"הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב"

והנה ראוי להתבונן מה ראה רשב"י על ככה, לסכן את נפשו לדבר בגנותה של מלכות רומי,

תודתנו וברכתנו נתונות לאלו שנדבו את הוצאת הגליון לזיכוי אחינו בני ישראל

משפחת מהדב הי"ו - לעילוי נשמת אמם האשה החשובה מרת לאה בת וירג'ני ע"ה

להורדת המאמרים shvilei.com
לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com

פרשת אחרי - קדושים ול"ג בעומר תשפ"א | ד

מעשיהן של אומה זו, תיקנו שווקים, תיקנו גשרים, תיקנו מרחצאות. רבי יוסי שתק.

נענה רשב"י ואמר, כל מה שתיקנו לא תיקנו אלא לצורך עצמן, תיקנו שווקים להושיב בהן זונות, מרחצאות לעדן בהן עצמן, גשרים לטול מהן מכס. הלך יהודה בן גרים וסיפר דבריהם ונשמעו למלכות. אמרו [הרומיים], יהודה שעילה [ששיבח] יתעלה [להיות ראש המדברים], יוסי ששתק יגלה לציפורי, שמעון שגינה יהרג.

מספרים לנו חכמינו ז"ל כי י"ב שנים רצופות התחבאו רשב"י ורבי אלעזר בנו במערה ועסקו בתורת ה' יומם ולילה, עד שבא אליהו הנביא והודיע להם כי קיסר רומי מת, ובכך נתבטלה גזירת המיתה על רשב"י ויצאו מהמערה. אלא שבגודל קדושתם לא יכלו לסבול לראות בני אדם העוסקים בחיי שעה בעיני העולם הזה במקום לעסוק בתורה, עד כדי כך שמבואר בגמרא (שם): "בכל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף", יצתה בת קול: "להחריב עולמי יצאתם, חזרו למערכתכם". חזרו למערה לשנה שלמה ואחר כך יצאו ממנה.

במערת צורים שעמדת שם קנית הודך והדרך

בהמשך הדברים מספרים חכמינו ז"ל בגמרא את ההשגות הגדולות בתורה שהשיג רשב"י במערה, כי חותנו רבי פנחס בן יאיר רחץ את רשב"י כשחזר מן המערה, וכשראה שכל גופו היה מלא סדקים מהשהייה במערה, עד כדי כך שהיה צועק בעת הרחיצה מגודל היסורים, פתח ואמר: "אוי לי שראיתיך בכך". השיב לו רשב"י: "אשריך שראיתני בכך, שאילמלא לא ראיתני בכך לא מצאת בי כך".

ומפרש בגמרא: "דמעיקרא כי הוה מקשי רבי שמעון בן יוחי קושיא, הוה מפרק ליה רבי פנחס בן יאיר תריסר פירוקי", מתחילה לפני שנכנס רשב"י למערה, כאשר הקשה רשב"י קושיא, היה רבי פנחס בן יאיר מתרץ את הקושיא ב"ב תירוצים", לסוף כי הוה מקשי רבי פנחס בן יאיר קושיא, הוה מפרק ליה רבי שמעון בן יוחי עשרין וארבעה פירוקי", אחרי שיצא מהמערה כשהקשה לו רבי פנחס בן יאיר קושיא, היה רשב"י מתרץ את הקושיא בכ"ד תירוצים.

בגמרא לא אמרו בפירוש שזכה שם להשגות הגדולה בתורת הסוד, אבל כן משמע ממה שאמרו בזוהר חדש (פרשת כי תבא דף נט טור ג), כי אליהו הנביא בא אל המערה פעמיים בכל יום ללמד תורה:

רשב"י זכה להשגתו הגדולה בתורת הסוד בזכות מסירות נפשו לדבר בגנות מלכות רומי הרשעה

רשב"י חיבר תיקוני זוהר שבעים פנים על מילת "בראשית" כדי להציל שכחת התורה בגלות אצל שבעים אומות

רשב"י ניצוץ משה ביטל שכחת התורה כדי לתקן מה שגרם משה שכחת התורה על ידי שבירת הלוחות

החבריא של רשב"י שמחו בפרשת קדושים שיש בה ע' מצוות שבזכותן אנו נבדלים מאומות העולם

והסכימה דעת הקב"ה לדעתו, שנאמר (שמות לד-א) אשר שברת, יישר כחך ששברת". וקשה הלא על ידי שבירת הלוחות ירדה שכחת התורה בעולם, ואם כן הרי מתעורר החשש של רבותינו בכרם יבנה שתשתכח תורה מישראל.

לכן כדי ליישב חשש זה פתח הקב"ה את התורה בבחינת נעוץ סופה בתחילתה: "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" - בראשית נותרו קוץ אור תורת רבי ש'מעון ב'ר יוחאי, שהיה הניצוץ של משה רבינו, שדרש במילת "בראשית" שבעים פנים, כדי להציל שכחת התורה מישראל כשהיו בגלות אצל שבעים אומות העולם, ובכך זה גזר אומר: "חס ושלום שתשתכח תורה מישראל", ודבר זה רמזו גם כן בפתיחת התורה: בראשית "ברא אלהים בגימטריא כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע"ו, שביטל רשב"י ניצוץ משה שכחת התורה.

שורש גדולת רשב"י מה שגינה את מלכות רומי

רחש לבי דבר טוב לבאר איך זכה רשב"י לעשות שבעים תיקונים בתורת הנסתר, כדי לבטל שכחת התורה מישראל כשהיו בגלויות אצל שבעים אומות העולם, על פי מה שמספרים חכמינו ז"ל איך נסתבב מן השמים שהגיע רשב"י למעלתו והשגתו הגדולה בתורה, ב"ג שנים שהתחבא בתוך המערה יחד עם רבי אלעזר בנו, מאימת מלכות רומי שגזרה עליו מיתה, משום שפתח את פה קדשו לקנא קנאת ה' צבאות בדברים חוצבי להבות אש לדבר בגנותה של מלכות רומי, וכך שנינו בגמרא (שבת לג):

"כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה, היה שם רבי יהודה ורבי אלעזר ברבי יוסי ורבי שמעון... נענה רבי יהודה ברבי אלעאי ראש המדברים בכל מקום... ואמאי קרו ליה ראש המדברים בכל מקום, דיתני רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון, ויתבי יהודה בן גרים גבייהו. פתח רבי יהודה ואמר, כמה נאים

מצוות להיבדל בהן משבעים אומות העולם, לכן שמחו על השילוב הנפלא של שבעים המצוות בפרשת קדושים עם שבעים התיקונים שדרש רשב"י במילת "בראשית", אשר טובים השנים לשמור על ישראל בכל הגלויות שלא תשתכח תורה מהם.

רשב"י ניצוץ משה ביטל שכחת התורה שירדה בעולם בשבירת הלוחות

מדי דברי בו דבר בעתו מה טוב לראות נפלאות דרכי הקב"ה מסבב כל הסיבות שדוקא רשב"י ביטל שכחת התורה מישראל, על פי מה שגילה רבינו האריז"ל ב"ליקוטי ש"ס" (מסכת שבת לג): "דע כי הרשב"י עליו השלום היה ניצוץ ממש רבינו ע"ה, וכמו שמשוה ברח מפני חרב פרעה והשיג שלימותו שם במדבר, כך הרשב"י ברח מפני הקיסר והשיג שלימותו שם במערה המדברה בלוד".

והנה שנינו בגמרא (עירובין נד): "אלמלי לא נשתברו לוחות הראשונות, לא נשתכחה תורה מישראל". מבואר מזה שעל ידי שבירת הלוחות ירדה שכחת התורה לישראל. מעתה יש לומר כי מאחר שמשוה רבינו גרם שכחת התורה לישראל על ידי שבירת הלוחות הראשונות, הגם שדבר זה היה לטובתם של ישראל כדי שיהיו נידונים על חטא העגל כפנויה ולא כאשת איש, אולם הרי בכך נתעורר החשש של רבותינו שבכרם יבנה שעתידה תורה שתשתכח מישראל, לכן בא רשב"י שהיה ניצוץ משה רבינו, ותיקן ענין זה על ידי שביטל שכחת התורה מישראל באור של תורת הנסתר.

יומתק לפרש בזה סמיכות סיום התורה לתחילתה, כי סיום התורה הוא בפסוק: "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל", ופירש רש"י: "ולכל היד החזקה, שקיבל את התורה בלוחות בידיו... אשר עשה משה לעיני כל ישראל, שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם שנאמר (דברים ט-יז) ואשברם לעיניהם,

**זוהר הקדוש: "דכד מטאן חבריא לפרשתא דא הוו חדאן"
כשבאו החבריא של רשב"י לפרשת קדושים שמחו**

**התנא האלקי רשב"י גזר אומר: "חס ושלוש
שתשתכח תורה מישראל, שנאמר כי לא תשכח מפ"י זרעו"**

**חיד"א ובני יששכר: הקב"ה רמז בפתיחת התורה בראשית
נוטריקון א"ור ת'ורת ר'בי ש'מעון ב'ר י'וחאי**

**רמז נפלא בפתיחת התורה: בראשית"ת בר"א אלהי"ם
בגימטריא במכוון כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע"ו**

העסק בתורה שיש בה שבעים פנים נזכה להיבדל משבעים אומות העולם. יומתק לפרש בזה (תפלת ובא לציון): "בורך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת". שהבדילנו מן התועים שהם שבעים אומות העולם, על ידי שנתן לנו תורת אמת שיש בה שבעים פנים.

בפרשת קדושים שבעים מצוות להיבדל משבעים אומות העולם

בדרך זו במסילה נעלה לבאר השמחה הגדולה של החבריא קדישא תלמידי רשב"י כשהגיעו לפרשת קדושים, על פי מה שפתח הכתוב (ויקרא יט-א): "וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם, קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם". והביא רש"י מתורת כהנים: "דבר אל כל עדת בני ישראל, מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה".

ויש להוסיף תבלין לבאר החשיבות הגדולה של פרשה זו שנאמרה בהקהל, על פי שכתוב בסוף פרשת קדושים (שם כ-כד): "אני ה' אלקיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים". וכתב "בעל הטורים" על זה: "אשר הבדלתי אתכם, ע' מצוות בפרשת קדושים, כנגד ע' אומות שהבדלתי אתכם מהם".

והנה מה שכתב שיש ע' מצוות בפרשת קדושים, כן מבואר במדרש (ויק"ר כד-ה) שחשבון זה הוא בצירוף פרשת עריות בפרשת אחרי: "ומאן דעבד פרשת קדושים ע' כלל עמה פרשת עריות". אלא ש"בעל הטורים" מוסיף שהן כנגד ע' אומות שהבדיל אותנו הקב"ה מהם. הנה כי כן מטעם זה פרשת קדושים בהקהל נאמרה, כי יש בה חשיבות מיוחדת שנשלמו בה ע' מצוות המסוגלות להיבדל בזכותן משבעים אומות העולם.

מעתה יאירו עינינו וישמח לבנו להשתתף בשמחת החבריא של רשב"י כשהגיעו לפרשת קדושים שנאמרה בהקהל, כי יש בה שבעים

פנים כמספר סו"ד במילת "בראשית", ועל כך נאמר: "סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם". וצריך ביאור מהו ענין שבעים פנים לתורה שגילה רשב"י במילת "בראשית".

ונראה לבאר הענין בזה בדחילו ורחימו, כי היות שפתח הקב"ה במילת "בראשית" כדי לרמז שברא את העולם: "בשביל התורה שנקראת ראשית דרכו, ובשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתה", והנה עלה החשש הגדול של רבותינו בכרם ביבנה, שכאשר יתפזרו ישראל בגלויות בין שבעים אומות העולם תשתכח ח"ו תורה מישראל בבחינת (תהלים קו-לה): "ויתערבו בגוים וילמדו ממעשיהם", ולא תוכל להתקיים תכלית הבריאה בשביל התורה ובשביל ישראל.

לכן הקדים רשב"י רפואה למכה, לדרוש שבעים תיקונים סודות התורה במילת "בראשית", כדי שבזכות התיקונים הללו יתבדלו נשמות ישראל מאומות העולם ועל ידי זה לא תשתכח תורה מישראל, ומטעם זה הם נקראים "שבעים תיקונים", שיש בהם תיקונים נפלאים שלא לשקוע ולהיטמע בגלויות אצל שבעים אומות העולם. כיון שבאנו לכך ירווח לנו להבין מה שקבע רשב"י: "חס ושלוש שתשכח תורה מישראל", כי הוא כבר עשה שבעים תיקונים למנוע זאת.

מה נפלא להבין בזה הרמז של החיד"א וה"בני יששכר" הנ"ל כי בראשית"ת נוטריקון א"ור ת'ורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי, זאת ועוד מה שהוספנו לרמז כי בראשית"ת בר"א אלהי"ם בגימטריא כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע"ו, שהרי בזכות שבעים פנים לתורה שדרש רשב"י במילת בראשית"ת, הציל את שכחת התורה מישראל כשהיו בגלות אצל שבעים אומות העולם.

הנה מה טוב ומה נעים לבאר בזה הטעם שנתן לנו הקב"ה את התורה שיש בה שבעים פנים, כמבואר במדרש (במדב"ר יג-טו): "כשם שיין חשבונו שבעים, כך יש שבעים פנים בתורה", כדי שבזכות

ופירש רש"י: "בראשית, אין המקרא הזה אומר אלא דרשני, כמו שדרשו רז"ל בשביל התורה שנקראת ראשית דרכו, ובשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתה". לכן רמז לנו הקב"ה בראשית"ת בר"א אלהי"ם בגימטריא במכוון כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע"ו.

ויש להוסיף נקודה יקרה לבאר הטעם שדבר זה רמזו בפסוק "בראשית", לפי מה שכתב הגה"ק החיד"א זצ"ל בהגהות "נצוצי אורות" על הזוהר הקדוש (פרשת אחרי סא: אות א): "נראה לי לרמז במילת בראשית"ת שהוא נוטריקון א"ור ת'ורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי". וכן כתב ב"אגרא דכלה" (צירופי בראשית אות נה): "בראשית"ת יצורף א"ת רשב"י, ראשי תיבות א"ור ת'ורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי". לכן נרמז דוקא כאן בראשית"ת בר"א אלהי"ם בגימטריא כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע"ו, כי הוא זה שביטל באור תורתו שכחת התורה מישראל.

שבעים תיקונים בפסוק "בראשית" להציל שכחת התורה אצל שבעים האומות

הבה נמשיך במסע הקודש לבאר היכן מצינו שהתנא האלקי רשב"י ביטל שכחת התורה מישראל בזכות תורת הנסתר, על פי מה שידוע כי רשב"י גילה את כל סודות התורה בתוך "ספר הזהר" על פרשיות התורה שכתבו רבי אבא תלמידו, והנה מלבד זה חיבר גם את "תיקוני זוהר" שיש בו שבעים תיקונים על מילת "בראשית", כמבואר בפתיחת תיקוני הזוהר (הקדמה א): "תיקוני הזוהר, דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במילת בראשית מסתרי אורייתא".

וכתב על זה ב"ביאור מהר"א" (פירוש על התיקונים מרבי אברהם בנו של הגר"א), הנה הדברים בלשון קדשו:

"ידוע שרעיא מהימנא [נשמת משה רבינו] הוא שלמד עם רשב"י, ועליהם נאמר (תהלים ח-ו) ותחסרהו מעט מאלקים. משה רבינו ע"ה זכה למ"ט פנים שבתורה שבכתב, ורשב"י זכה לע' אנפין רזי דאורייתא, וזהו מע"ט [מ"ט עם ע'], והם השלימו החסרון של אדם הראשון, שעליו נאמר ותחסרהו מעט מאלקים, ואצל משה נאמר (דברים לג-א) איש אלקים, לכן פירשו בע' אנפין".

וכן מבואר עוד בתיקוני זוהר (הקדמה יז): "פתח רבי שמעון ואמר, בראשית ברא אלקים, (תהלים כה-יד) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם, סו"ד אל"ן אינון שבעין אנפין דאתפרש מילת בראשית בהאי פרשתא". הרי מבואר שזכה רשב"י לגלות שבעים

לקראת ל"ג בעומר הבא עלינו לטובה הקשר הנפלא בין שבעים מצוות בפרשת קדושים לשבעים תיקונים של רשב"י שלא תשתכח תורה מישראל

גוזר והקב"ה מקיים, ובזכות תורתו וקדושתו לא נשתכחה תורה מישראל.

רעיון זה מתאים להפליא למה שנתפרסם בכל תפוצות ישראל מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (סוף הקדמה), וכן כתב ה"תפארת שלמה" (ל"ג בעומר ד"ה ת"ר) בשם ספרים הקדושים, רמז נפלא במה שאמר רשב"י: **"חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו"**, כי בפסוק זה עצמו רמזו שלא תשתכח תורה מישראל בזכות רשב"י, כי סופי תיבות כ"י לא תשכח מפי זרעו הוא יוחאי, לרמז שבזכות זרעו של יוחאי שרמזו בפסוק זה, שהוא רבי שמעון, לא תשכח תורה מישראל. וכן כתב ב"מנחם משיב נפש" על הגמרא (שבת שם):

"תניא רשב"י אומר ח"ו שתשכח תורה מישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו. סופי תיבות של זה הפסוק הוא יוחאי, היינו על ידי זרעו של יוחאי שהוא רשב"י לא תשתכח תורה מישראל, כמבואר בזוה"ק פרשת נשא דף קכ"ד ע"ב, בהאי חיבורא דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא, ולזה סמך רשב"י על עצמו על זה הפסוק, שמרומז ונסתר בו סוד הזה שעל ידו לא תשתכח התורה, כי בזוהר דא יפקון מן גלותא."

נמצא לפי זה כי רשב"י למד שיש בכוחו לבטל שכחת התורה מישראל, ממה שהבטיח הקב"ה **"כי לא תשכח מפי זרעו"**, הרי שרמז בכך שיש בכח זרעו של יוחאי לגרום לכך שלא תשכח התורה מפי זרעו, לכן בכח הבטחה זו הכריז בקול חוצב להבות אש כנגד כל חכמי התורה: **"חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל"**.

יומתק לצרף מה שכתבנו בספר "כדאי הוא רבי שמעון" (מאמר ט אות ב), כי כח נפלא זה של רשב"י לבטל שכחת התורה מישראל, רמז הקב"ה בפסוק הראשון בתורה הקדושה (בראשית א-א): **"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ"**,

גמליאל הנשיא, רבי אלעזר בן עזריה, רבי אליעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניה, רבי עקיבא, רבי ישמעאל, רבי יהודה ברבי אילעאי ועוד, והנה כולם כאחד קבעו בצער גדול: **"עתידה תורה שתשתכח מישראל"**, וסמכו דבריהם על מקרא שכתוב: **"ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו"**.

ונראה לבאר טעמם ונימוקם ממה שהקדימו חכמי הגמרא להודיע לנו, כי מחלוקת זו שבין החכמים לרשב"י אם עתידה תורה שתשתכח מישראל היתה **"כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה"**. והנה מצינו בגמרא (גיטין נו:) כי רבן יוחנן בן זכאי ביקש מאספסינוס קיסר: **"תן לי יבנה וחכמיה"**, כלומר שלא יחריב את יבנה וחכמיה שכל חכמי התורה גרו שם, כי ביקש להציל בכך שלא תשתכח תורה מישראל.

הנה כי כן **"כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה"**, וראו ברוח קדשם שבסופו של דבר יגלו ישראל ויחד עמם יגלו כל חכמי התורה גם מכרם שביבנה, **"אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל"**, כי על ידי התפזרות חכמי התורה בכל הגלויות, ומצד שפלות הדור וחשכת הגלות בעקבתא דמשיחא תשתכח ח"ו תורה מישראל, ומצאו סימוכין לכך בדברי הנביא. אמנם לפי זה צריך ביאור מה שבא רבי שמעון בר יוחאי והפך את הקערה על פיה לטובה, באומרו דברים ברורים: **"חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל, שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו"**.

בראשית"ת בר"א אלהי"ם בנמיטריא כ"י ל"א תשכ"ח מפ"י זרע"ו

ונראה לבאר דברי התנא האלקי רשב"י שאמר: **"חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל"**, כי גם הוא ידע הסכנה הגדולה שיש בגלויות שתשתכח ח"ו התורה, אלא שבזכות השגתו הגדולה בתורת הנסתר גזר אומר שלא תשתכח תורה מישראל, ונתקיים אצלו (איוב כב-כח): **"ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור"**, צדיק

לקראת ל"ג בעומר הבא עלינו לטובה, יומא דהילולא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, דבר בעתו מה טוב בשבת קודש שלפני ל"ג בעומר שקוראים בה את שתי הפרשיות אחרי-קדושים, לפתוח במה שמבואר בזוהר הקדוש (פרשת קדושים פא.) כי החבריא קדישא של רבי שמעון בר יוחאי כאשר הגיעו לפרשת קדושים היו שמחים:

"תאני רבי אבא, פרשתא דא כללא דאורייתא היא, וחותמא דקושטא דגושפנקא היא. בפרשתא דא אתחדשו רזין עילאין דאורייתא, בעשר אמירין וגזירין ועונשין ופקודין עילאין, דכד מטאן חבריא לפרשתא דא הוה חדאן". פירוש: **"תנא רבי אבא, פרשה זו היא כללות כל התורה וחותם האמת. בפרשה זו נתחדשו סודות עליונים, בעשרה מאמרות וגזירות ועונשים ומצוות עליונות, שכאשר הגיעו החברים לפרשה זו היו שמחים"**.

"חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל"

פתח דברינו יאיר להעלות על שלחן מלכים רעיון חדש על שמחתם הגדולה של החבריא קדישא של רשב"י בפרשת קדושים, על פי מה ששינו בגמרא (שבת קלח:):

"תנו רבנן כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו, עתידה תורה שתשתכח מישראל, שנאמר (עמוס ח-יא) הנה ימים באים נאום ה' אלקים והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה', וכתבי (שם יב) ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו... תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר, חס ושלוש שתשתכח תורה מישראל, שנאמר (דברים לא-כא) כי לא תשכח מפי זרעו, אלא מה אני מקיים ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו, שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד".

והנה כאשר נתבונן נראה כי בין חכמי ישראל שישבו באותה ישיבה בכרם שביבנה, היו התנאים הקדושים שהאירו את כל העולם בתורתם, רבן

רוצה להכניס אצלך טעם טוב לשבתות חקיי הארובים?

הטעם המיוחד, עם התוכן המרתק והמודרך, שלא תפסיק לקרוא ולהפנים לקחו מוסר ללבבות ה' עם סט כזה כבר לא תשאל את עצמך "איזה סיפור אופל לפני לילדים ותלמידים"

תמיד, הוא בעניינה של תפילה. אביו הק' רב גמליאל, היה עומד בתפילות בדחילו ורחימו בדבקות עליון עצומה, את סליחו היה נוהג לשלשל מעל כל ראשו ופניו, וכך היה מסתיר עצמו תחת הטלית ומלש פנים בכיסופין עליון בצלולת. אולם בנו הילד לוי הקטן, נכספה נפשו וגם כלתה להתחבר עם אביו הק' בעת תפילות הנשגבה, לפיכך היה נכנס בלאט ומשתחל אל מתחת סליחו של אביו הגדול, וכך היה מתחבר ומתקשר עם בתפילות יחידיו שם בהיחבא תחת מסתרי הטלית... ועל כך היה מספר כל ימי חייו, שבעומדו בילדותו שם תחת הטלית הקדושה, ראה לא אחת את אביו הק' שופך נהרות של דמעות חרישיות בתפילות הגרשנות! בכייתו הנוראות של אביו בתפילותיו נחרתו עמוק בליבו הו' של בנו הנער, ובכל אימת שזכור מאותם תפילות, גם בהגיעו לגבורות יותר משמונים שנה, כשהיה מספר על כך היה בוכה בעצמו! באמרו שגשפכו שם מעבר למסך הטלית נהרות נהרות של דמע, לישועתם של ישראל, ולהרמת שכירתא קדישא מעפרא!

[סיכום המעשים - פסח]

• § • § •

בשנת ה' תשס"ג לפ"ג היתה עת צרה גדולה ליעקב חמנים קשים לישראל, כאשר מלחמות קשות התגברו וקורות עזים נישבו בארץ הקודש, והיתה ירושלים בפרט, וכל שאר ערי ישראל, נתונים למכים תחת הפגזות כבדות, של הלגיון הירדני ואויבים הישמעאלים שבארץ ושבשאר ארצות ערב. סכנת נפשות מוחשית וירפה על ראשי עם הקודש, ובעיקר על יושבי עיר הקודש. בעת צר ומצוק לישראל התקינו אז צדיקי הדור, נשיאי העדה החרדית, 'שלושת ימי תפילה' רצופים בהיכל בית הכנסת "ישועות יעקב" שבמרכז שכונת מאה שערים המערבית, שם התקיימו משמרות רצופות של אמירת כל ספר התנ"ך בזו אחר זו. - כידוע ומקובל בבית ישראל הסגולה הגדולה שבאמירת כל ספר התנ"ך מרישא ועד גמריא בלא הפסק לביטול גזירות רעות. וכבר סמכה דוד המלך ע"ה עצמו בתפילותיו ובקשותיו על כך, בקאפסיל ס"ט (ז'): "אל ייבוש בי קוץ ה' אליקים צבאות, אל יכלמו בי מבקשין אלקי ישראל!" באותם ימים טרופים נכנס מוה"ר אליקים שלינגער שליט"א אצל מרן הגר"י זצוק"ל, הברסקער רב, ובתוך דבריו סיפר שהוא מגיע עתה

הגיעה אף היא לפני בית דין של מעלה ובקשה בעד נפש בנו, שיעלוהו כבר עתה תיכף ומיד לגן עדן! כי מאחר שהיה עת רצון ושעת הכושר גדול שהתקבלה תפילת האלמנה עבורו להכניסו למנוחתו הנצחית בגן עדן העליון, חוששת ויראה היא על נפשו שמא יחסא ויקלקל את שכו נחלתו הגדול! לפיכך התעקף לו האיש בליל שבת קודש, כשאותם תפילות נוראות של האלמנה הכשרה מכאן, ושל אימו הצדקנית משם, באים לקחת את נשמתו וללוותה אחר כבוד אל מקום מנוחתו המוכן ועומד עבורו בגן עדן העליון. - אך השתוללה מנגד בכל כוחי בתפילות והפצרות, להשאירו עימו בארץ החיים! כאשר המלצתי בעדו למעלה בטענת איתן, שהרי הוא עומד כל העת ועוסק כאן במצוות הגדולה של "הכנסת אורחים!" והלא להדיא אמרו במשנתנו בפרקי אבות (ד, ז'): "פה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא!"

ואכן התקבלו טענותיו והאיש חזר לתחייתו, כדי שיוכל להמשיך במצוותו הגדולה.

למחרת בשחרית של שבת חזר הדבר ונשנה, כאשר אותה אלמנה שליבה היה מלא וגדוש שמחה ורגנה על השפע הגדול שהשפיע לה בחסדו וטובו, המשיכה בתפילותיה הנעלות לפני מלך עליון להעניק למטיבה את שכרו הגדול משלם בגן עדן! והופיעה אימו ע"ה בעצמה מן השמים, כדי לקחת את נשמתו בנו, לאוספה אל עמה ולהעלותה בכבוד מלכים למקום מנוחתה. - אך גם כאן עמדתי כחומה בצורה באותה טענה חזקה, שאנו רואים בעינינו איך החסיד טורח בכל לבו ונפשו בעסק מצוותו הגדולה, ועל אף חולשתו אינו נותן מנוחה לנפשו, וי' ומכיר בעסק המצוה הגדולה בכל לב! אולם, כשהגיעה אימו בסעודה שלישית כשהיא מפצירה מאוד בתפילה להעלות את בנה תיכף לגן עדן, לא יכולתי עוד לעמוד כנגדה, כאשר כבר סיים האיש את מצוותו עם סיום השבת. ולכן עלתה נשמתו לעילא לגני מורמים הישר אל מקום מנוחתו.

כענין שאמר רשב"י ז"ע בתיקוני זוהר של ס"ג דשבת (ח"ב פה): "ומא דשבתא דכ טאט עידן דצלחא דמנחה, רעוא דרעון אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה, וכל דינן מתכפין, ומשתבח רעוא וחידי בכלא. ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא, בגין למנדע ולא בדינא אסתלק, והוא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפק נשמתיה ואחטמר ביה" ענלה"ט.

הלימוד המורס מטיב אז המעשה נוקב וירד בכפליים! - ראשית למדנו כוחה של תפילה זכה ונקיה הבוקעת ועולה בתמימות בשלמות זון טהרה משמקי כל טבר, שלפעמים יכולה להתעלות עוד יותר מתפילות של צדיק הדור! - כדחיון בתפילותיה של אותה אלמנה עניה גלמודה, שעלתה היישר עד כסא הכבוד, ופעלה תיכף את פועלה לטובה!

ועוד למדנו אגב אורחין, דין צורת התפילה, שצריך לפרש שיחתו באר היטב בעת תפילותו ובקשתו, ולפרט את מבוקשו, כי מחמת שלא פירשה אותה אלמנה בתפילתה עליו שיוכה לגן עדן לאחר מאה ועשרים! רק בירכה אותו ובקשה עבורו בסתם להעלותו לגן עדן, התקבלה תיכף תפילתה להעלותו מיד למקום מנוחתו נשמתו בגן עדן! כדאיתא בזוהר הקדוש (ח"א קסט): "מאן דצלי צלותיה בעי לפרשא מלי דקא יאות וכו', בגין לאשתמודעא מלה לעילא, ולפרשא לה דקא יאות ולא יסתיה מלה" ע"כ.

[שחינוך קרבן 160517]

• § • § •

אבי מו"ר הגה"צ רבי לוי הכהן זצוק"ל בעל "מעדני השלחן", התייחס בגיל שמונה, ולא זכר הרבה מבית אביו הגה"צ המקובל האלקי רבי גמליאל רבינובין זצוק"ל ראש ישיבת קישענוב - צפת ת"י. - בין הדברים המועטים שזכרנו בחיבורו, והיה מספר על כך

ניתן להנציח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליאריצייט

מהשטיבלאך במאה שערים.

ומה עשית שם? - שאל הרב.

למדתי באחד השטיבלאך את הגמרא, בסוגיא שאוחזים עתה בלימוד הישיבה - ענה ר' אליקים.

לא טוב עשית! אמר הרב, היה עליך להצטרף למשמרות התהלים שבהיכל הגדול! בעת כזו שכלל ישראל זקוקים כל כך לרחמי שמים מרובים, אין לפרוש מן הציבור, ויש להשתתף בעצרת תפילת הרבים. כענין שמעיד בנו אבא אליהו זכור לטוב, בתנא דבי אליהו (זוטא פט"ו): "בזמן שהרבים הם שרויים בצער והיחיד פורש מהם, שני מלאכי השרת ההולכים עמו מבית הכנסת ומבית המדרש עד ביתו, אומרים עליו: אותו האיש הפורש מן הציבור אל יזכה לראות בנחמת ציבור" ע"כ.

והוסיף הרב ואמר לו: "יש בידיו יהלום (!) עקר יך עד מאד - הלא הוא 'ספר התהילים' יש לנצלו היטב..."

[מזמן שיהא אדחת מדה של תפילה, י"ז שבת תשע"ז]

• § • § •

סיפר לי אחד האברכים היקרים דקריחלנו הק' [קהילת 'שבתי'], שלרגל עסקיו נצרך יום אחד לצאת לנסיעה בינעירונית בשעה מוקדמת מאוד, בשביל ביצוע עסקה אחת גדולה שטרם עברה להכניה מזה תקופה ארוכה, ועתה התבשלה לכדי גמר החיתום בשעה טובה ומוצלחת!

הוא נאלץ אפוא להשכים קום עם שחר כדי להתפלל במגן שבבית מדרשו בשעה שש בבוקר! - אך בהיות שאינו מורגל להיות מוכן בשעה מוקדמת שכוז לתפילה, איחר בכמה דקות. כשנכנס לבית הכנסת ראה לחוותו שהתפילה חתלה לפני דקות מועטות בלבד, אבל הוא הבין לפי קצב התפילה המהיר, שכדי להצטרף למגן זה יהיה עליו למהר ולחטוף את תחילת התפילה, עד שישגי וידיבק את החזן...

בהיותו אמוץ תמיד על זהירות בתפילה בציבור בכל לב, כמנהג קהילתו הק' שלא לוותר בשום אופן על שום תפילה בציבור, מתחילה ממש ועד סוף ממש, ויהי מה! - החליט שלא להצטרף למגן זה, ולא לחטוף או ללגלג ח"ו בתפילתו, רק להמתין למגן הבא שהתקיים בשעה שבע! - על אף שהדבר כרוך באיחור של שעה שלמה!

הוא התיישב אפוא במתניתו וביישבו הדעת, להכין עצמו לתפילה בלימוד גפ"ת כראוי, וכדרכו התעסק בטלית ובתפילין עוד לפני זמן התפילה, והתפלל כדרכו את כל סדר התפילה מאודן עולם ועד אדון עולם במתניתו וביישבו הדעת, בלא שום דילוגים וקיצוצים... ובכלא חטיפות! רק לאחר תום כל סדר התפילה, כשהשעון כבר הורה על השעה שמונה! יצא לדרכו הארוכה, ומה נדרש לגלות בהגיעו באיחור רב שאף הצד השני התאחר... ושמוח לגלות שלא המתין עליו... חתימת העסקה יצאה אל הפועל לשמחת לב כל הצדדים, והצלחתו באותו יום היתה בלתי טבעית, הווחים שגרף באותו יום בלבד השתרגו ועלו מן המשווער!

והעיד האיש בפני, שבתפילת שחרית של אותו יום חש התעלות ומתיקות מיוחדת, ומעולם לא היתה לו תפילה מרוממת כזו. לאחר שהסכים בלבבו למסור נפשו וממונו בעדה! כי היה חוכך מאוד בדעתו שמא ח"ו תתבטל העסקה מחמת האיחור הגדול. ובהתעקשותו שלא לחטוף את התפילה במגן הראשון, היה יכול גם להתכונן כראוי לפני תפילה, וגם להתפלל במתניתו ובכוחו ממעמקי לב! ומלך שומע תפילת כל פה, האזין ממורמים לתפילתו הזכה והנקיה, והתקבלה ברוממים לפני אדון כל חכה לברכה והצלחה מופלגת, בזכות הקפדתו במסירות ונאמנות על תפילה בציבור בשלמות למחרת מן המהדרין!

[סיפור תפילת חזק בציבור]

סוזא סיי: מנצח עד שבעה ימים תרין פרדון!

על הברכה יעמדו

לקבלת העלון בפיי (דוא"ל) נא לשלוח למייל הפצו"ב

התורמים להפצת העלון

האחים היקרים העומדים תמיד ליסין רבינו הרב יחזה בן שרה שיינדל והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים • יוסף בן טילה רחא לרפ"ש • שרה שיינדל בת טילה רחא להצלחה בכל העניינים

shivti11@gmail.com

05276-10455 078-3331109 טל: רח' ישעיהו 7 ירושלים

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך מוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לייכו הרבים. הפענוניים יקבלו את העלון בפיי (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173

ד

תרעין פתיחין! – להתפלל ולזעוק למה נגרע?

זה לשון הוזהר הק' שם: "מאן דבעי למחמי למטרונתא, יכיל למחמי. כרווא כרזי: כל מאן דלא יכיל למחמי מטרונתא, יתי יחמי עד לא יעלון תרעין. אימתי כרווא כרזי? - בארבעה עשר לירחא תניינא, דהא מתמן עד שבעה יומין תרעין פתיחין עכלהק".

וכתב הר"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זצוק"ל בספר הק' פרי צדיק (פסח שני סי"א ח"ק): "הנה האנשים שהיו טמאים לנפש אדם היו אנשים צדיקים כו', והיו פטורין מן הדין מפסח ראשון מטעם עוסק במצוה. ומה לחצם לקרב לפני משה רבינו ע"ה בצווחה רבה 'למה נגרע וגו'', ומה היה הגרעון מצד. - אך צעקתם היה כי המה היו משתוקקים מאד לקיים מצות הקרבת הפסח בזמנו בתוך כלל ישראל, ועל זה הצד להם מאד שלא זכו לגשת לקודש בתוך כלל ישראל במועדו. - ועל זה השיב להם משה רבינו ע"ה 'עמדו ואשמעו, וכמו שאמר (ברכות כו:) אין עמידה אלא לשון תפילה, היינו התפללו לה' יתברך מעומק לבבכם על

זה, ועל ידי הצעקה והתשוקה שלכם תמשיכו דבר ה' אלי. כמו שהמשיכו ישראל את התורה כולה בגדול תשוקתם [כשאמרו נעשה ונשמע]. ועל ידי זה אשמע מה יצוה לי, לכם, וכן היה כי פעלו בתפילתם התחדשות הדין מהקרבת 'פסח שני'. - המרמז כי יש תקוה לכל נפש מירושלם, אפילו לטמא ושהיה בדרך רחוקה במדין, שהתרחק עצמו מלגשת אל הקודש, ואפילו הכי עשה פסח שני עכל"ק ע"ש.

הבה נא נצל את הימים הנעלים והמקדשים הבאים לקראתנו לשלום, לזעוק ממעמקי לב פנימה: "למה נגרע?" - ובוודאי מלך שומע תפילה ומאזין צעקה ישמע לקול תפילת נשברי לב, בימי "תרעין פתיחין"!

• § • § •

הר"ק רבי מרדכי מטשערטוביל זצוק"ל נסע פעם לשבות את שבתו במקלות חסידיו שבאחת הערים.

אחד החסידים שבעיר, איש תם וישר דרך, שהיה גיד נכבד, זכה שהצדיק יתארח ויתאכסן בביתו רחב ידיים. הוא היה מלא שמחה מאוד על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו, לארח בביתו את הצדיק הקדוש ופמלייתו הנכבדה. בכל אותם ימים התהלך בשמחה ובטוב לבב, ועומד נאמנה כל העת לשלש את המלך בכל דבר הנצרך, ועשה כל שביכולתו כדי להנעים לצדיק את שהייתו בביתו בסבר פנים יפות. - כדרכם של ישראל קדושים חמדי, באהבת צדיקים בכל לב ונפש.

לקראת השבת הגדולה יצא בעל הבית אל השוק שבמרכז העיר, כדי לרכוש את המצרים המשובחים והטובים ביותר, עבור הרבי הקדוש עם הפמליה הכבודה שהתארחו בביתו הענק.

הנה בעמוד מתחלק בין סמטאות השוק, שכלבו מתרונן בשמחה והודיה לקל חי על המצוה הגדולה שנפלה בחלקו. הבחין באחת מן הפניות הצדדיות שיושבת לה שם על הארץ אשה אחת, בת ישראל כשרה וצנועה, כשהיא מצטנפת לה בפניה ובוכה חרישית ומתייפחת מכאב לב.

לבו הדרום התמלא תיכף חמלה ורחמנות, הוא ניגש אליה בעדינות ושאלה לפשר בכינותיה. מתחילה התביישה מאוד לספר את צרתה, אך משהפציר בה גילתה שהיא אלמנה עם יתומים רבים, ואין לה אף לא פרוטה אחת לצרכי שבת, עולילה שאלו להם ופורש אין, וכיצד תיראה השבת בביתה כשהשולחן ריק מכל?

אזוי? [ככה?] - נועק החסיד, הרבי הק' יתוהי כאן שבת קודש בהרחבה גדולה, ואלמנה זו תשב בחורש בוכיה עם יתומיה? חס ושלום! היה לא תהיה! - הוא הורה תיכף לאותה אלמנה צדיקה לגשת מיידית אל תנות הבשר והעופות, לשם הגיע אף הוא כדי לרכוש כמות גדולה ותכבדה לכבודו של צדיק, ואמר לאלמנה למלאות סלים גדושים מן הבערים המשובחים ביותר! שופרא דשופרא! כשהוא משלם על כל קנייתה במיטב כספו.

משם פנה אל תנות הדגים, גם שם חזר על הוראתו לאותה אלמנה לאסוף לעצמה דגים משובחים שמנים וטריים כדי ה' הטובה! וכששילם על קנייתו שלו לכבוד שבת מלכתא הוסיף גם את התשלום עבור צרכי האלמנה.

כך סובב בכל התנויות המוכרים את צרכי השבת, הן במאפייט החלות והמגדנות, והן בפירות והירקות, והן בגזרות והיון, ובכל שאר מעדני השבת, כשבכל מקום הוא מורה לאלמנה לאסוף הרבה ככל יכולתה, ולא להסתפק במועט... לכבוד שבת קודש!

האלמנה לא ידעה את נפשה מרוב שמחה על הישועה הגדולה ששלח לה השם יתברך, ופיה לא פסק מלהודות ולברך לאותו גיד וחסיד על חסדו הגדול שעשה עימה, כשהיא חזרה ומברכת שיזכה לחולל גן עדן עליה!

השבת פרשה את כנפיה על פני היקום כולו, הרבי עם בניו הקדושים וכל הפמליה הגיעו בתפארתם אל בית הכנסת הגדול, שכבר היה מלא מפה לפה בחסידים ואנשי מעשה. תפילת קבלת שבת נערכה ברוב עם ובהתעוררות רבת, כשהצדיק מאיר ומזרח בתוכו לבם ונפשם של ישראל קדושים מקודשת שבתא עילאה, וקרבת אלקים טוב! החסיד המארח דן לא פסק כל העת

מלכרך סביבות הצדיק ואנשי שלומו, לדאוג ולטרוח בכל פרט ופרט הנצרך עבורם, שיהיה לפניהם הכל מוכן משלם, לכל יחסר המגזר! והנה במהלך ה'שיש' של ליל שבת קודש, התעלה לפתע החסיד בעל האכסניה, בקושי רב הצליחו לעוררו מעלפנו והשיכווהו על המיטה. כשבני ביתו חרדים לשלומם ולבריאותו, והזהירוהו שכנראה התאמץ בטרחותיו והכנעו יתור מדי, ועליהם לנוח ולהתחזק.

אך החסיד לא שעה לאזהרות הרבות, בשבת בבוקר השכים קום, ושוב החל להתרוצץ בלב מלא שמחה ורגנות, כדי לצעזעז המלאכה ולהסדיר את הכל על הצד היותר טוב. - והנה באמצע סעודתא דעתיקא קדישא בצפרא ושבטתא שוב נפל האיש והתעלה, ושוב נצרכו להעירו מעלפנו הקשה ולהשכיבו במיטתו, והרבו להפציר בו שיאריך את עבודת הקודש לבניו ולמשרתיו.

החסיד המאוכזב השתדל לנוח מעט בשבת בצהריים, כדי לחזור לכוחותיו ולבריאותו התקינה. אך בהגיע תע סעודה שלישית לא החזיק ברוחו, ושוב קם לשמח בגמנותא את רבו הקדוש בכל לב ונפש.

והנה שוד ושבר, באמצע ס"ג נפל החסיד שוב בשלישית בעלפון קשה ביותר, ותפסם כבר לא הצליחו לעוררו בשום אופן! הרופא שזעק למקום פכר ידיו בצער, באומרו שלא נותר לו כי אם לקבוע את מותו של האיש, אשר נשמתו עלתה בסערה השמימה אל מקום מנוחתה, בעת רעוא דרעוין! החצר כולה רעשה ונעשה על הסרגיה הנוראה, שבפטיירתו הפתאומית של החסיד השלם, דזקא באותה שבת שהרבי הק' חוסה בצל קורתו.

כשראה הרבי הק' רבי מרדכי מטשערטוביל בגדול ההתדהמה של החסידים, ציווה על משפחו לצאת ולחפש אחר אותה אלמנה שהגיד המנוח קנה עבורה את כל צרכי השבת, ולבקשה לבוא לפניו.

עד מהרה נמצאה אותה אלמנה והובאה לפני הצדיק, לאחר שביצרה לשלום שאלה במפגיע, אמרי נא אל נכון: מה היו תפילותיך במשך השבת החולפת?

אמרה האלמנה, שלא נראה לה שהיו תפילות מיוחדות בשבת זו... אלא שבהיות שאותו גיד וחסיד עליו השלום טייע בעדה כל כך בהכנת השבת בלב שלם, ועשה זאת ברצון טוב ובשמחה גדולה, לפיכך התפללתי עבורו כל השבת שיזכה לגן עדן גדול!

פתח הרבי הק' והסביר, דעו לכם נאמנה, שתפילותיהם הזכות מקירות ליבה של זו האלמנה, שבעו עמקין לב נשבר, בקעו כל רקיעים של מעלה, ועלו ובאו עד כסא הכבוד, והתקבלו ברחמים וברצון! - כאשר הכותב מעיד להדיא בתפילת אלמנה יתום (שמות כב, כ'): "וְיָ אֱלֹהֵינוּ יִצְעַק אֲלֵי, שְׁמַע אֲשָׁמְעָהוּ! ובפרט אחר שעשה זה החסיד את מצוותו בנאמנות ובכל שלם בשמחה וברעותא דליבא.

ומאחר שהתקבלה תפילת האלמנה, וכחץ מקשת פעלה את פעולתה לסובה, להתנשא לכתר עליון! - ממילא נצרך תיכף להתקיים בקשתה, ולפי שלא פוטרה בתפילתה למתי מבקשת שיזכה אותו חסיד לגן עדן, התקבלה התפילה כמו שהיא, להכניסו תיכף לגן עדן. - והנה אימו של אותו גיד וחסיד, שכבר היתה בעולם העליון, הפסך בעמוד ד' |

טיב ההשגחה

סיפורי השגחה פרטית שנשלחו לערכת ע"י הקוראים

'מגיד מראש אחרית'

לקראת ערב פסח נכנסתי לחנות גדולה המוכרת ציוד מטבחים למסעדות ומוסדות, עבור חנות הפיצה שלי. פגשתי שם חבר שגם בבעלותו פיזרייה ואף הוא הגיע להשלים ציוד. שכן בערב פסח כידיוע זהו הזמן הלחץ ביותר עבור חנויות הפיצה והאוכל. ראינו שם תיק חימום מיוחד חדש יחסית בשוק המאפשר להכניס בתוכו כמות של מגשים ואופן נשיאתו על הגב כמו תיק גב מה שמאפשר גם למישהו עם אופניים חשמליות לבצע משלוחים. מכיוון שהוא לקח מספר תיקים וקיבל עליהם מחיר זול מאוד רכשתי גם אני עבורי תיק אחד.

בערב פסח היה לחץ גדול מאוד גם על מערך המשלוחים. התכוננתי אני לתגבר בעת הצורך, עם הרכב הפרטי שלי, למרות ההכרח שלי להיות בתוך העסק. כאן התבררה גודל ההשגחה. עובד שעבד אצלי לפני שנים רבות הגיע לתגבר כוחות ועם מה הוא הגיע? עם קטנוע ללא ארגז. הוא חבש את התיק החדש על גבו והוציא רצף של משלוחים בעוד הקטנוע של העסק גם לא מפסיק לצאת למשלוחים... אילולי זה שפגשתי את החבר בחנות ורוכש את התיק לא היינו יכולים להסתדר עם העומס.

בתודה לה' שמחשב מראש עבורי כל מה שאני צריך טרם אקרא והוא ענה.

בעל המעשה: כ.ה.

• • • • •

'אילן אילן במה אברכך'

אני קצת מתבייש אבל זה היה כבר בערב ראש חודש אייר וטרם בירכתי ברכת האילנות. התקשרתי למורה הלכה לשאול איך והיכן לעשות זאת מכיוון שהייתי בדרכים ולא באזור מוכר כמידי שנה, שאז אני הולך לגינה של חבר וכדומה לזה. הרב הסביר לי מה עלי לחפש וכיצד נראה העץ עם הפריחה שעליו מברכים.

בעודי בנוסיעה הסתכלתי לכל עבר ובאמצע כביש שש ראיתי עצים בדיוק כפי שתיאר הרב. עצרתי בצד בזהירות וברכתי בשמחה. לכל אורך הדרך עד השקיעה כבר לא נראו עצים הראויים לברכת האילנות. הודיתי לה' וקבלתי על עצמי לשנה הבאה לברך ביום הראשון בעז"ה.

בעל המעשה: נ.ב.

הפענוין לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית מוזנח לשלוח אל ר' שפתא ספואלס בפקס: 15326517922 או ל: o.y.wines@gmail.com

הלכות ומנהגיו ל"ג בעומר

עד שמת לו בן אחד וקבל עליו תנומתו, וכתבתי כל זה להורות כי יש שורש במנהג הזה הנזכר, ובפרט כי רשבי ע"ה הוא מחמשה תלמידיו הגדולים של ר' עקיבא ולכן זמן שמחתו ביום ל"ג בעומר עכ"ל.

מחנכים את הבנים במצות לא תעשה של לא תקיפו פאת ראשכם.

א. כשמגלה האב את בנו יניח לו פיאות ואמר לו כך צוה ה' שאנו בני א-ל חי (שפ"א: אל ל כלל א פרט ב).

ב. מנהג ארץ ישראל שעושין שמחה בתגלחת הראשונה של קטן שמחנכין אותה במצוה להיות לו פיאות הראש (שפ"א: אל ל כלל א פרט ב).

ג. התחיל להסתפר בל"ג בעומר ולא הספיק לסיים עד ששקעה חמה, מותר לסיים את התספורת (אורחות רבנן בשם ההוראה).

ד. כתב בבבאור הלכה (סי' רצ"א ד"ה אפילו) ח"ל: אגב דאיידין בענין תספורת ראיתי להוכיח ענין אחד מה שאיזה מהמון נכשלין בו בעונותינו הרבים, והוא בענין איסור דחקפת פאת הראש וכמו שבאבאר, כי ידוע דעל איסור הקפת פאת הראש יש ג"כ לא בתורה והוא הלא דלא תקיפו פאת ראשכם, וי"א דפאת הראש חמור עוד מפאת זקן דעובר על הלא אפילו אם מעבירם במספרים כעין תער דהיינו סמון לבשרו, ושיעור הפאה הוא מכנגד שער שעל פדחתו ועד למטה מן האוזן מקום שהלחי התחתון יוצא ומתפרד שם, וכל רוחב השערות שבמקום זה לא תגע בו יד להעבירם מצד שהוא הכל בכלל פאת הראש, ומשם למטה מתחלת פאת הזקן, וכמבואר כ"ז בש"ע י"ד סימן קפ"א עיי"ש, גם אחד המקיף ואחד הניקף הוא בכלל לאו זה וכמבואר שם. ובעונותינו הרבים מצוי שמעבידין את הפאות עד סמון לבשרו ממש ואין שמעבידין כלל ויש בזה חשש דאורייתא והיה להם לשייר עכ"פ קצת מן הקצת, וביותר מזה יש מהבחושים שבעת שהספר מספר ראשו הוא מגלה לו השער שאצל אזנו, והוא מחמת שמוטעין שחושבין שפאת הראש נוקדת רק מה שאנו קורין פאה, ולא כן הוא כאשר כתבנו והוא לאו גמור דאורייתא לד"ה, וגם זה הלאו הוא אפילו על הניקף וכנ"ל.

ה. יש נוהגים לירות בקשת ביום ל"ג בעומר (ליקוטי מו"ק"ה בשם הרבה צדיקים).

ו. ולסיים נעתיק דברי הבני שישכר (מאמר חדש איך נאמר ג) שכתב ח"ל: מנהג ישראל תורה להדליק נרות ומאורות לכבוד האור כי טוב, שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקף ל"ג בעומר, ט"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאורי התורה בציצת קדישא אשר תגלה ביום הזה, ולכבוד ספרו הוזהר הקדוש המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו, והוא מאיר ז"ל בגלותנו עד כי יבוא משיח צדקינו, ותבין לפי זה אשר נתאמת לנו מאנשי אמת אשר השמחה ביום זה על ציון הרשב"י הוא שלא כדרך הטבע, דכתיב אור צדיקים ישמח עכ"ל.

א. יום ל"ג בעומר הוא יום הילולא דרשב"י, ובו ביום גילה את כל האידרא זוטא, ולכן הוא יום שמחה, ולכבודו נוהגים קצת שמחה, וי"א שהשמחה הוא שבאותו יום העמיד ר' עקיבא החמש תלמידים שלא מתו, ורבי שמעון בר יוחאי היה בניהם (פ"ח: ס"ב), וי"א הטעם מפני שאז פסקו התלמידים מלמות (ש"ע הרב ס"ח).

ב. ירבה בשמחה ביום זה לכבוד רשב"י, כי הוא יומא דהילולא דיליה, ונודע שרצונו הוא שישמחו ביום זה, כידוע ממעשה מור"א הלוי ז"ל ומעשים אחרים (פ"ח: ס"ב).

ג. אין אומרים בו תחנון ולא במנחה שלפניו (רמ"א ס"ב וס"ב שם). ואם הוא ביום ראשון אין אומרים צדקתך בשבת שלפניו (פ"ח: ס"ב). אבל אומרים בו למנוח יעקב (פ"ח: א"א ס"ק).

ד. יש נוהגין שמסתפרין ביום ל"ג בעומר, ואין להסתפר עד ל"ג בעצמו ולא במערב, ויש מאחרונים שמקליין להסתפר מבערב (סי' תצ"ב ס"ב ס"ב ס"א).

ה. וי"א דמקומות שנוהגין שלא לומר תחנון במנחה של ערב ל"ג הוא לפי שמוטעין שבתחילת ליל ל"ג פסקו האבילות, ולכן אין אומרים תחנון במנחה שלפניו כמו שאין אומרים במנחה שלפני שאר הימים שאין אומרים בהם תחנון שילם כיומם, ולפי מנהגם מותרים ג"כ להסתפר ולישא בליל ל"ג (ש"ע דברי סופרים).

ו. האבל מתפלל לפני התיבה בל"ג בעומר (פ"ח: ס"ב וס"ב ס"ב ס"א).

ז. אין מתענים בו, וס"מ אם התענה בו תענית חלום אין צריך למיתב תענית לתעניתו (פ"ח: ס"ב וס"ב ס"ב ס"א).

ח. חתן ביום חופתו ממונע בו, ויש מקילים (פ"ח: ס"ב וס"ב ס"ב ס"א).

ט. מצוה לילך ביום זה על קבר רשב"י ובנו ר' אלעזר (סידור האירל"ה ר"ב שבת).

י. כתב בספר שער הכוונות (פסח חדש י"ג) ח"ל: ענין מנהג שנוהג ישראל ללכת ביום ל"ג בעומר על קברי רשב"י ור' אלעזר בנו אשר קבורים בעיר מירון כנוצר, ואוכלים ושותים ושומחים שם, אני ראיתי למורי ז"ל שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג בעומר והוא וכל אנשי ביתו, וישב ששלה ימים ראשונים של השבוע ההוא, וזה היה פעם הראשונה שבא ממצרים, אבל אין אני יודע אם אז היה בקי וידע בתכונה הזו הנפלאה שהשיג אור"ח.

והר"י יונתן שאג"ש העיד לי שבשנה הראשונה קודם שהלכתי אני אצלו ללמוד עם מורי ז"ל, שהולין את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו, ושם גילוהו את ראשו כמנהג הידוע ועשה שם יום משתה ושמוחה. וגם העיד הר"ר אברהם הלוי כי בשנה הנזכר הלך גם הוא שם, והיה נוהג לומר בכל יום בברכת תשכון, נחם ה' אליהו את אבלי ציון כו', וגם בהיותו שם אמר נחם כו', ואחר שנגמר העמידה א"ל מורי ז"ל כי ראה בהקנין את רשב"י ע"ה עומד על קברו, ואמר לו אמור אל האיש הזה אברהם הלוי כי למה אומר נחם ביום שמחתנו, והנה לכן הוא יהיה בתנחה בקרבו, ולא יצא חדש ימים

מקדשי תיראו

בית הכנסת דומה לבית המקדש

נאמר בפרשתנו - פרשת קדושים (ויקרא יט, ט), וכמו כן בפרשת בהר (שם כו, ב): "את שְׁפָתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירְאוּ אֲנִי ה'". ובפשוט נסוב המקרא על ענין מורא מקדש בבית המקדש, כמו שאמרו בגמרא (יבמות ו:), דכשם שקדושת שבת לעולם עומדת כך גם קדושת בית המקדש קיימת לעולם, ואפילו בזמן שחרב אסור להתנהג שם בקלות ראש ואף אסור להשתמש במקום זה לשום תשמיש של חולין.

אולם בספר יראים (יראים סימן תט - ערך מורא מקדש) לומד מכאן גם על הענין של מורא מקדש מעט, דהיינו בתי כנסיות ובתי מדרשות, שגם בהם צריך לנהוג בכבוד ובמורא, ואם כי הלכה מפורשת הוא זה, כפי המובא בגמרא ובספרי ופוסקים, אולם הוא למד זאת גם מן המקרא דנן, וכמו שבבית המקדש אסור לנהוג בקלות ראש, אותו הדבר נכון גם לגבי בתי כנסיות ובתי מדרשות.

וכה כתב שם על הפסוק "ויראת מאלקיך": "ציווה בהיכנס אדם למקדש או בבית הכנסת או לבית המדרש, שינהג בהם מורא וכיבוד, דכתיב בפרשת בהר סיני: 'את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו' - לא ממקדשי אתה ירא אלא ממי שהזהיר על המקדש, פירוש, מן הקדוש ברוך הוא."

"ומצינו בית הכנסת ובית המדרש שנקראו 'מקדש', דתניא בתורת כהנים (ספרא בחוקותי פרשה ב פרק ו) 'חשימותי את מקדשיכם', מקדש - מקדשי, מקדשיכם - לרבות בתי כנסיות ובתי מדרשות. ואמרין במגילה פרק אחרון, 'ואהי לכם למקדש מעט בארצות אשר הדחתים שם' ואמר שמואל בר רב יצחק, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות [שנבבב]. למדנו, כשאמרה תורה 'את מקדשי תיראו' שבתי כנסיות ובתי מדרשות בכלל, עד כאן לשונו של ספר יראים.

ויציין, שהשל"ה הק' למד את זה מיעקב אבינו, שלאחר שישן בהר המוריה וראה בחלומו את הסולם שראשו מגיע השמימה ומלאכי אלוקים עולים ויורדים בו, נחרד מאד ויאמר (בראשית כ"ז: יז) 'מה גורא במקום הזה'. וכתב על כך בשל"ה הק' (פרשת וצא - דרך חיים תוכחות מוסר - ס"ט): "ראוי לאדם שיעמוד במקומות הנבכדים באימה וביראה ובתוספות קדושה, ויהיה מורא שמים עליו בדבור ובמחשבה ובמעשה. על כן המספר שיחת חולין בבית המדרש או בבית הכנסת, אף שלא בשעת לימוד ושלא בשעת תפלה, מסלק מורא שמים מעליו, והוא איסור מוסף על איסור של שיחת חולין."

אין לדבר בכית הכנסת דיבורים בטלים

בענין זה ידועים דיבורי הקודש החוצבים להבות אש שכתב הרה"ק המגיד מקאזניץ ז"ע בפירושו על מסכת אבות, וזה לשונו: "ובוודאי שכל בית הכנסת ובית המדרש מכוון כנגד בית הכנסת ובית המדרש של מעלה, והתפילות עולין למעלה לבית הכנסת ולבית המדרש של מעלה. לכן צריך להזהר שלא לדבר בבית הכנסת שום דיבור קל חוץ מן התפילה, כי כשמדבר דברים בטלים דומה כמי שמדבר עם המלך והופך פניו ממנו, ואומר אדוני המלך אי אפשר לדבר עמך רק אדבר חפצי, ובוזה היו דוחק רגלי השכינה ח"ו. ואף שאר העם המתפללין ככוונה תפילתו, גם כן יוכל להיות שלא תקובל חס ושלוש תפילתם בעון האחרים, ומכל שכן בשעת חזרת הש"ץ ובשעת קריאת התורה שצריך לשמוע דברי הש"ץ, כי הוא דוגמת משה שעמד בהר סיני והשמיע הדיבור מפי הגבורה לישראל, עכ"ל.

כן גם הגה"ק הרבי ר' יונתן אייבשיץ ז"ע שהרעיש על כך ביותר בדבורים חריפים ביותר (פירוש דגש - חלק א' ודגש ז): "בניי אחיי, צאו וראו כמה פחד יש למוכבי מעלה בגשתם אל הקודש לבוא במערב לקבל שירותים בהשפעתן, ואין לא נהיה חרדים זעים וחולים בבואנו לבית הכנסת מקום רנה ותפלה, וכן בבית המדרש מקום תורה, אשר שם שכנית קדשו, ואין לה' בעולמו אלא תורה ותפלה, ואנחנו באים להתדבק בו ומטובו חיינו, אין לא נגור ונפחד בצירים ובהלה באימה וביראה, ולא יהיה קלות ראש בבית הכנסת בשיחה בטלה, דברי צחוק והיתול, וקורות הזמן, הלא בעונותינו הרבים מערת פריצים היה לנו בית זה, בו ישיחו כל ענייני משה ומתן, בו ידברו איש ברעהו ואשה ברעותה, אין נעדר משיחה בטילה שחוק וקלות ראש, עד שענין תפילה בטל במיעוטו, וברוב דברים לא יחדל לפשע, ופתי הקריבנה נא לפחתך, מושל ארץ, לפאס במומךד לפניו תוכל לדבר בדברים כאלה, הלא תשים סכין בלועך, ולמה תפרצו פרץ בבית הכנסת אשר הוא לנו למקדש."

המתנהג במורא מקדש זוכה לאריכות ימים

מספר מורנו ורבונו שליט"א, על קהילה מסוימת שאחד החברים שם היה יהודי שזלזל בעניני מורא מקדש, והיו בני הקהילה מעירים לו על כך, אך הוא המשיך בשלו. הדבר היה למורת רוחם של בני הקהילה, והיו חלוקים בדעתם כדת מה לעשות עמו. היו שסברו שמן הראוי לאסור עליו את הכניסה לבית הכנסת כל עוד שאין הוא מבטיח לחדול ממנהגו הרע, והיו כאלו שהתנגדו לכך ונימוקם עמם כי מדובר באחד שמעט מעורר בנפשו ל"ע ואי אפשר לשפוט אותו כאחד מן השוהר. בצד להם פנו אל כ"ה הגה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצ"ל כדי שיחיות את דעתו ויכריע בין הצדדים.

רבי בנימין שמע את הנעשה, ולא הניח ללכת עם אדם זה על פי שורת הדין, אך זאת ביקש מבני הקהילה, שיראו להסביר לו כי אם יחדל ממנהגו הרע ויתן מחסום לפיו בשעה שהציבור מתפללים, יתרבו סיכוייו להיחלץ ממצבו העגום, ויתכן מאוד כי יזכה לרפואה שלמה בזכות זה. דעתו של רבי בנימין היתה כי זה האדם דעתו קצרה היא מלהבין חומרת הדברים, וכשיעירו לו על כך לא יהיה מסוגל ומוכשר לקבל את הדברים, אך את סבלו הכרוך בחולשת נפשו הנדאס הינו מבין היטב, וכשיאמרו לו שהשתדל בשעת התפילה מסוגלת להביא מזור למחלתו, יבין כי כדאי הוא לו לבטל רצונו ולעצור ברוחו.

אכן, מי שמשתדל בכל כוחו לשמור על כבוד בית הכנסת ואינו מדבר דיבורים בטלים במקום בית השכינה, וזוכה לרוב ברכות וישועות, כפי שכותב הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנאה ז"ע (כתובות פס"ט פרישת קדושים): "ומקדשי תיראו - הוא מורא מקדש מעט, שהוא בית הכנסת, שלא ידבר וירם קול שיחת חולין, רק יאה מורא מקדש עליו, ובוזה יזכה למען יאריך ימים על האדמה נצח סלה ועד."

טיב הקהילה

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בגשיאות מורנו ורבנו שליט"א

הרב גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה הגסיון ותכליתו

חינם, לכן הורה לו לאדם לעסוק בתורה ובמצוות ואז ייטיב לו בזכותם, אולם לאמיתו של דבר הלא גם לימוד התורה וקיום המצוות מאירים ומשביעים את דעתו של האדם, והם בעצמם נחשבים לשכר טוב, ולולא ההסתרות והקשיים לעסוק בהן שוב לא היה זה שכר על עמל, ושוב היה שכרו של האדם בבחינת 'נמא דכיסופא', ועל כן התחסד הקב"ה עם האדם והטביע בנפשו של האדם 'יצר הרע' המעורר בו סיבות ומיתות הגורמים בו קשיים ומגניעות לקיים את חובתו בעולם, וכשהאדם עומד בגסיון ומתגבר על אלו הקשיים נחשב לו זה לעמל, ואז 'בדף' הוא שיטול שכרו, ועל אף שלאחר הגסיון רואה האדם שכל הגסיון לא היה אלא תוצאה מדבר של מה בכך, ורואה שבזכות עמידתו האיתנה מול הגסיון זכה לאוצר של פז ה' תורה ומעשים טובים המשמחים ומשיבים את לבו של אדם, בכל זאת נחשב לו הדבר 'לעמל' מאחר שבשעת מעשה היה עליו לכוף את יצרו ולכבוש.

והנה, עלינו לדעת שעל אף שאמת הדבר שאין האדם זוכה לקיים תפקידו בעולם אלא מתוך הסתרים, מ"מ גמל הקב"ה עמנו חסד ושולח צדיקים בכל דור דור כדי שאיורו לנו את הדרך גם בעת הגסיון, ולשבר אז את אוזניו שכל החושך האופף את האדם היו רק כדי לנסותו, ובכך נותנים את הכח והעז לעמוד בפני היצר ולכבושו. וצדיקי הדורות בשעתם אכן האירו את הדרך לבני ישראל, וחזקו ועודו תמיד את הבאים בצילם, ומלבד מה שדבריהם הועילו לשעה עשו רושם גם לדורות, מאחר שדבריהם נחקקו על גבי עלים וספרים, וכל החפץ יכול להתחנך גם היום לאורם.

רגרי אחד מיני אלף נמצא בדבריו של הרה"ק בעל 'דגל מחנה אפרים' בשם זקינו מו"ח הבעש"ט ז"ל, ונעתיק את תוכנו, כתיב (דברים לא, יח): 'ואנכי הסתר אסתיר פני וגו', וקשה האין יתכן כזאת שהקב"ה יסתיר את עצמו מבניו ורומיו, אמנם יש לומר על פי משל למלך שעשה כמה מחיצות לפני היכלו ע"י אחיזת עינים, ושם החביא עצמו מפני בנו, והגן שהיה חכם השכיל להבין שאי אפשר להעלות על הדעת שאביו אוהבו מבקש את ריחוקו, ומתוך כך הסיק שכל המסכים אינם כי אם 'אחיזת עינים', ומסתרם הוא לראות עד כמה ישתדלו הבנים לעשות כל אשר לאל ידם כדי לגלות את אביהם. כעין זה - הפסוק הבעש"ט - הוא אצל הקב"ה, הקב"ה הוא 'יושב בסתר' ולפעמים נדמה לו לאדם שאין הוא רואהו, ותמיהתו מתרבה על מה עזב הקב"ה את הארץ עד שכמעט ואי אפשר להכיר בהשגחתו, אולם הקב"ה בעצמו כבר גילה רז זה לבניו באמרו 'ואנכי הסתר אסתיר פני' דע שכל ההסתרים שבתוך ההסתרים אינם כי אם מאת, אני הוא המסתיר את עצמי ממכם, וזאת כדי שתדרשו בי ותתחזקו בי גם בעודי בהסתר, אולם לאמיתו של דבר הריני משגיח עליכם מן השמים, ונעתיק אני לתת לאיש המתחזק בי את הראוי לו על פעלו הטוב.

ובזה מסביר ה'דגל' את מאמר הכתוב (באשתי ט, ז) 'אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה עם עלה' - שהקב"ה אומר לאיש יהודי: 'אנכי ארד עמך מצרימה' - דע לך! כי בהיותך בבחינת 'קטנות' ויירדה, ומנת חלקך הוא בחינת 'יושר' ו'מצרים' גם אז הנני עמך, והנני מתבונן ורואה במעשיך, וכל זה היא כדי לקיים 'ואנכי אעלה עם עלה' היינו להעלותך ולרומם את מעמדך באם תתחזק בי ותעמוד בכל הגסיונות הקשים בעודך בהסתר, כי כאמור זהו תכלית הגסיון ליתן שכר טוב למי שעומד בו בעוד ובתוקף בעוה"ז, והקרי קיימת לעולם הבא.

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני ה' וימת: ויאמר ה' אל משה ויפיר אל אהרן אחיד ואל יבא ככל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: (א, יט, כ)

פירש"י: וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגו' - מה תלמוד לומר, היה רבי אלעזר בן עזריה מושלו משל לחולה שנכנס אצלו רופא. אמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב. בא אחר ואמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב שלא תמות כדרך שמת פלוני. זה דורו יותר מן הראשון, לכן נאמר אחרי מות שני בני אהרן:

הנה זה המאמר בא להזהיר את אהרן שלא יעשה כדרך שעשו בניו, שהקריבו קטורת אשר לא נצטוו בה, כנאמר (לפסל יא, י) 'יקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטורת ויקריבו אש וזה אשר לא צוה אותם'. היה זה ביום חנוכת המשכן אחר שזכו עם ישראל לגילוי אלוקותו ויתברך ע"י ירידת אש מן השמים, אז כשראו נדב ואביהוא איך שנתגלה כבוד ה' בעת רדת האש על המזבח, נתעוררו מאליהם באבהו ותשוקה גדולה, ומיהרו לעשות מעשה על דעת עצמם, ולקחו לא אחד מחתת ושמן בהן גחלי אש ועליהם אבקת קטורת, ונכנסו לפני לפנים להקטין לפני ה'. צדיקים אלו נתכוונו לשם שמים, כי רצו לעזור בכך תוספת אורה לישראל, אולם מעשיהם לא היו לרצון ה', וכאמור שהיה זה 'אש זרה' אשר לא צוה אותם, וכיון שכן קידש הקב"ה את שמו במיתת קרוביו, ה"ה אלו הצדיקים כנאמר שם.

ועל כן תיכף לאחר מכן הוזהיר הקב"ה את אהרן בזה הצייון שלא יבוא בכל עת אל הקודש להקטיר קטורת כדרך שעשו בניו, והוסיף טעם לכך: 'כי בענן אראה על הכפרת', ופשוטו של מקרא הוא שהקב"ה שורה באותו מקום קדוש, וע"י הבטה במראה השכינה עלול לבוא לידי מיתה ר"ל.

אולם יש לפרש עוד, שכיוון הכתוב לרמז בזה על טעם נוסף לאיסור הבאת הקטורת בכל עת, כי כאמור ביקשו בני אהרן להמשיך אורה לישראל בעבודתם, ועל כך אמר הקב"ה 'כי בענן אראה על הכפרת' כלומר, אמת הדבר שמכח עבודת הקודש במקדש נמשך אורה לישראל, ומועיל להם זאת להתרועעות בבוראם ובעבודתו, אולם הדבר צריך שיעור והגבלה, לא אפשר להמשיך ריבוי אור בלי גבול, כי אז לא תהיה לישראל שום נסיון בענין התגברות על היצר המפתה להרע ולא להטיב ח"ו. ותכלית ביאת האדם לעולם הזה הוא להתגבר על היצרים השליליים, כי רק על ידי התגברות על פיתוי היצר זוכה האדם לעזור נחת רוח במרומים. וזהו כוונת הכתוב 'כי בענן אראה על הכפרת' - שגם האורה הנמשך ע"י הקטורת שמעל הכפרת צריכה להיות מעורה בבחינת 'ענן ותרפיל' שלא תתרבה האור יתר על המידה הרצויה, ותהיה עדיין בשילוב בחינת 'ענן'. ידיעה זו - שתכלית ביאת האדם בעולם הוא כדי להתחזק בה' גם מתוך הסתר פנים - צריכה להיות חקוקה בלב כל אדם מישראל, ומתוך כך תהיה ביכולתו להתחזק בשעה שצר לו, ולקיים את תכליתו בעולם. ונבאר דברינו: על האדם לדעת שהקב"ה ברא את עולמו כדי להטיב לביריותו, ולאמלא היה ביכולתו של האדם לקבל חסד חינם היה הקב"ה מטיב עמו בחינם, אמנם ידע הקב"ה שאין דעת הבריות נוהה מקבלה של

פ' אחרי-קדושים י"ב אייר תשפ"א	
המסגרת לפרויקט "ש"א"	
זמן דרשת הגר"ש זצ"ל	
הדר"ג	6:38
מוצ"ש"ק	7:54
ר"ת	8:32
סוף זמן קריאת שמע וחפלה	
סוף"ש א'	8:30
סוף"ש א'	9:52
סוף"ש ב'	9:16
סוף"ש ב'	10:23
המסגרת לפרויקט "ש"א"	
גיליון מס':	

563

טיב המערכות

לכון תחת אביו

רבי שמעון בר יוחאי אומר: 'כול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אלעזר בני עימי - מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו - מיום שנברא העולם ועד סופו, ורש"י מסביר מדוע נקט דווקא יותם בן עוזיהו, מפני שהוא היה צדיק ועניו יותר משאר מלכים חזקה בכבוד אביו, שכל הימים שהיה אביו מצורע לא נטל עליו יותם כתר מלוכות בחייו אף שהיה שופט, וכל דין שהיה דן - היה אומרים בשם אביו. התורה אומרת 'וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו', ונשאלת השאלה: מדוע מוזכר כאן 'לכהן תחת אביו', והלא כהונה אינה ניתנת בירושה כמו מלוכה ואינה עוברת מאב לבן, ומדוע קוראת התורה לכהן 'אשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו'? אלא הפירוש הוא שגם אם אמנם אביו לא היה כהן גדול אבל בכל זאת על הכהן הגדול לזכור כי כל כוחו בכהונתו הוא מכא אביו שהיה כהן בן אחר לא עד אהרן הכהן, וכשהוא בא לכפר על בני ישראל עליו לזכור כי לא בזכות עצמו הוא מכפר עליהם אלא בזכות אבותיו והכהנים ובזכות אביו הראשון בכהונה הלא הוא אהרן הכהן, ורק כך אפשר שיכפר על בניו. גם אם זכית והגעת למדרגה גבוהה, ואם זכית ביום הכיפורים או בכל יום אחר להגיע למדרגה גבוהה, עליך לזכור כי לא בזכות עצמך הגעת לזה אלא בזכות אבותיך, ובעצם ההליכה בדרכי אבותינו אנחנו מעידים שאנו יודעים שכל מה שיש לנו הוא בזכותם, והלא גם המלך יותם בן עוזיהו בזכות שכיבד את אביו זכה והגיע למדרגה שהיה יכול לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנברא העולם ועד סופו.

בשבע הבעש"ט יחול יומא דהילולא דרשב"י זיע"א וע"י שנלמד מדבריו ללכת בדרכי אבותינו נוכל לסמוך על כוחו שיפטור אותנו מן הדין, והוא ימליץ טוב בעדנו אדוננו בר יוחאי.

(ע"פ ספר תהלה)

ניתן לשפוט את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב
באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב
ההודעות

ח"ר הוועדה הרומית: ר' יעקב רבינוביץ, עורך: ש. גולדשטיין

SPONSOR A DVAR TORAH

SPONSOR AN ENTIRE WEEK FOR \$360

Following Daas Torah, Ramapost is sharing the opportunity to sponsor weekly Divrei Torah. The following publications are read by hundreds of people every Shabbos. Sponsor an individual Dvar Torah or the entire collection, in the zechus of a choleh, l'eiluy nishmas, or for someone in need. A small message can be put on the Dvar Torah of your choice which will be distributed across Monsey and online.

CHOOSE A DVAR TORAH TO SPONSOR
CONTACT US WITH A PARSHA AND OPTIONAL MESSAGE

\$180

Ram HaTorah
150 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English & Hebrew)

\$126

Meoros Hatzadikkim
300 WEEKLY*
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)

\$100 (MONTHLY)

Divrei Chizuk
800 MONTHLY*
R' Gamliel Rabinowitz
(Hebrew)

\$100

Torah Wellsprings
200 WEEKLY*
R' Elimelech Biderman
(English / Yiddish)

\$72

Sicha Hashavua
Hitkashrut & Likutay Torah
125 WEEKLY*
(Hebrew / English)

\$54

Oneg Shabbos
50 WEEKLY*
Compilation of Divrei Torah
(English)

\$*

Areivim
400 WEEKLY*
R' Shmuel Gluck
(English)

*CONTACT INFO@

*AMOUNT DISTRIBUTED

 רב דניאל ד דהן
 סופר ס"ת"ם מוסמך

Rabbi Daniel David Dahan, Sofer Stam
 Tel: 646 387 5683. Email: Sofersogood4@gmail.com
 Checking, writing, and sale of Sefer Torah, Tefillins,
 Mezuzot, and Megillot. * SAME DAY SERVICE *

Contact us for your dream
 custom closet

HIPPO CLOSETS

Free Estimates
 347.760.3600
HippoClosets@gmail.com

**GIBRALTAR ABSTRACT
 TITLE AGENCY**

ARE YOU PURCHASING OR REFINANCING?

 CALL US FOR A QUOTE!
 845.362.3863 • ORDERTITLE@GIBALTARNY.COM

**ROSENBLUM
 ARCHITECTURE**

TODD ROSENBLUM • rosenblumarchitecture.com

845.364.0337 • 200 East Eckerson Road
 914.522.6793 • Suite 230 E
todd@adaparch.com • New City, NY 10956

**ARE YOU LOOKING FOR A
 STRAUSS
 CLEANING**

At Strauss Cleaning, we do a
 thorough job making sure that
 every inch is spotless. Call us now to
 schedule your

**Free
 Estimate**

We Specialize in
 Commercial Jobs:
 • Offices
 • Schools
 • Shules
 • Retail Stores
 • Event Spaces

Call now at **201-742-3136**

LENNY ROSENFELD

845.517.0300
inspections613@gmail.com
WWW.LRINSPECTIONS.COM
 NY State License # 1330185

LR HOME INSPECTIONS
 Serving Rockland, Westchester, NYC 5 Boroughs

MOSHE STAMM
 LICENSED BROKER

SPECIALIZING IN GROUP HEALTH INSURANCE

**omni
 MANAGED HEALTH**

p: 718.252.9555 ext. 2207
 e: moshe@omnimh.com
 w: www.omnimh.com

ROCKLAND TRANSFERS
 CAR SERVICE

- ♦ Airport car service (departures and arrivals)
- ♦ City to City
- ♦ Per Hour Hire
- ♦ School (out-of-town) Drop-off and Pick-up
- ♦ Reliable and Safe
- ♦ Fixed Rates
- ♦ No Added Fees
- ♦ Credit Cards Accepted

**Easy
 Booking
 Online**

Reserve Online
www.RocklandTransfers.com
 Call / Text
(845) 288-8888

FREE AD SPACE

To inquire about placing your free ad here,
 please email mitzvot@ramapost.com

**CHEVRA L'BITACHON
 OF ROCKLAND COUNTY**

Chevra L'Bitachon is a community security organization which trains and manages members of the community to become guards for their own shuls and mosdos as well as other security related resources.

For more info, please contact us at info@clbrc.org
 or call/whatsapp **845.704.1205**
 (add us to whatsapp to see our regular security related updates)

**FIRST CLASS
 LEASING**

**JUNKBOYZ
 PRESERVATION**

**ROCKLAND
 ERUV**

Sullivan County Labs
 Certified Environmental Testing
How Well Do You Know Your Well?

COMMON TESTS:
 • Bacteria
 • Nitrates
 • Metals
 • Volatile Organic Compounds
 • Petacides / Herbicides
 • Etc.

845-SAFE-H2O
 PICKUPS AVAILABLE IN MONSEY
 AND SURROUNDING AREAS

www.sullivancountylabs.com

35+ Years
 OF SERVING THE COMMUNITY

- ♦ WILLS & TRUSTS
- ♦ ELDER LAW
- ♦ PROBATE
- ♦ TRUST ADMINISTRATION
- ♦ HALACHIC WILLS
- ♦ TAX PLANNING
- ♦ MEDICAID PLANNING
- ♦ ESTATE PLANNING
- ♦ SPECIAL NEEDS PLANNING
- ♦ ASSET PROTECTION

Emanuel Haas, Esq. Ari J. Zaltz, Esq.

Haas & Zaltz, LLP
845.425.3900
INFO@HAASZALTZ.COM | WWW.HAASZALTZ.COM
 365 ROUTE 89 | SUITE 231 | AIRMONT, NY 10952

As an independent agency we shop several companies to find
 you the right coverage and the right price.

Wise Men Insurance Services
support@wisemeninsurance.com
 Ph 845-579-2978 Fax 845-231-6224

DJ KAEJ

FOR ALL YOUR SIMCHA NEEDS!

347.618.5028
bookings@djkaej.com

**POMONA
 ENTERPRISES CORP.**
 Custom Home Builders
 845-354-0018

WWW.POMONAENTERPRISES.COM

UNLIMITED ISRAEL™
 ON ISRAEL'S MOST RELIABLE NETWORK
 P: 845-371-9800

TELETECH
 SECURITY & COMMUNICATIONS

"ESSENTIALLY" ABOVE & BEYOND!

י"ב אייר תשפ"א · 24 אפריל 2021 · מאנסי: הדלקת נרות - 7:27 · מוציש"ק - 8:59 (72 דקות) | No. 129 | Issue 30 | Vo. 3 · בסייד

רס התורה

דברי תורה מודפסים ומופצים בחופשיות על ידי ראמפוסט

"בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך"

פרשת אחרי מות-קדושים

טיב הקהילה · שבילי פנחס · חוט של חסד · המברך

דברי תורה
עברית